

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 15.12.2015
COM(2015) 671 final

2015/0310 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind Paza europeană de frontieră și de coastă
și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004, a Regulamentului (CE)
nr. 863/2007 și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere are drept obiectiv constituirea unei paze europene de frontieră și de coastă menită să asigure o gestionare integrată europeană a frontierelor externe ale UE în scopul gestionării eficiente a migrației și al asigurării unui nivel înalt de securitate în interiorul Uniunii, garantând, în același timp, libera circulație a persoanelor în acest spațiu. Propunerea face parte dintr-un pachet de măsuri prezentate de Comisie pentru a asigura mai bine protecția frontierelor externe ale UE, astfel cum se precizează în comunicarea însoțitoare a Comisiei.

În 2015, Uniunea Europeană a fost martora unor presiuni excepționale la frontierele sale externe, estimându-se că în acest an, între luna ianuarie și luna noiembrie, 1,5 milioane de persoane au trecut frontierele în mod ilegal. Anvergura fluxurilor migratorii mixte care au trecut frontierele externe ale Uniunii Europene și deplasările secundare rezultate au demonstrat de la sine că structurile existente la nivelul Uniunii și al statelor membre sunt inadecvate pentru a face față provocărilor generate de un aflax atât de important. Într-un spațiu fără frontiere interne, migrația neregulamentară pe la frontierele externe ale unui stat membru afectează toate celelalte state membre din spațiul Schengen. Numărul semnificativ de deplasări secundare a determinat mai multe state membre să introducă din nou controlul la frontierele lor interne. Acest lucru a exercitat o presiune considerabilă asupra funcționării și coeziunii spațiului Schengen.

Pe parcursul actualei crize a migrației, a devenit clar faptul că spațiul Schengen fără frontiere interne este durabil numai dacă frontierele externe sunt garantate și protejate în mod eficiente. Controlul frontierelor externe ale Uniunii reprezintă un interes comun și partajat care trebuie urmărit conform unor standarde înalte și uniforme ale Uniunii.

Preocupările mai intense legate de securitate în urma atacurilor teroriste de anul acesta au amplificat preocupările cetățenilor. Deși frontierele nu vor putea oferi niciodată o securitate deplină, acestea pot avea o contribuție semnificativă în ceea ce privește creșterea securității și a datelor operative disponibile, precum și dejucarea unor atacuri viitoare. Această funcție a devenit și mai importantă în contextul intensificării fenomenului luptătorilor străini implicați în atacuri teroriste. Prin urmare, consolidarea securității la frontierele externe este esențială pentru refacerea încrederii publicului.

Un spațiu unic de călătorie, fără frontiere interne, este durabil numai dacă frontierele externe sunt protejate în mod eficiente. Soliditatea unui lanț depinde întotdeauna de cea mai slabă verigă a sa. Prin urmare, este necesar un pas decisiv în direcția unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe. Acest lucru este posibil numai cu titlu de sarcină partajată la care să participe toate statele membre, în conformitate cu principiul solidarității și al responsabilității, pe care toate instituțiile UE le-au acceptat ca principii directe pentru abordarea crizei migrației.

În Agenda europeană privind migrația s-a identificat necesitatea de a trece la o gestionare partajată a frontierelor externe, în conformitate cu obiectivul de a „introduc[e] treptat un sistem integrat de administrare a frontierelor externe”, stabilit la articolul 77 din TFUE. În discursul său din luna septembrie privind starea Uniunii, președintele Juncker a anunțat că, înainte de sfârșitul anului, Comisia va prezenta măsuri ambițioase în acest sens sub forma

constituirii unei paze europene de frontieră și de coastă, pe deplin operaționale, fapt confirmat ulterior în programul de lucru al Comisiei pentru 2016¹.

Proiectul de regulament stabilește principiile generale ale gestionării integrate europene a frontierelor; acesta instituie o Pază europeană de frontieră și de coastă și o **Agenție Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă**, construită pe baza Frontex. Obiectivul prezentului proiect de regulament este de a asigura o gestionare mai integrată a frontierelor externe ale UE, printre altele conferind Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă mai multe competențe în domeniul gestionării frontierelor externe și al returnării decât cele de care Frontex dispune în prezent. Prezentul proiect de regulament conferă Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă competențele suplimentare necesare pentru a pune în aplicare în mod eficace gestionarea integrată a frontierelor la nivelul Uniunii, pentru a aborda deficiențele gestionării frontierelor la nivel național și pentru a răspunde la fluxuri migratorii fără precedent, precum cele care au ajuns la frontierele externe ale Uniunii Europene anul acesta.

Este esențial ca aceste competențe suplimentare să fie acordate nivelului european al Pazei europene de frontieră și de coastă pentru a se preveni situația în care deficiențele gestionării frontierelor externe sau fluxurile migratorii neprevăzute subminează buna funcționare a spațiului Schengen. Dacă nu acționează în mod concertat, statele membre nu pot face față în mod adecvat provocărilor apărute în urma crizei migrației. Gestionarea integrată a frontierelor este o responsabilitate partajată a Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă și a autorităților naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv a serviciilor de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră, acestea alcătuind, împreună, **Paza europeană de frontieră și de coastă**.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică relevant**

Prezentul proiect de regulament răspunde la apelurile lansate de Parlamentul European și de Consiliul European pentru gestionarea eficace a frontierelor externe ale Uniunii Europene. Consiliul European din luna octombrie 2015² a stabilit orientări clare pentru consolidarea frontierelor externe ale Uniunii Europene, în special prin măsuri în favoarea instituirii unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe și prin consolidarea mandatului Frontex în contextul discuțiilor privind dezvoltarea unui sistem european de pază de frontieră și de coastă, inclusiv în ceea ce privește trimiterea unor echipe de intervenție rapidă la frontieră în cazul în care evaluările Schengen sau o analiză de risc demonstrează necesitatea unor măsuri energice și prompte, în cooperare cu statul membru în cauză. Consiliul European a considerat, de asemenea, că mandatul Frontex în materie de returnare ar trebui să fie extins pentru a include și dreptul de a organiza din proprie inițiativă operațiuni comune de returnare și pentru a consolida rolul agenției în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie pentru persoanele returnate.

În Agenda europeană privind migrația, Comisia a propus ca gestionarea frontierelor externe să devină o responsabilitate partajată a statelor membre și a Uniunii Europene. Pe această bază, în Agenda europeană privind migrația s-a propus modificarea temeiului juridic al Frontex în vederea consolidării rolului și capacității acestei agenții. Printre celelalte măsuri propuse spre a fi adoptate de Comisie s-au numărat constituirea unei paze europene de coastă și de frontieră, consolidarea rolului Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă în organizarea și coordonarea returnărilor, cooperarea între agenții, o mai bună gestionare a activelor agenției și ale statelor membre și inițierea unei noi abordări de tip „hotspot”.

¹ COM(2015) 610 final.

² Reuniunea Consiliului European, concluziile din 15 octombrie 2015.

Prin prezentul proiect de regulament, Comisia contribuie la sporirea eficacității și fiabilității gestionării frontierelor, aducând-o la un nou nivel de responsabilitate și de solidaritate. În ultimii ani, Uniunea Europeană a instituit o politică care să permită statelor membre să construiască și să mențină frontiere externe solide. Cu toate acestea, deoarece gestionarea integrată a frontierelor nu este pusă strategic în aplicare la nivelul Uniunii, între statele membre persistă încă discrepanțe în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel național. Prin urmare, astfel cum a precizat Comisia în Agenda europeană privind migrația, sunt necesare standarde la nivelul Uniunii privind gestionarea frontierelor pentru a acoperi toate aspectele gestionării frontierelor externe ale Uniunii.

Prezenta propunere se bazează pe politica actuală de gestionare a frontierelor, inclusiv pe agenția Frontex, aducând-o însă la un nivel calitativ diferit. Frontex a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului, care a fost ulterior modificat prin Regulamentul (CE) nr. 863/2007³, care a introdus intervențiile rapide la frontieră, și prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2011⁴, care a subliniat responsabilitatea Frontex în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale. Prezenta propunere extinde în mod substanțial capacitatea agenției de a reacționa în mod eficace la amenințările prezente sau viitoare la frontierele externe printr-o abordare proactivă a consolidării, evaluării și coordonării acțiunilor statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a unor măsuri adecvate la frontierele externe.

Propunerea completează legislația existentă, urmând o abordare similară celei privind Sistemul european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR)⁵ prin faptul că promovează un spirit de cooperare, schimbul de informații și coordonarea eforturilor între statele membre și Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, precum și între autoritățile naționale și agențiile Uniunii, cu angajamente concrete și obligatorii. Propunerea se bazează și pe Regulamentul (UE) nr. 656/2014⁶ de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Frontex. De asemenea, propunerea dezvoltă și consolidează intervențiile rapide la frontieră.

Propunerea, în special instituirea unei evaluări a vulnerabilității, completează mecanismul de evaluare Schengen instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013.⁷ Scopul mecanismului de evaluare Schengen este de a menține încrederea reciprocă între statele membre. Acesta constă într-o evaluare tehnică și juridică efectuată pentru a se verifica aplicarea corectă a acquis-ului Schengen și condițiile necesare pentru eliminarea controlului la frontierele interne. În cazurile

³ Regulamentul (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unui mecanism de creare a echipelor de intervenție rapidă la frontieră și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului în ceea ce privește acest mecanism și de reglementare a sarcinilor și a competențelor agenților invitați (JO L 199, 31.7.2007, p. 30).

⁴ Regulamentul (UE) nr. 1168/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (JO L 304, 22.11.2011, p. 1).

⁵ Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) (JO L 295, 6.11.2013, p. 11).

⁶ Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (JO L 189, 27.6.2014, p. 93).

⁷ Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen (JO L 295, 6.11.2013, p. 27).

în care, în urma unei evaluări Schengen, rezultă că există deficiențe grave la frontiera externă, Comisia poate recomanda inițierea trimerii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă sau poate prezenta agenției planuri strategice în vederea emiterii unui aviz. Prezenta propunere nu aduce atingere măsurilor care pot fi adoptate în temeiul articolelor 19a și 26 din Codul frontierelor Schengen.

Evaluarea vulnerabilității se axează pe prevenire, astfel încât să se evite ajungerea la o situație de criză. Aceasta este o evaluare a capacităților operative ale statelor membre la frontierele externe și, în acest scop, face o trecere în revistă a echipamentelor tehnice, a capacităților, a resurselor și a planurilor pentru situații neprevăzute. Evaluarea este efectuată de către agenție, Consiliul de supraveghere face recomandări directorului executiv, iar acesta ia o decizie privind măsurile necesare. În cazul în care un stat membru nu respectă decizia directorului executiv și, drept urmare, riscă să pună în pericol funcționarea spațiului Schengen, Comisia poate adopta o decizie de punere în aplicare care să prevadă intervenția directă a agenției pe teren.

Prezenta propunere se bazează pe dispoziții ale politicilor existente, pe care le dezvoltă și le reunește în cadrul Pazei europene de frontieră și de coastă, instituind astfel la nivelul Uniunii un sistem integrat de gestionare a frontierelor externe, astfel cum se prevede la articolul 77 alineatul (2) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este strâns legată de alte politici ale Uniunii, pe care le completează, și anume:

- (a) **sistemul european comun de azil** prin instituirea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele „hotspot” este strâns legată de transferul persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională;
- (b) **securitatea internă**; astfel cum s-a subliniat în Agenda europeană privind securitatea, pentru gestionarea frontierelor sunt esențiale standarde comune înalte în vederea prevenirii criminalității transfrontaliere și a terorismului; prezenta propunere contribuie la realizarea unui nivel înalt de securitate internă, întrucât îi permite agenției să includă în analiza sa de risc aspecte ale criminalității transfrontaliere și ale terorismului și să prelucereze datele cu caracter personal ale persoanelor suspectate de a fi implicate în acte de terorism și întrucât prevede cooperarea agenției cu alte agenții ale Uniunii și cu organizații internaționale în ceea ce privește prevenirea terorismului. În ceea ce privește accesul la bazele naționale de date și la bazele europene de date, proiectul de regulament prevede obligația statelor membre de a permite accesul echipelor europene de pază de frontieră și de coastă la aceste baze de date. Comisia va analiza posibilitatea de a da agenției acces la bazele europene de date, cum ar fi SIS și EURODAC, și va lua în considerare posibilitatea de a prezenta propuneri de modificare a actelor legislative care constituie temeiul acestor baze de date;
- (c) **strategia Uniunii pentru gestionarea riscurilor vamale și securitatea lanțului de aprovizionare**, care prevede promovarea cooperării între agenții și a schimbului de informații între autoritățile vamale, agențiile de asigurare a respectării legii și de securitate pentru a asigura complementaritatea rolurilor, elaborarea unor criterii comune de risc și schimbul de informații cu privire la riscuri;
- (d) **securitatea și siguranța maritimă, precum și supravegherea maritimă**, prin instituirea cooperării europene privind funcțiile de pază de coastă între Agenția

Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă;

- (e) **politica de relații externe a Uniunii**, având în vedere că Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să faciliteze și să încurajeze cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe, inclusiv prin coordonarea unei astfel de cooperări operative în materie de gestionare a frontierelor externe și prin trimiterea de ofițeri de legătură în țări terțe, precum și prin cooperarea cu autoritățile țărilor terțe în materie de returnare, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Prezenta propunere legislativă se întemeiază pe articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) și pe articolul 79 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

La articolul 77 alineatul (1) literele (b) și (d) se prevede că Uniunea dezvoltă o politică care urmărește să asigure controlul persoanelor și supravegherea eficace la trecerea frontierelor externe și să introducă treptat un sistem integrat de administrare a frontierelor externe. În aceste scopuri, în temeiul articolului 77 alineatul (2) literele (b) și (d), Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsuri privind controalele la care sunt supuse persoanele la trecerea frontierelor externe și orice măsură necesară pentru instituirea treptată a unui sistem integrat de administrare a frontierelor externe.

Articolul 79 alineatul (2) litera (c) autorizează Parlamentul European și Consiliul să adopte măsuri în domeniul imigrării neregulate și al șederii ilegale, inclusiv al îndepărtării și repatrierii persoanelor aflate în situație de ședere ilegală.

• Subsidiaritatea

Obiectivul prezentei propuneri este să asigure o gestionare integrată europeană a frontierelor externe ale UE în scopul gestionării eficace a migrației și al asigurării unui nivel înalt de securitate în interiorul Uniunii, garantând, în același timp, libera circulație a persoanelor în acest spațiu. Într-un spațiu fără frontiere interne, migrația neregulamentară pe la frontierele externe ale unui stat membru afectează toate celelalte state membre din spațiul Schengen. Un spațiu fără frontiere interne este durabil numai dacă frontierele externe sunt garantate și protejate în mod eficace.

Întrucât controlul frontierelor externe ale Uniunii constituie un interes comun și partajat care trebuie urmărit conform unor standarde înalte și uniforme ale Uniunii, obiectivele prezentei propuneri nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

• Proporționalitatea

Scopul proiectului de regulament este să răspundă la noile provocări și realități politice cu care se confruntă Uniunea, atât în ceea ce privește gestionarea migrației, cât și securitatea internă. Proiectul de regulament instituie un set de măsuri menite să abordeze în mod cuprinzător gestionarea frontierelor. Acesta asigură că normele privind gestionarea integrată a frontierelor sunt aplicate integral și corect de către statele membre, că se iau măsuri corespunzătoare pentru a se preveni situațiile de criză și pentru a se interveni la frontierele

externe într-un stadiu timpuriu și, numai în cazul în care situația devine totuși critică, că se iau măsuri urgente la nivelul Uniunii pentru a se interveni direct pe teren. Având în vedere obiectivele regulamentului și în conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

- **Alegerea instrumentului**

Numai un regulament poate asigura gradul necesar de uniformitate care se impune pentru asigurarea gestionării integrate a frontierelor externe. În plus, având în vedere faptul că agenția Frontex, redenumită Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, a fost instituită printr-un regulament, același instrument juridic este oportun și pentru prezenta propunere.

3. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE

La pregătirea prezentei propuneri, Comisia s-a bazat pe discuțiile care au avut loc în mod regulat în cadrul Consiliului European și al Consiliului de Miniștri, precum și în cadrul Parlamentului European, cu privire la gestionarea frontierelor externe și la măsurile necesare pentru a răspunde la criza migrației. Viitorul gestionării frontierelor și, în special, consolidarea agenției Frontex au făcut recent obiectul unei discuții în cadrul reuniunii Consiliului de Miniștri din 8 octombrie 2015.⁸ Aceasta a fost urmată, la 15 octombrie 2015, de o reuniune a Consiliului European⁹, care, în orientările sale privind viitorul gestionării frontierelor, a solicitat consolidarea frontierelor externe ale Uniunii Europene prin, *inter alia*, măsuri în favoarea instituirii unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe și prin consolidarea mandatului Frontex.

De la 1 mai 2005, când Frontex și-a preluat mandatul, au existat discuții continue cu părțile interesate relevante de la nivel european și național. În special, s-au purtat discuții periodice în cadrul Parlamentului European și al Consiliului în momentul în care agenția și-a prezentat rapoartele. Agenția își prezintă în mod constant activitățile cu ocazia reuniunilor Consiliului de administrație și în diferite rapoarte pe care le publică în cursul anului. Au existat, de asemenea, schimburi regulate de informații cu alte agenții ale Uniunii, în special cu Biroul European de Sprijin pentru Azil, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și Europol, precum și cu Ombudsmanul European. De asemenea, au fost organizate mai multe discuții cu societatea civilă și cu mediul universitar.

În 2014, Comisia a lansat un studiu privind fezabilitatea creării unui sistem european de polițiști de frontieră pentru controlul frontierelor externe ale Uniunii (*Study on the feasibility of the creation of a European System of Border Guards to control the external borders of the Union*), ale cărui rezultate au fost luate în considerare la pregătirea prezentei propuneri.

Comisia s-a asigurat totodată că sunt luate în considerare opiniile părților interesate relevante prin analizarea atentă a rezultatelor evaluării externe a agenției Frontex. Această evaluare externă, efectuată în temeiul articolului 33 din Regulamentul (UE) nr. 2007/2004, s-a desfășurat în perioada iulie 2014–iunie 2015 și acoperă perioada iulie 2008–iulie 2014. Raportul final a fost dezbătut la 10 septembrie 2015 în cadrul Consiliului de administrație al Frontex, care a formulat recomandări privind posibile modificări ale Regulamentului de instituire a Frontex. Prezenta propunere reflectă majoritatea recomandărilor formulate prin decizia Consiliului de administrație din 28 octombrie 2015.

⁸ Reuniunea Consiliului Justiție și Afaceri interne, concluziile din 8 și 9 octombrie 2015.

⁹ Reuniunea Consiliului European, concluziile din 15 octombrie 2015.

Comisia a luat în considerare și raportul Parlamentului European referitor la Raportul special al Ombudsmanului European privind ancheta din proprie inițiativă OI/5/2012/BEH-MHZ referitoare la Frontex în scopul elaborării unui mecanism de tratare a plângerilor pentru agenție.

- **Drepturile fundamentale**

Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile stabilite de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special la articolele 18 și 19.

Prezenta propunere garantează drepturile fundamentale prin faptul că indică necesitatea ca Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă să aibă o strategie privind drepturile fundamentale, instituie un forum consultativ privind drepturile fundamentale, acordă un rol consolidat ofițerului pentru drepturile fundamentale și include un mecanism de tratare a plângerilor prin care orice persoană care consideră că i s-au încălcat drepturile fundamentale în timpul activităților desfășurate de agenție sau orice alt terț intervenient poate depune o plângere la Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă.

Prin urmare, propunerea respectă articolele 2 și 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, care urmează să fie constituită pe baza actualei agenții Frontex, are ca sarcină gestionarea frontierelor externe împreună cu statele membre. Fondurile alocate pentru Frontex, care urmează să fie redenumită Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, fac deja parte din bugetul Uniunii.

Bugetul agenției pentru 2015 și 2016 a fost consolidat în 2015 pentru a-i permite să răspundă la criza migrației, în special prin triplarea resurselor financiare alocate operațiunilor comune Poseidon și Triton, prin extinderea sprijinului oferit de agenție statelor membre în domeniul returnărilor și prin alocarea resurselor necesare pentru crearea punctelor de acces (hotspots). Suma finală alocată de UE pentru 2016, astfel cum a fost adoptată de către autoritatea bugetară, este de 238 686 000 EUR.

Având în vedere necesitatea ca agenția să își continue activitatea de gestionare a frontierelor externe la fel de intens, inclusiv în privința operațiunilor de căutare și de salvare și în domeniul returnării, este esențial ca pe viitor să se mențină nivelul fondurilor alocate în 2016 ca bază pentru bugetul anual al Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă.

Cu toate acestea, pentru ca agenția să își îndeplinească în mod adecvat noile sarcini prevăzute în prezenta propunere, la bugetul alocat de Uniune pentru agenție va trebui adăugată, în 2017, o sumă de cel puțin 31,5 milioane EUR în plus față de alocarea pentru 2016; totodată, sunt necesare încă 602 posturi până la 2020, împreună cu resursele financiare aferente, inclusiv 329 de posturi înscrise în schema de personal și 273 de angajați externi.

5. ALTE ELEMENTE

- **Mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă are o serie de sarcini în ceea ce privește raportarea și monitorizarea activităților sale. În primul rând, agenția trebuie să întocmească un raport anual de activitate consolidat care să includă o evaluare a operațiunilor comune și a intervențiilor rapide la frontieră. Comisia trebuie să efectueze o evaluare în conformitate cu orientările sale o dată la trei ani, pentru a evalua impactul, eficacitatea și

eficiența agenției în toate activitățile acesteia. Comisia trebuie să transmită constatările evaluării Parlamentului European, Consiliului și Consiliului de administrație al agenției. Aceste constatări trebuie publicate. De asemenea, Parlamentul European sau Consiliul îl poate invita pe directorul executiv al agenției să transmită acestor instituții rapoarte privind îndeplinirea sarcinilor sale.

- **Explicația detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Prezenta propunere stabilește principiile generale pentru o gestionare integrată europeană a frontierelor, cu obiectivul de a gestiona în mod eficace migrația și de a asigura un nivel înalt de securitate internă în cadrul Uniunii Europene, garantând în același timp libera circulație a persoanelor în Uniunea Europeană.

Gestionarea integrată europeană a frontierelor cuprinde măsuri în țări terțe, măsuri puse în aplicare în cooperare cu țări terțe vecine, măsuri de control la frontierele externe și măsuri puse în aplicare în spațiul de liberă circulație, inclusiv returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru.

Prezenta propunere instituie Paza europeană de frontieră și de coastă care este responsabilă pentru gestionarea integrată a frontierelor și, în comparație cu mandatul conferit Frontex, consolidează competențele Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă în toate aspectele gestionării integrate a frontierelor. Paza europeană de frontieră și de coastă este alcătuită din Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și din autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră. Misiunea Pazei europene de frontieră și de coastă este de a pune în aplicare gestionarea integrată europeană a frontierelor, în conformitate cu principiul responsabilității partajate. Întrucât toți polițiștii de frontieră de la nivel național, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră, pun în aplicare gestionarea integrată europeană a frontierelor, aceștia sunt în același timp membri ai Pazei europene de frontieră și de coastă și polițiști de frontieră și membri ai pazei de coastă la nivel național.

Pentru a reflecta modificările aduse competențelor Frontex, agenția urmează a fi redenumită „Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă”. Rolul de bază al Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă este de a institui o strategie operativă și tehnică pentru punerea în aplicare a unei gestionări integrate a frontierelor la nivelul Uniunii, de a supraveghea funcționarea efectivă a controlului la frontierele externe ale statelor membre, de a realiza evaluări ale vulnerabilității și de a se asigura că sunt abordate deficiențele din gestionarea frontierelor externe de către autoritățile naționale, de a oferi statelor membre asistență operativă și tehnică sporită prin intermediul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră și de a asigura punerea în practică a măsurilor în situații care necesită acțiuni urgente la frontierele externe, precum și de a organiza, a coordona și a desfășura operațiuni de returnare și intervenții de returnare.

Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă va trebui să aibă o imagine de ansamblu amplă și clară pentru a putea determina dacă un stat membru este în măsură să pună în aplicare legislația UE în vigoare și dacă există deficiențe la nivelul unui anumit stat membru în gestionarea frontierelor, în scopul de a se evita situația în care creșterea fluxurilor de migrație creează probleme grave la frontierele externe. În acest scop, prezenta propunere conține următoarele elemente care consolidează rolul Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă față de cel al Frontex:

- instituirea unui centru de monitorizare și de analiză de risc, cu capacitatea de a monitoriza fluxurile migratorii către și în interiorul Uniunii Europene și de a efectua analize de risc care urmează a fi aplicate de statele membre și care acoperă toate aspectele relevante pentru gestionarea integrată a frontierelor, în special controlul la frontieră, returnarea, deplasările secundare neregulamentare ale resortisanților țărilor terțe în Uniunea Europeană, prevenirea criminalității transfrontaliere, inclusiv a facilitării imigrației neregulamentare, a traficului de persoane și a terorismului, precum și situația din țările terțe vecine, în scopul de a dezvolta un mecanism de preavertizare care să analizeze fluxurile migratorii către UE;
- trimiterea de ofițeri de legătură ai agenției în statele membre, astfel încât agenția să poată asigura o monitorizare corespunzătoare și eficace nu numai prin analiza de risc, prin schimbul de informații și prin intermediul EUROSUR, ci și prin prezența sa pe teren. Sarcina ofițerilor de legătură este de a promova cooperarea dintre agenție și statele membre și, în special, de a sprijini colectarea informațiilor solicitate de agenție pentru realizarea evaluării vulnerabilității și de a monitoriza măsurile luate de statele membre la frontierele externe;
- rolul de supraveghere al agenției, prin instituirea unei evaluări obligatorii a vulnerabilității efectuate de către aceasta pentru a examina capacitatea statelor membre de a face față provocărilor la frontierele lor externe, inclusiv prin intermediul unei evaluări a echipamentelor și a resurselor statelor membre, precum și a planurilor lor pentru situații neprevăzute. La recomandarea Consiliului de supraveghere creat în cadrul Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă, directorul executiv va identifica măsurile care trebuie luate de către statul membru în cauză și ar trebui să stabilească un termen în care este necesar să se ia măsurile respective. Decizia directorului executiv va avea caracter obligatoriu pentru statul membru în cauză și, în cazul în care măsurile necesare nu sunt luate în termenul stabilit, chestiunea va fi transmisă Consiliului de administrație în vederea unei decizii ulterioare. În cazul în care statul membru nu acționează nici în acest stadiu, riscând să pună în pericol funcționarea spațiului Schengen, Comisia poate adopta o decizie de punere în aplicare pentru ca agenția să intervină direct;
- noi proceduri pentru gestionarea situațiilor care impun o acțiune urgentă în cazul în care un stat membru nu ia măsurile corective necesare în conformitate cu evaluarea vulnerabilității sau în eventualitatea unei presiuni migratorii disproporționate la frontierele externe, care ar afecta eficacitatea controlului la frontierele externe într-o asemenea măsură încât ar exista riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol. În acest caz Comisia va adopta o decizie de punere în aplicare în care va identifica măsurile care urmează să fie implementate de către Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, astfel cum prevede prezentul regulament, și prin care i se va solicita statului membru în cauză să coopereze cu agenția în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă va stabili acțiunile necesare care urmează să fie luate în vederea punerii în practică a măsurilor indicate în decizia Comisiei și va interveni direct în statul membru în cauză;
- sarcini sporite pentru agenție, constând în crearea și trimiterea echipelor europene de pază de frontieră și de coastă în vederea unor operațiuni comune și intervenții rapide la frontieră, crearea unei rezerve de echipamente tehnice, asistarea Comisiei în coordonarea activităților echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele

„hotspot” și un rol consolidat în materie de returnare, analiză de risc, formare și cercetare;

- punerea obligatorie în comun a resurselor umane prin instituirea unei rezerve disponibile rapid care va consta într-un corp permanent alcătuit dintr-un mic procent din numărul total al polițiștilor de frontieră din statele membre, pe o bază anuală. Echipele europene de pază de frontieră și de coastă trimise din rezerva disponibilă rapid ar trebui completate imediat cu echipe europene suplimentare de pază de frontieră și de coastă, după caz;
- trimiterea unei rezerve proprii de echipamente tehnice prin achiziționarea acestora pe cont propriu sau în coproprietate cu un stat membru și prin gestionarea unei rezerve de echipamente tehnice furnizate de statele membre, pe baza nevoilor identificate de agenție și prin impunerea obligației ca rezerva de echipamente tehnice să fie completată cu mijloace de transport și echipamente operative achiziționate de statele membre în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă;
- un rol-cheie în asistarea Comisiei în ceea ce privește coordonarea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele „hotspot”, caracterizate de fluxuri migratorii mixte și în care Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, împreună cu Biroul European de Sprijin pentru Azil, Europol și alte agenții relevante ale Uniunii furnizează statelor membre un sprijin tehnic și operativ coordonat și consolidat;
- întărirea rolului agenției în materie de returnare prin crearea unui Birou de returnare în cadrul agenției, care ar trebui să ofere statelor membre întăririle operative necesare pentru a-i returna efectiv pe resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. Agenția va coordona și va organiza operațiunile de returnare și intervențiile de returnare dintr-unul sau mai multe state membre și va sprijini din proprie inițiativă organizarea acestor operațiuni pentru a consolida sistemul de returnare al statelor membre care se confruntă cu presiuni deosebite. Agenția va trebui să dispună de rezerve de supraveghetori și de escorte pentru returnările forțate și de specialiști în materie de returnare care urmează să fie puși la dispoziție de către statele membre; aceștia vor alcătui echipele europene pentru intervenții de returnare care urmează a fi trimise în statele membre;
- participarea agenției la gestionarea activităților de cercetare și inovare relevante pentru controlul frontierelor externe, inclusiv utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere, cum ar fi sistemele de aeronave pilotate de la distanță, și va dezvolta proiecte-pilot privind aspectele reglementate de prezentul regulament;
- cooperarea europeană cu privire la funcțiile pazei de coastă prin dezvoltarea cooperării transsectoriale între Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă în scopul de a îmbunătăți relațiile de sinergie dintre aceste agenții, pentru a furniza autorităților naționale care îndeplinesc funcții de pază de coastă servicii cu scopuri multiple mai eficiente și mai rentabile;
- cooperarea sporită cu țările terțe prin coordonarea cooperării operative dintre statele membre și țările terțe în ceea ce privește gestionarea frontierelor, inclusiv prin coordonarea operațiunilor comune și prin trimiterea de ofițeri de legătură în țări terțe, precum și prin cooperarea cu autoritățile din țările terțe în materie de returnare, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie;

- consolidarea mandatului agenției pentru prelucrarea datelor cu caracter personal prin autorizarea, de asemenea, a prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul organizării și coordonării operațiunilor comune, proiectelor-pilot, intervențiilor rapide la frontieră, operațiunilor de returnare, intervențiilor de returnare și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, precum și în cadrul schimbului de informații cu statele membre, cu Biroul European de Sprijin pentru Azil, cu Europol, cu Eurojust sau cu alte agenții ale Uniunii;
- garantarea protecției drepturilor fundamentale prin instituirea unui mecanism de tratare a plângerilor legate de posibile încălcări ale drepturilor fundamentale în cursul activităților desfășurate de Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă. Mecanismul de tratare a plângerilor este un mecanism administrativ, întrucât agenția nu poate investiga ea însăși acuzațiile de încălcare a drepturilor fundamentale de către membrii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind Paza europeană de frontieră și de coastă
și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004, a Regulamentului (CE)
nr. 863/2007 și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) și articolul 79 alineatul (2) litera (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,¹⁰

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,¹¹

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) La 25 și 26 iunie 2015¹², Consiliul European a lansat un apel pentru eforturi mai susținute în sensul unei soluționări de o manieră cuprinzătoare a crizei migranților, inclusiv prin consolidarea gestionării frontierelor în vederea unei mai bune gestionări a fluxurilor migratorii mixte aflate în creștere. Mai mult, la 23 septembrie 2015¹³, Consiliul European a subliniat necesitatea de a răspunde la situația dramatică de la frontierele externe, precum și de a consolida controalele la aceste frontiere, în special prin alocarea unor resurse suplimentare în favoarea Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, a Biroului European de Sprijin pentru Azil și a Europol, cu resurse umane și contribuții tehnice din partea statelor membre.
- (2) Obiectivul politicii Uniunii în domeniul gestionării frontierelor externe este de a dezvolta și a pune în aplicare gestionarea integrată europeană a frontierelor la nivel național și la nivelul Uniunii, ceea ce reprezintă un corolar indispensabil al liberei circulații a persoanelor în Uniune și o componentă fundamentală a unui spațiu de libertate, securitate și justiție. Gestionarea integrată europeană a frontierelor este esențială pentru îmbunătățirea gestionării migrației și asigurarea unui nivel înalt de securitate internă în cadrul Uniunii.
- (3) Gestionarea integrată europeană a frontierelor, bazată pe modelul de control al accesului pe patru niveluri, cuprinde măsuri în țări terțe, cum ar fi cele din cadrul politicii comune în domeniul vizelor, măsuri cu țările terțe vecine, măsuri de control la

¹⁰ JO C, , p. .

¹¹ JO C, , p. .

¹² Reuniunea Consiliului European, concluziile din 25 și 26 iunie 2015.

¹³ Reuniunea informală a șefilor de stat sau de guvern din UE privind migrația, declarația din 23 septembrie 2015.

frontierele externe și analize de risc, precum și măsuri în spațiul de liberă circulație, inclusiv returnarea.

- (4) Pentru a asigura punerea eficace în aplicare a gestionării integrate europene a frontierelor, ar trebui constituită o Pază europeană de frontieră și de coastă. Pază europeană de frontieră și de coastă, care cuprinde Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră, se bazează pe utilizarea în comun a informațiilor, capacităților și sistemelor, la nivel național, și pe răspunsul Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă la nivelul Uniunii.
- (5) Gestionarea integrată europeană a frontierelor este responsabilitatea partajată a Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă și a autorităților naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv a serviciilor de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră. Statelor membre le revine în continuare responsabilitatea principală pentru gestionarea secțiunii lor de frontiere externe, în interes propriu și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele interne, însă Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să asigure aplicarea măsurilor Uniunii legate de gestionarea frontierelor externe prin consolidarea, evaluarea și coordonarea acțiunilor statelor membre care pun în aplicare aceste măsuri.
- (6) Elaborarea politicii și a legislației privind controlul la frontierele externe și returnarea rămâne o responsabilitate a instituțiilor Uniunii. Ar trebui garantată coordonarea strânsă dintre Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și respectivele instituții.
- (7) Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, cunoscută sub denumirea Frontex, a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului.¹⁴ De la 1 mai 2005, când și-a preluat mandatul, Frontex a asistat cu succes statele membre la punerea în aplicare a aspectelor operative ale gestionării frontierelor externe prin intermediul unor operațiuni comune și al unor intervenții rapide la frontieră, precum și prin analize de risc, schimb de informații, relații cu țările terțe și returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre.
- (8) Având în vedere creșterea presiunii exercitate de migrație la frontierele externe, necesitatea de a asigura un nivel înalt de securitate internă în cadrul Uniunii și de a proteja funcționarea spațiului Schengen, precum și principiul general al solidarității, este necesar să se consolideze gestionarea frontierelor externe pornind de la activitatea Frontex și să se dezvolte în continuare agenția pentru ca aceasta să devină o agenție cu responsabilitate partajată în gestionarea frontierelor externe.
- (9) Prin urmare, sarcinile Frontex ar trebui extinse și, pentru a reflecta aceste modificări, agenția ar trebui să fie redenumită „Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă”. Rolul de bază al Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să fie acela de a institui o strategie operativă și tehnică pentru punerea în aplicare a unei gestionări integrate a frontierelor la nivelul Uniunii, de a supraveghea funcționarea efectivă a controlului la frontierele externe, de a oferi statelor membre

¹⁴

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

asistență operativă și tehnică sporită prin intermediul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră, de a asigura punerea în practică a măsurilor în situații care necesită acțiuni urgente la frontierele externe, precum și de a organiza, a coordona și a desfășura operațiuni de returnare și intervenții de returnare.

- (10) Pentru a-și putea îndeplini în mod eficace sarcinile, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă se bazează pe cooperarea statelor membre. În acest sens, este important ca agenția și statele membre să acționeze cu bună credință și să efectueze schimburi de informații corecte și în timp util.
- (11) Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să efectueze analize de risc generale și specifice, bazate pe un model comun integrat de analiză de risc, care să fie aplicate și de agenție, și de statele membre. Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să furnizeze informații și date operative adecvate care să acopere toate aspectele relevante pentru gestionarea integrată europeană a frontierelor, în special controlul la frontieră, returnarea, deplasările secundare neregulate ale resortisanților țărilor terțe în cadrul Uniunii, prevenirea criminalității transfrontaliere, inclusiv a facilitării imigrației neregulate, a traficului de persoane și a terorismului, precum și situația din țările terțe vecine, astfel încât să permită adoptarea de măsuri corespunzătoare sau să se combată amenințările și riscurile identificate în vederea îmbunătățirii gestionării integrate a frontierelor externe.
- (12) Într-un spirit de responsabilitate partajată, rolul Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să fie monitorizarea în mod regulat a gestionării frontierelor externe. Agenția ar trebui să asigure o monitorizare adecvată și eficace nu numai prin analiza de risc, prin schimbul de informații și prin EUROSUR, ci și prin prezența unor experți din propriul său personal în statele membre. Prin urmare, agenția ar trebui să poată trimite ofițeri de legătură în anumite state membre pentru o perioadă de timp în care ofițerul de legătură raportează directorului executiv. Raportul ofițerilor de legătură ar trebui să facă parte din evaluarea vulnerabilității.
- (13) Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să efectueze o evaluare a vulnerabilității pentru a analiza capacitatea statelor membre de a face față unor provocări la frontierele lor externe, inclusiv prin evaluarea echipamentului și a resurselor statelor membre, precum și a planurilor pentru situații neprevăzute pe care acestea le-au întocmit pentru abordarea unor posibile crize la frontierele externe. Statele membre ar trebui să ia măsuri corective pentru a remedia deficiențele identificate în evaluarea respectivă. La recomandarea Consiliului de supraveghere creat în cadrul Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă, directorul executiv ar trebui să identifice măsurile care trebuie luate de statul membru în cauză și ar trebui să stabilească un termen în care ar trebui luate măsurile respective. Această decizie ar trebui să aibă caracter obligatoriu pentru statul membru vizat și, în cazul în care măsurile necesare nu sunt luate în termenul stabilit, chestiunea trebuie transmisă Consiliului de administrație în vederea unei decizii ulterioare.
- (14) Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să furnizeze statelor membre asistență tehnică și operativă necesară pentru a consolida capacitatea acestora de a-și respecta obligațiile în ceea ce privește controlul frontierelor externe și de a face față provocărilor la frontierele externe apărute ca rezultat al imigrației neregulate sau al criminalității transfrontaliere. În acest sens, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să organizeze și să coordoneze operațiuni comune pentru unul sau mai

multe state membre și să trimită echipe europene de pază de frontieră și de coastă, precum și echipamentele tehnice necesare, și poate trimite experți din propriul său personal.

- (15) În cazurile în care există o presiune specifică și disproporționată la frontierele externe, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, să organizeze și să coordoneze intervenții rapide la frontieră și să trimită echipe europene de pază de frontieră și de coastă din rezerva disponibilă rapid, precum și echipamente tehnice. Intervențiile rapide la frontieră ar trebui să furnizeze întăriri în situațiile în care este necesar un răspuns imediat și atunci când o astfel de intervenție ar oferi un răspuns eficient. Pentru a asigura derularea eficientă a unei astfel de intervenții, statele membre ar trebui să pună la dispoziția rezervei disponibile rapid polițiști de frontieră și alte tipuri de personal relevant.
- (16) În anumite zone de la frontierele externe unde statele membre se confruntă cu o presiune disproporționată a migrației, caracterizată de sosiri masive de fluxuri migratorii mixte, denumite zone „hotspot”, statele membre ar trebui să se bazeze pe întăririle tehnice și operative sporite din partea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, alcătuite din echipe de experți trimiși din statele membre de Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și de Biroul European de Sprijin pentru Azil, din cadrul Europol sau de la alte agenții relevante ale Uniunii, precum și din experți din cadrul personalului Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să sprijine Comisia în coordonarea activităților diferitelor agenții pe teren.
- (17) În cazul în care un stat membru nu ia măsurile corective necesare prevăzute în evaluarea vulnerabilității sau în eventualitatea unei presiuni disproporționate exercitate de migrație la frontierele externe, care ar afecta eficacitatea controlului la frontierele externe într-o asemenea măsură încât ar exista riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol, ar trebui furnizat un răspuns unitar, rapid și eficient la nivelul Uniunii. În acest scop și pentru a asigura o mai bună coordonare la nivelul Uniunii, Comisia ar trebui să identifice măsurile care să fie puse în aplicare de Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și să solicite statului membru în cauză să coopereze cu agenția în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să stabilească acțiunile care urmează să fie luate în vederea punerii în practică a măsurilor indicate în decizia Comisiei și ar trebui să întocmească un plan operativ împreună cu statul membru în cauză.
- (18) Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să dispună de echipamentele și personalul necesare pentru a fi trimise în operațiuni comune sau în intervenții rapide la frontieră. În acest scop, atunci când lansează intervenții rapide la frontieră la cererea unui stat membru sau în contextul unei situații care impune o acțiune urgentă, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să fie în măsură să trimită echipe europene de pază de frontieră și de coastă dintr-o rezervă disponibilă rapid care ar trebui să fie un corp permanent alcătuit dintr-un mic procent din numărul total al polițiștilor de frontieră din statele membre, iar acest număr ar trebui să fie de cel puțin 1 500 de persoane. Trimiterea echipelor europene de pază de frontieră și de coastă din rezerva disponibilă rapid ar trebui completată fără întârziere cu echipe europene suplimentare de pază de frontieră și de coastă, după caz.
- (19) Având în vedere rapiditatea cu care echipamentele și personalul ar trebui trimise, în special la zonele de frontiere externe care se confruntă cu sosiri masive bruște de

fluxuri migratorii, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să își trimită propriile echipamente tehnice, pe care ar trebui să le achiziționeze pe cont propriu sau în coproprietate cu un stat membru. Echipamentele tehnice în cauză ar trebui să fie puse la dispoziția agenției la cererea acesteia. De asemenea, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să gestioneze o rezervă de echipamente tehnice, pe baza nevoilor identificate de agenție, care ar trebui să fie completată de mijloace de transport și echipamente operative achiziționate de statele membre în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă.

- (20) La 8 octombrie 2015, Consiliul European a solicitat extinderea mandatului Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene pentru a sprijini statele membre să asigure returnarea efectivă a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, inclusiv prin organizarea de operațiuni de returnare din proprie inițiativă și prin consolidarea rolului agenției în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie. În acest scop, Consiliul European a solicitat crearea unui Birou de returnare în cadrul Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă, a cărui sarcină ar trebui să fie coordonarea activităților agenției în materie de returnare.
- (21) Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să își intensifice asistența acordată statelor membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, sub rezerva politicii Uniunii în materie de returnare și în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului.¹⁵ În special, agenția ar trebui să coordoneze și să organizeze operațiuni de returnare din unul sau mai multe state membre și ar trebui să organizeze și să desfășoare intervenții de returnare pentru a consolida sistemul de returnare al statelor membre care au nevoie de asistență tehnică și operativă sporită atunci când își îndeplinesc obligația de a-i returna pe resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, în conformitate cu directiva menționată.
- (22) Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să creeze rezerve de supraveghetori și de escorte pentru returnările forțate, de experți în materie de returnare forțată și de specialiști în materie de returnare, puși la dispoziție de către statele membre, care ar trebui să fie trimiși în cursul operațiunilor de returnare și care ar trebui să facă parte din echipele europene pentru intervenții de returnare, care sunt trimise în cadrul intervențiilor de returnare. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să le asigure formarea necesară.
- (23) Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să dezvolte instrumente de formare specifice și ar trebui să asigure o formare la nivel european pentru instructorii naționali ai polițiștilor de frontieră, precum și cursuri de formare și seminare suplimentare privind controlul la frontierele externe și returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre pentru ofițerii din cadrul organismelor naționale competente. Agenția ar trebui să fie autorizată să organizeze activități de formare în cooperare cu statele membre și cu țările terțe, pe teritoriul acestora.
- (24) Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să monitorizeze și să contribuie la evoluțiile din domeniul cercetării relevante pentru controlul și

¹⁵ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

supravegherea frontierelor externe, inclusiv în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere, și ar trebui să comunice aceste informații statelor membre și Comisiei.

- (25) Pentru a pune în mod eficient în aplicare gestionarea integrată a frontierelor externe sunt necesare schimburi de informații regulate, rapide și fiabile între statele membre în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe, imigrația neregulamentară și returnarea. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să conceapă și să exploateze sisteme de informații care să faciliteze astfel de schimburi, în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor.
- (26) În scopul îndeplinirii misiunii sale și în măsura necesară pentru realizarea sarcinilor sale, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă poate coopera cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și cu organizațiile internaționale în domeniile acoperite de prezentul regulament, în cadrul unor acorduri de lucru încheiate în conformitate cu legislația și politicile Uniunii. Respectivul acorduri de lucru ar trebui aprobate în prealabil de Comisie.
- (27) Autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de pază de coastă răspund pentru o serie amplă de sarcini, inclusiv, dar nu numai, siguranța și securitatea maritimă, operațiunile de căutare și salvare pe mare, controlul la frontieră, controlul pescuitului, controlul vamal, asigurarea generală a respectării legii și protecția mediului. Prin urmare, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 768/2005 al Consiliului¹⁶, și Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și Consiliului¹⁷, ar trebui să își consolideze cooperarea, atât între ele, cât și cu autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de pază de coastă pentru a spori conștientizarea situației din domeniul maritim, precum și pentru a sprijini desfășurarea unor acțiuni coerente și eficiente din punctul de vedere al costurilor.
- (28) Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să faciliteze și să încurajeze cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe în cadrul politicii de relații externe a Uniunii, inclusiv prin coordonarea cooperării operative dintre statele membre și țările terțe în domeniul gestionării frontierelor externe și prin trimiterea de ofițeri de legătură în țări terțe, precum și prin cooperarea cu autoritățile din țările terțe în domeniul returnării, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie. În cadrul cooperării lor cu țările terțe, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și statele membre ar trebui să respecte norme și standarde cel puțin echivalente cu cele prevăzute de legislația Uniunii, inclusiv în cazul în care cooperarea cu țările terțe are loc pe teritoriul țărilor respective.
- (29) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolele 2 și 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și reflectate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezentul regulament urmărește să asigure respectarea deplină a demnității umane, dreptul la viață, dreptul la libertate și securitate, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul de acces la azil, dreptul la o cale de atac eficientă, drepturile copilului, interzicerea torturii și a

¹⁶ Regulamentul (CE) nr. 768/2005 al Consiliului din 26 aprilie 2005 de instituire a Agenției Comunitare pentru Controlul Pescuitului și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune în domeniul pescuitului (JO L 128, 21.5.2005, p. 1).

¹⁷ Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă (JO L 208, 5.8.2002, p. 1).

tratamentului sau pedepselor inumane ori degradante, interzicerea traficului de persoane, precum și să promoveze aplicarea principiilor nediscriminării și nereturnării.

- (30) Prezentul regulament instituie un mecanism de tratare a plângerilor pentru Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, în cooperare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, prin care să se monitorizeze și să se asigure respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile agenției. Acesta ar trebui să fie un mecanism administrativ în cadrul căruia ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să aibă responsabilitatea de a trata plângerile primite de către agenție, în conformitate cu dreptul la o bună administrare. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să examineze admisibilitatea unei plângeri, să înregistreze plângerile admisibile, să transmită toate plângerile înregistrate directorului executiv, să transmită plângerile privind polițiștii de frontieră statului membru de origine și să înregistreze acțiunile întreprinse de agenție sau de statul membru respectiv în urma plângerilor. Anchetele penale ar trebui realizate de către statele membre.
- (31) În scopul de a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în special în situațiile care impun acțiuni urgente la frontierele externe, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.¹⁸
- (32) Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să fie independentă în ceea ce privește aspectele operative și tehnice și să aibă autonomie juridică, administrativă și financiară. În acest scop este necesar și oportun ca agenția să fie un organ al Uniunii care să aibă personalitate juridică și să exercite competențele de punere în aplicare ce îi sunt conferite prin prezentul regulament.
- (33) Comisia și statele membre ar trebui să fie reprezentate în cadrul Consiliului de administrație pentru a supraveghea politicile Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă și pentru a-și exercita controlul politic asupra acestora. În măsura în care este posibil, Consiliul de administrație ar trebui să fie format din șefii de operațiuni din cadrul serviciilor naționale responsabile cu gestionarea polițiștilor de frontieră sau din reprezentanți ai acestora. Consiliului de administrație ar trebui să i se confere competențele necesare pentru întocmirea bugetului, verificarea executării acestuia, adoptarea normelor financiare adecvate, stabilirea unor proceduri de lucru transparente pentru procesul decizional al Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă și numirea directorului executiv și a directorului executiv adjunct. Agenția ar trebui să fie administrată și să funcționeze în conformitate cu principiile abordării comune referitoare la agențiile descentralizate ale Uniunii care a fost adoptată la 19 iulie 2012 de către Parlamentul European, Consiliu și Comisia Europeană.
- (34) Pentru a se garanta autonomia Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă, acestea ar trebui să i se acorde un buget autonom alimentat în principal dintr-o contribuție din partea Uniunii. Procedura bugetară a Uniunii ar trebui să se aplice în ceea ce privește contribuția Uniunii și alte eventuale subvenții de la bugetul general al Uniunii Europene. Verificarea conturilor ar trebui să fie asigurată de Curtea de Conturi.

¹⁸

Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (35) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹ ar trebui să se aplice fără restricții Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă, care ar trebui să adere la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene cu privire la investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF).²⁰
- (36) Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să i se aplice Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei²¹.
- (37) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului.²²
- (38) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului²³, cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului²⁴ și cu respectarea principiilor necesității și proporționalității.
- (39) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume dezvoltarea și punerea în aplicare a unui sistem de gestionare integrată a frontierelor externe, asigurând astfel buna funcționare a spațiului Schengen, nu poate fi realizat în mod suficient de statele membre acționând în mod necoordonat, ci, mai degrabă, având în vedere lipsa controalelor la frontierele interne și ținând seama de presiunile importante exercitate de migrație la frontierele externe și de necesitatea de a garanta un nivel înalt de securitate internă în cadrul Uniunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea respectivelor obiective.
- (40) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor din urmă

¹⁹ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

²⁰ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

²¹ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

²² Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

²³ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

²⁴ Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 60).

la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen²⁵, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului²⁶. Înțelegerea dintre Comunitatea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei cu privire la modalitățile de participare a acestor state la Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene²⁷ prevede norme privind participarea acestor țări la activitatea agenției, inclusiv dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.

- (41) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în înțelesul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen²⁸, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctele A, B și G din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului.²⁹
- (42) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen³⁰, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctele A, B și G din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului.³¹
- (43) Acordul dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein, pe de altă parte, privind modalitățile de participare a statelor respective la activitățile Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene³² prevede norme privind participarea acestor țări la activitatea agenției, inclusiv dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.
- (44) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are

²⁵ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

²⁶ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

²⁷ JO L 188, 20.7.2007, p. 19.

²⁸ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

²⁹ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

³⁰ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

³¹ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

³² JO L 243, 16.9.2010, p. 4.

obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a acquis-ului Schengen în temeiul dispozițiilor titlului IV din partea a treia a Tratatului de instituire a Comunității Europene, Danemarca ar trebui, în conformitate cu articolul 5 din protocolul menționat, să decidă, în termen de șase luni de la data la care Consiliu va fi adoptat prezentul regulament, dacă îl transpune sau nu în dreptul său intern.

- (45) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului,³³ prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (46) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului;³⁴ Prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (47) Agenția ar trebui să faciliteze organizarea de acțiuni specifice în cadrul cărora statele membre să poată beneficia de cunoștințele de specialitate și de instalațiile pe care Irlanda și Regatul Unit ar fi dispuse să le ofere, în conformitate cu modalitățile ce urmează a fi stabilite, de la caz la caz, de către Consiliul de administrație. În acest scop, reprezentanții Irlandei și ai Regatului Unit ar putea fi invitați să ia parte la reuniunile Consiliului de administrație, pentru a le permite să participe pe deplin la pregătirea acestor acțiuni specifice.
- (48) Există o controversă între Regatul Spaniei și Regatul Unit privind demarcarea frontierelor Gibraltarului.
- (49) Suspendarea aplicabilității prezentului regulament cu privire la frontierele Gibraltarului nu antrenează nicio modificare a pozițiilor respective ale statelor implicate.
- (50) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la [...] ³⁵.
- (51) Prezentul regulament vizează modificarea și extinderea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 2007/2004, ale Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶ și ale Deciziei 2005/267/CE a Consiliului.³⁷ Întrucât modificările care trebuie aduse sunt substanțiale ca număr și natură, din motive de claritate, aceste acte ar trebui înlocuite și abrogate. Trimiterile la regulamentele abrogate ar trebui interpretate ca trimiteri la prezentul regulament,

³³ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

³⁴ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

³⁵ JO C [...]

³⁶ Regulamentul (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unui mecanism de creare a echipelor de intervenție rapidă la frontieră și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului în ceea ce privește acest mecanism și de reglementare a sarcinilor și a competențelor agenților invitați (JO L 199, 31.7.2007, p. 30).

³⁷ Decizia 2005/267/CE a Consiliului din 16 martie 2005 de creare a unei Rețele de Informare și Coordonare securizate, conectate la internet, pentru serviciile de gestionare a migrației ale statelor membre (JO L 83, 1.4.2005, p. 48).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

PAZA EUROPEANĂ DE FRONTIERĂ ȘI DE COASTĂ

Articolul 1

Obiect

Se constituie Paza europeană de frontieră și de coastă pentru a asigura o gestionare integrată europeană a frontierelor externe în scopul gestionării eficace a migrației și al asigurării unui nivel înalt de securitate internă în cadrul Uniunii, garantând, în același timp, libera circulație a persoanelor în acest spațiu.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „frontiere externe” înseamnă frontierele terestre și maritime ale statelor membre, precum și aeroporturile și porturile maritime ale acestora, cărora li se aplică dispozițiile titlului II din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului³⁸;
- (2) „control la frontieră” înseamnă controlul la frontieră astfel cum este definit la articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006;
- (3) „echipe europene de pază de frontieră și de coastă” înseamnă echipe care sunt formate din polițiști de frontieră și alte tipuri de personal relevant din statele membre participante, inclusiv experți naționali detașați de statele membre pe lângă agenție, și care urmează a fi trimise în cursul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră, precum și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației;
- (4) „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru pe teritoriul căruia are loc sau de pe teritoriul căruia este lansată o operațiune comună, o intervenție rapidă la frontieră, o operațiune de returnare sau o intervenție de returnare;
- (5) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care un membru al echipelor europene de pază de frontieră și de coastă este polițist de frontieră sau membru al altor tipuri de personal relevant;
- (6) „stat membru participant” înseamnă un stat membru care participă la o operațiune comună, o intervenție rapidă la frontieră, o operațiune de returnare, o intervenție de returnare sau la echipele de sprijin pentru gestionarea migrației prin punerea la dispoziție de echipamente tehnice, polițiști de frontieră și alte tipuri de personal relevant care sunt trimiși ca parte a echipelor europene de pază de frontieră și de coastă, precum și un stat membru care participă la operațiuni de returnare sau

³⁸

Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, 13.4.2006, p. 1).

intervenții de returnare prin punerea la dispoziție de echipamente tehnice sau de personal;

- (7) „membri ai echipelor europene de pază de frontieră și de coastă” înseamnă ofițeri ai serviciilor de poliție de frontieră sau alte tipuri de personal relevant din alte state membre decât statul membru gazdă, inclusiv experți naționali și polițiști de frontieră din statele membre detașați pe lângă agenție, care participă la operațiuni comune sau la intervenții rapide la frontieră;
- (8) „membri ai echipelor” înseamnă membri ai echipelor europene de pază de frontieră și de coastă sau ai unor echipe de personal implicat în sarcini legate de returnare care participă la operațiuni de returnare sau intervenții de returnare;
- (9) „echipe de sprijin pentru gestionarea migrației” înseamnă echipe de experți care furnizează întăriri operative și tehnice statelor membre în zonele „hotspot” și care sunt alcătuite din experți trimiși din statele membre de Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și de Biroul European de Sprijin pentru Azil și din experți trimiși din cadrul Europol sau al altor agenții relevante ale Uniunii;
- (10) „returnare” înseamnă returnare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 3 din Directiva 2008/115/CE;
- (11) „decizie de returnare” înseamnă o decizie de returnare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 4 din Directiva 2008/115/CE;
- (12) „persoană returnată” înseamnă un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală, care face obiectul unei decizii de returnare;
- (13) „operațiune de returnare” înseamnă o operațiune de returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, care este coordonată de agenție, pentru care unul sau mai multe state membre trimit întăriri tehnice și operative și prin care persoanele returnate dintr-unul sau mai multe state membre sunt returnate fie prin returnare forțată, fie prin respectarea voluntară a unei obligații de returnare;
- (14) „intervenție de returnare” înseamnă o operațiune de returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, care asigură asistență tehnică și operativă sporită constând în trimiterea de echipe europene pentru intervenții de returnare în statele membre și organizarea de operațiuni de returnare.

Articolul 3

Paza europeană de frontieră și de coastă

- 1. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și autoritățile naționale ale statelor membre care sunt responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră, constituie Paza europeană de frontieră și de coastă.
- 2. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă stabilește o strategie operativă și tehnică pentru gestionarea integrată europeană a frontierelor. Aceasta promovează și asigură punerea în aplicare a gestionării integrate europene a frontierelor în toate statele membre.
- 3. Autoritățile naționale care sunt responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la

frontieră, își stabilesc strategiile naționale pentru gestionarea integrată a frontierelor. Aceste strategii naționale sunt coerente cu strategia menționată la alineatul (2).

Articolul 4

Gestionarea integrată europeană a frontierelor

Gestionarea integrată europeană a frontierelor are următoarele componente:

- (a) controlul la frontiere, inclusiv măsuri legate de prevenirea, depistarea și cercetarea criminalității transfrontaliere, după caz;
- (b) analiza riscurilor pentru securitatea internă și analiza amenințărilor susceptibile să afecteze funcționarea sau securitatea frontierelor externe;
- (c) cooperarea interagenții în rândul autorităților naționale din fiecare stat membru care sunt responsabile cu controlul la frontiere sau cu alte sarcini efectuate la frontieră și în rândul instituțiilor, agențiilor, organelor și oficiilor relevante ale Uniunii; inclusiv schimburi regulate de informații prin intermediul instrumentelor existente de schimb de informații și, în special, al Sistemului european de supraveghere a frontierelor („EUROSUR”), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului;³⁹
- (d) cooperarea cu țările terțe în domeniile acoperite de prezentul regulament, cu un accent special pe țările învecinate și pe țările terțe care, pe baza unei analize de risc, sunt considerate țări de origine și de tranzit pentru imigrația neregulamentară;
- (e) măsuri tehnice și operative în spațiul de liberă circulație care au legătură cu controlul la frontiere și care sunt concepute pentru a preveni imigrația neregulamentară și a combate criminalitatea transfrontalieră;
- (f) returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre;
- (g) utilizarea tehnologiilor de ultimă generație, inclusiv a sistemelor informatice la scară largă;
- (h) un mecanism de control al calității pentru a asigura punerea în aplicare a legislației Uniunii în domeniul gestionării frontierelor.

Articolul 5

Responsabilitate partajată

1. Paza europeană de frontieră și de coastă pune în aplicare gestionarea integrată europeană a frontierelor ca responsabilitate partajată a Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă și a autorităților naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv a serviciilor de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră.
2. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă facilitează aplicarea măsurilor Uniunii care au legătură cu gestionarea frontierelor externe consolidând,

³⁹ Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) (JO L 295, 6.11.2013, p. 11).

evaluând și coordonând acțiunile statelor membre în ceea ce privește implementarea măsurilor respective și returnarea. Statele membre asigură gestionarea secțiunii lor de frontiere externe, în interes propriu și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele interne, cu respectarea deplină a dreptului Uniunii, în conformitate cu strategia operativă și tehnică menționată la articolul 3 alineatul (2) și în strânsă cooperare cu agenția.

3. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă este responsabilă pentru gestionarea frontierelor externe în cazurile prevăzute de prezentul regulament, în special atunci când nu sunt luate măsurile corective necesare bazate pe evaluarea vulnerabilității sau în eventualitatea unei presiuni disproporționate exercitate de migrație care ar afecta eficacitatea controlului la frontierele externe într-o asemenea măsură încât ar exista riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol.

CAPITOLUL II

AGENȚIA EUROPEANĂ PENTRU PAZA DE FRONTIERĂ ȘI DE COASTĂ

SECȚIUNEA 1

SARCINILE AGENȚIEI EUROPENE PENTRU PAZA DE FRONTIERĂ ȘI DE COASTĂ

Articolul 6

Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă

1. Pentru a asigura coerența gestionării integrate europene a tuturor frontierelor externe, agenția facilitează și eficientizează aplicarea măsurilor existente și viitoare ale Uniunii referitoare la gestionarea frontierelor externe, în special a dispozițiilor din Codul frontierelor Schengen, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 562/2006.
2. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă (denumită în continuare „agenția”) este noua denumire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului. Activitățile sale sunt de acum înainte cele prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 7

Sarcini

1. Pentru a contribui la efectuarea unor controale la frontiere și la o politică în materie de returnare eficiente, stricte și uniforme, agenția îndeplinește următoarele sarcini:
 - a) instituie un centru de monitorizare și de analiză de risc, cu capacitatea de a monitoriza fluxurile de migrație și de a efectua analize de risc cu privire la toate aspectele gestionării integrate a frontierelor;

- (b) efectuează o evaluare a vulnerabilității care include o evaluare a capacității statelor membre de a face față amenințărilor și presiunilor cu care se confruntă la frontierele externe;
- (c) acordă asistență statelor membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, prin coordonarea și organizarea de operațiuni comune, ținând seama de faptul că unele situații pot presupune urgențe umanitare și operațiuni de salvare pe mare;
- (d) acordă asistență statelor membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, prin lansarea de intervenții rapide la frontierele externe ale statelor membre care se confruntă cu presiuni specifice și disproporționate, ținând seama de faptul că unele situații pot presupune urgențe umanitare și operațiuni de salvare pe mare;
- (e) constituie și trimite echipe europene de pază de frontieră și de coastă, inclusiv o rezervă disponibilă rapid, care urmează să fie utilizate în cursul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră, precum și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației;
- (f) constituie o rezervă de echipamente tehnice care urmează să fie utilizată în cadrul operațiunilor comune, al intervențiilor rapide la frontieră și al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, precum și în cadrul operațiunilor de returnare și al intervențiilor de returnare;
- (g) trimite echipe europene de pază de frontieră și de coastă și echipamente tehnice pentru a oferi asistență în vederea verificării, a identificării și a prelevării de amprente digitale în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației din zonele „hotspot”;
- (h) sprijină elaborarea de standarde tehnice pentru echipamente, în special pentru echipamentele de comandă, control și comunicații de nivel tactic, precum și pentru supravegherea tehnică, pentru a asigura interoperabilitatea la nivelul Uniunii și la nivel național;
- (i) trimite echipamentele și personalul necesar pentru rezerva disponibilă rapid în vederea punerii în practică a măsurilor necesare în situații în care se impun acțiuni urgente la frontierele externe;
- (j) acordă asistență statelor membre în situațiile care necesită o asistență tehnică și operativă sporită în vederea îndeplinirii obligației de returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, inclusiv prin coordonarea sau organizarea de operațiuni de returnare;
- (k) constituie rezerve de supraveghetori pentru returnările forțate, de escorte pentru returnările forțate și de specialiști în materie de returnare;
- (l) constituie și trimite echipe europene pentru intervenții de returnare în cursul intervențiilor de returnare;
- (m) acordă asistență statelor membre în ceea ce privește formarea polițiștilor de frontieră naționali și a experților în materie de returnare, inclusiv în ceea ce privește stabilirea unor standarde comune de formare;
- (n) participă la dezvoltarea și gestionarea activităților de cercetare și inovare relevante pentru controlul și supravegherea frontierelor externe, inclusiv în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere, cum ar fi sistemele de

aeronave pilotate de la distanță, și dezvoltă proiecte-pilot cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament;

(o) dezvoltă și operează, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001⁴⁰ și cu Decizia-cadru 2008/977/JAI, sisteme de informații care permit schimbul rapid și fiabil de informații referitoare la riscurile emergente în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe, migrația neregulamentară și returnarea, în strânsă cooperare cu Comisia, cu agențiile, organele și oficiile Uniunii, precum și cu Rețeaua europeană de migrație instituită prin Decizia 2008/381/CE a Consiliului;⁴¹

(p) furnizează asistența necesară pentru dezvoltarea și operarea unui sistem european de supraveghere a frontierelor și, după caz, pentru dezvoltarea unui mediu comun de schimb de informații, inclusiv pentru interoperabilitatea sistemelor, în special prin dezvoltarea, asigurarea funcționării și coordonarea cadrului EUROSUR în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013;

(q) cooperează cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă în vederea sprijinirii autorităților naționale care au sarcini de pază de coastă, prin furnizarea de servicii, informații, echipamente și formare, precum și prin coordonarea operațiunilor cu scopuri multiple;

(r) acordă asistență statelor membre și țărilor terțe în contextul cooperării operative între ele în domeniul gestionării frontierelor externe și al returnării.

2. Statele membre pot continua cooperarea la nivel operativ cu alte state membre și/sau țări terțe la frontierele externe, inclusiv în ceea ce privește operațiunile militare derulate în cadrul misiunilor de aplicare a legii și în materie de returnare, în cazul în care o astfel de cooperare este compatibilă cu acțiunile întreprinse de Agenție. Statele membre se abțin de la orice acțiune susceptibilă să compromită funcționarea agenției sau realizarea obiectivelor acesteia.

Statele membre transmit agenției rapoarte privind cooperarea lor operativă cu alte state membre și/sau țări terțe la frontierele externe și în materie de returnare. Directorul executiv al agenției (denumit în continuare „directorul executiv”) informează cu regularitate și cel puțin o dată pe an Consiliul de administrație al agenției (denumit în continuare „Consiliul de administrație”) cu privire la aceste aspecte.

3. Agenția poate derula din proprie inițiativă activități de comunicare în domeniile care țin de competența sa. Activitățile de comunicare nu au un impact negativ asupra sarcinilor prevăzute la alineatul (1) și se efectuează în conformitate cu planurile de comunicare și diseminare relevante adoptate de Consiliul de administrație.

SECȚIUNEA 2

MONITORIZAREA ȘI PREVENIREA CRIZELOR

Articolul 8

Obligația de a coopera cu bună credință

⁴⁰ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁴¹ Decizia 2008/381/CE a Consiliului din 14 mai 2008 de instituire a unei Rețele europene de migrație (JO L 131, 21.5.2008, p. 7).

Agenția și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care acestea au sarcini de control la frontieră, au obligația de a coopera cu bună credință și de a face schimb de informații.

Articolul 9

Obligația generală de a face schimb de informații

Autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care acestea au sarcini de control la frontieră, pun la dispoziția agenției, în timp util și cu exactitate, toate informațiile de care are nevoie agenția pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, în special cele referitoare la monitorizarea fluxurilor de migrație către și în interiorul Uniunii, efectuarea de analize de risc și realizarea de evaluări ale vulnerabilității.

Articolul 10

Monitorizarea fluxurilor de migrație și analizele de risc

1. Agenția instituie un centru de monitorizare și de analiză de risc, cu capacitatea de a monitoriza fluxurile de migrație către Uniune și în interiorul Uniunii. În acest scop, agenția elaborează un model comun integrat de analiză de risc, care să fie aplicat și de Agenție, și de statele membre.
2. Agenția elaborează analize de risc generale și specifice pe care le prezintă Consiliului și Comisiei.
3. Analizele de risc realizate de Agenție privesc toate aspectele relevante pentru gestionarea integrată europeană a frontierelor, în special controlul la frontieră, returnarea, deplasările secundare neregulate ale resortisanților țărilor terțe în interiorul Uniunii, prevenirea criminalității transfrontaliere, inclusiv a facilitării imigrației neregulate, a traficului de persoane și a terorismului, precum și situația din țările terțe vecine, în scopul de a dezvolta un mecanism de preavertizare care analizează fluxurile de migrație către Uniune.
4. Statele membre transmit agenției toate informațiile necesare privind situația, tendințele și amenințările posibile la frontierele externe și în materie de returnare. Statele membre transmit agenției, la intervale regulate sau la cererea acesteia din urmă, toate informațiile relevante, de exemplu datele statistice și operaționale colectate în legătură cu punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, precum și date și informații provenite din stratul de analiză al tabloului situațional național alcătuit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013.
5. Rezultatele analizelor de risc sunt transmise Consiliului de supraveghere și Consiliului de administrație.
6. Statele membre țin seama de rezultatele analizelor de risc atunci când își planifică operațiunile și activitățile la frontierele externe, precum și activitățile legate de returnare.
7. Agenția ține cont de rezultatele unui model comun integrat de analiză de risc în elaborarea programelor comune de bază pentru formarea polițiștilor de frontieră și a personalului implicat în sarcini legate de returnare.

Ofițerii de legătură din statele membre

1. Agenția asigură monitorizarea regulată a gestionării frontierelor externe prin intermediul ofițerilor săi de legătură din statele membre.
2. Directorul executiv numește experți din cadrul personalului agenției care urmează să fie utilizați ca ofițeri de legătură. Pe baza analizei de risc și în urma consultării cu Consiliul de administrație, directorul executiv stabilește natura trimiterii ofițerilor de legătură respectivi, statul membru în care pot fi trimiși și durata trimiterii acestora. Directorul executiv informează statul membru în cauză cu privire la numire și stabilește, împreună cu acesta, locul de trimitere.
3. Ofițerii de legătură acționează în numele agenției și rolul acestora este să promoveze cooperarea și dialogul între Agenție și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care acestea au sarcini de control la frontieră. Ofițerii de legătură au, în special, următoarele sarcini:
 - (a) acționează ca interfață între Agenție și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care acestea au sarcini de control la frontieră;
 - (b) sprijină colectarea informațiilor de care are nevoie agenția pentru a efectua evaluarea vulnerabilității menționată la articolul 12;
 - (c) monitorizează măsurile luate de statul membru cu privire la secțiunile de frontieră cărora li s-a atribuit un nivel de impact ridicat, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013;
 - (d) acordă asistență statelor membre în ceea ce privește elaborarea planurilor lor pentru situații neprevăzute;
 - (e) raportează cu regularitate directorului executiv cu privire la situația de la frontiera externă și la capacitatea statului membru în cauză de a gestiona cu eficacitate situația de la frontierele externe;
 - (f) monitorizează măsurile adoptate de statul membru cu privire la o situație care necesită întreprinderea de acțiuni urgente la frontierele externe, astfel cum se menționează la articolul 18.
4. În sensul alineatului (3), ofițerul de legătură are, printre altele:
 - (a) acces nelimitat la centrul național de coordonare și la tabloul situațional național alcătuit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013;
 - (b) acces la sistemele de informații naționale și europene disponibile în centrul național de coordonare, cu condiția să respecte normele valabile la nivel național și la nivelul UE în materie de securitate și de protecție a datelor;
 - (c) obligația de a menține contacte regulate cu autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv cu serviciile de pază de coastă, în măsura în care acestea au sarcini de control la frontieră, informându-l asupra situației și pe directorul centrului național de coordonare.
5. Raportul ofițerului de legătură face parte din evaluarea vulnerabilității menționată la articolul 12.

6. În îndeplinirea sarcinilor care le revin, ofițerii de legătură nu acceptă instrucțiuni decât din partea agenției.

Articolul 12

Evaluarea vulnerabilității

1. Agenția evaluează echipamentele tehnice, sistemele, capacitățile, resursele și planurile pentru situații neprevăzute ale statelor membre referitoare la controlul la frontieră. Această evaluare se bazează pe informațiile furnizate de statul membru și de ofițerul de legătură, pe informațiile provenite de la EUROSUR, în special cele legate de nivelurile de impact atribuite secțiunilor de frontiere externe terestre și maritime din fiecare stat membru, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013, precum și pe rapoartele și evaluările operațiunilor comune, ale proiectelor-pilot, ale intervențiilor rapide la frontieră și ale altor activități ale agenției.
2. La cererea agenției, statele membre îi furnizează acesteia informații privind echipamentele tehnice și resursele umane și financiare de care dispune la nivel național pentru a efectua controale la frontieră și îi transmit acesteia planurile lor pentru situații neprevăzute.
3. Scopul evaluării vulnerabilității este ca agenția să evalueze capacitatea și pregătirea statelor membre de a face față provocărilor viitoare, inclusiv amenințărilor și presiunilor prezente și viitoare la frontierele externe, să identifice, în special pentru statele membre care se confruntă cu presiuni specifice și disproporționate, eventualele consecințe imediate la frontierele externe și consecințele ulterioare pentru funcționarea spațiului Schengen și să evalueze capacitatea acestora de a contribui la rezerva disponibilă rapid menționată la articolul 19 alineatul (5). Evaluarea respectivă nu aduce atingere mecanismului de evaluare Schengen.
4. Rezultatele evaluării vulnerabilității sunt transmise Consiliului de supraveghere, care, pe baza rezultatelor evaluării vulnerabilității și ținând cont de analiza de risc efectuată de Agenție și de rezultatele mecanismului de evaluare Schengen, face recomandări directorului executiv cu privire la măsurile pe care trebuie să le adopte statele membre.
5. Directorul executiv adoptă o decizie în care stabilește măsurile corective necesare care trebuie luate de statul membru în cauză, inclusiv prin utilizarea resurselor disponibile în cadrul instrumentelor financiare ale Uniunii. Decizia directorului executiv este obligatorie pentru statul membru respectiv și stabilește și termenul în care trebuie luate măsurile.
6. În cazul în care un stat membru nu adoptă măsurile corective necesare în termenul stabilit, directorul executiv sesizează Consiliul de administrație și informează Comisia cu privire la acest lucru. Consiliul de administrație adoptă o decizie în care stabilește măsurile corective necesare care trebuie luate de statul membru în cauză, inclusiv termenul în care trebuie luate măsurile respective. În cazul în care statul membru nu ia măsurile prevăzute în termenul stabilit în decizia respectivă, Comisia poate întreprinde acțiuni suplimentare în conformitate cu articolul 18.

SECȚIUNEA 3

GESTIONAREA FRONTIERELOR EXTERNE

Articolul 13

Acțiunile desfășurate de Agenție la frontierele externe

1. Statele membre pot solicita asistență din partea agenției în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în ceea ce privește controlul frontierelor externe. Agenția execută, de asemenea, măsurile prevăzute la articolul 18.
2. Agenția organizează asistența tehnică și operativă necesară pentru statul membru gazdă și poate lua una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
 - (a) coordonează operațiuni comune pentru unul sau mai multe state membre și trimite echipe europene de pază de frontieră și de coastă;
 - (b) organizează intervenții rapide la frontieră și trimite echipe europene de pază de frontieră și de coastă din rezerva disponibilă rapid și echipe europene de pază de frontieră și de coastă suplimentare, după caz;
 - (c) coordonează activități la frontierele externe pentru unul sau mai multe state membre și țări terțe, inclusiv operațiuni comune cu țările terțe vecine;
 - (d) trimite echipe europene de pază de frontieră și de coastă în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele „hotspot”;
 - (e) trimite experți proprii, precum și membri ai echipelor care au fost detașați de statele membre în cadrul agenției pentru a sprijini autoritățile naționale competente din statele membre implicate, pentru o perioadă corespunzătoare;
 - (f) trimite echipamente tehnice.
3. Agenția finanțează sau cofinanțează activitățile menționate la alineatul (2) prin granturi din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.

Articolul 14

Inițierea unor operațiuni comune și a unor intervenții rapide la frontierele externe

1. Statele membre pot solicita agenției să inițieze operațiuni comune pentru a face față provocărilor viitoare, inclusiv amenințărilor prezente sau viitoare la frontierele externe ca urmare a imigrației neregulamentare sau a criminalității transfrontaliere, sau să le ofere asistență tehnică și operativă sporită atunci când își îndeplinesc obligațiile legate de controlul frontierelor externe.
2. La cererea unui stat membru care se confruntă cu o situație caracterizată de presiuni specifice și disproportionate, în special sosirea, la punctele de la frontierele externe, a unui număr mare de resortisanți ai unor țări terțe care încearcă să intre ilegal pe teritoriul statului membru respectiv, agenția poate efectua o intervenție rapidă la frontieră, pe o perioadă limitată, pe teritoriul statului membru gazdă respectiv.
3. Directorul executiv evaluează, aprobă și coordonează propunerile de operațiuni comune primite din partea statelor membre. Operațiunile comune și intervențiile

rapide la frontieră trebuie să fie precedate de o analiză de risc temeinică, fiabilă și actualizată, în măsură să permită agenției să stabilească o ordine de prioritate pentru propunerile de operațiuni comune și de intervenții rapide la frontieră, ținând seama, pe de o parte, de nivelul de impact atribuit secțiunilor de frontieră externă în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 și, pe de altă parte, de disponibilitatea resurselor.

4. La recomandarea Consiliului de supraveghere, pe baza rezultatelor evaluării vulnerabilității și ținând cont de analiza de risc efectuată de Agenție și de statul de analiză al tabloului situațional european alcătuit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013, directorul executiv recomandă statului membru în cauză să inițieze și să desfășoare operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră. Agenția își pune echipamentele tehnice la dispoziția statelor membre gazdă sau participante.
5. Obiectivele unei operațiuni comune sau ale unei intervenții rapide la frontieră pot fi realizate ca parte a unei operațiuni cu scopuri multiple, care poate implica salvarea persoanelor aflate în pericol pe mare sau alte funcții de pază de coastă, lupta împotriva introducerii ilegale de migranți sau a traficului de persoane, operațiunile de control al traficului de droguri și operațiunile de gestionare a migrației, inclusiv identificarea, înregistrarea, interogarea și returnarea.

Articolul 15

Planul operativ pentru operațiunile comune

1. Pentru a pregăti o operațiune comună, directorul executiv, în cooperare cu statul membru gazdă, întocmește o listă a echipamentelor tehnice necesare și a personalului necesar, ținând seama de resursele disponibile ale statului membru gazdă. Pe baza acestor elemente, agenția definește un pachet de întăriri operative și tehnice, precum și activități de consolidare a capacităților care să fie incluse în planul operativ.
2. Directorul executiv întocmește un plan operativ pentru operațiunile comune de la frontierele externe. Directorul executiv și statul membru gazdă, în urma consultării statelor membre participante, convin asupra unui plan operativ care prezintă în detaliu aspectele organizatorice ale operațiunii comune.
3. Planul operativ este obligatoriu pentru Agenție, pentru statul membru gazdă și pentru statele membre participante. Acesta abordează toate aspectele considerate necesare pentru desfășurarea operațiunii comune, inclusiv:
 - (a) o descriere a situației, care precizează modul de operare și obiectivele trimiterii, inclusiv scopul operațiunii;
 - (b) durata previzibilă a operațiunii comune;
 - (c) zona geografică în care se va desfășura operațiunea comună;
 - (d) o descriere a sarcinilor și a instrucțiunilor speciale adresate echipelor europene de pază de frontieră și de coastă, inclusiv a instrucțiunilor referitoare la bazele de date pe care membrii echipelor sunt autorizați să le consulte și la armele de serviciu, muniția și echipamentele pe care sunt autorizați să le utilizeze în statul membru gazdă;
 - (e) componența echipelor europene de pază de frontieră și de coastă, precum și trimiterea altor tipuri de personal relevant;

(f) dispozițiile privind comanda și controlul, inclusiv numele și gradele polițiștilor de frontieră din statul membru gazdă care sunt responsabili cu cooperarea cu membrii echipelor și cu agenția, în special numele și gradele polițiștilor de frontieră care se află la comandă pe durata trimerii, precum și poziția membrilor echipelor în lanțul de comandă;

(g) echipamentele tehnice care urmează să fie trimise în cadrul operațiunii comune, inclusiv cerințele specifice, cum ar fi condițiile de utilizare, echipajul necesar, transportul și alte aspecte logistice, precum și dispozițiile financiare;

(h) normele detaliate privind raportarea imediată de către Agenție a incidentelor către Consiliul de administrație și autoritățile publice naționale relevante;

(i) o schemă de raportare și de evaluare care conține indicatori pentru raportul de evaluare și data-limită pentru transmiterea raportului final de evaluare;

(j) în ceea ce privește operațiunile pe mare, informații specifice privind aplicarea jurisdicției și legislației relevante în zona geografică în care are loc operațiunea comună, inclusiv trimerii la dreptul internațional și la dreptul Uniunii referitor la interceptare, salvarea pe mare și debarcare. În această privință, planul operativ se stabilește în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului;⁴²

(k) modalitățile de cooperare cu țările terțe, cu alte agenții, organe și oficii ale Uniunii sau cu organizațiile internaționale;

(l) procedurile de stabilire a unui mecanism de trimerie prin care persoanele care au nevoie de protecție internațională, victimele traficului de persoane, minorii neînsoțiți și persoanele aflate într-o situație vulnerabilă sunt îndrumate către autoritățile naționale competente pentru a primi o asistență corespunzătoare;

(m) procedurile de stabilire a unui mecanism de primire a plângerilor formulate împotriva polițiștilor de frontieră din statul membru gazdă și a membrilor echipelor europene de pază de frontieră și de coastă cu privire la încălcări ale drepturilor fundamentale în contextul operațiunii comune sau al intervențiilor rapide la frontieră și de trimerie a acestor plângeri către Agenție.

4. Orice modificare sau adaptare a planului operativ necesită acordul directorului executiv și al statului membru gazdă, după consultarea statelor membre participante. O copie a planului operativ modificat sau adaptat este trimisă imediat de către Agenție statelor membre participante.

Articolul 16

Procedura de lansare a unei intervenții rapide la frontieră

1. Cererea unui stat membru de lansare a unei intervenții rapide la frontieră include o descriere a situației, eventualele obiective și o estimare a necesităților. Dacă este necesar, directorul executiv poate trimite imediat experți din cadrul agenției care să evalueze situația de la frontierele externe ale statului membru în cauză.

⁴² Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (JO L 189, 27.6.2014, p. 93).

2. Directorul executiv informează imediat Consiliul de administrație cu privire la cererea unui stat membru de lansare a unei intervenții rapide la frontieră.
3. Când decide cu privire la cererea formulată de un stat membru, directorul executiv ia în considerare rezultatele analizelor de risc efectuate de Agenție și statul de analiză al tabloului situațional european alcătuit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013, rezultatul evaluării vulnerabilității menționate la articolul 12 și orice altă informație relevantă furnizată de statul membru în cauză sau de un alt stat membru.
4. Directorul executiv ia o decizie cu privire la cererea de lansare a unei intervenții rapide la frontieră în termen de două zile lucrătoare de la data primirii acesteia. Directorul executiv informează în scris simultan statul membru în cauză și Consiliul de administrație cu privire la decizia sa. Decizia precizează principalele motivele pe care se întemeiază.
5. În cazul în care decide să lanseze o intervenție rapidă la frontieră, directorul executiv trimite echipe europene de pază de frontieră și de coastă din rezerva disponibilă rapid, în conformitate cu articolul 19 alineatul (5), și, în cazul în care este necesar, decide cu privire la acordarea unor întăriri imediate prin recurgerea la una sau mai multe echipe europene de pază de frontieră și de coastă, în conformitate cu articolul 19 alineatul (6).
6. Directorul executiv, împreună cu statul membru gazdă, întocmește imediat și, în orice caz, nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la data deciziei un plan operativ, astfel cum este menționat la articolul 15 alineatul (3).
7. De îndată ce a fost aprobat planul operativ, directorul executiv solicită statelor membre să trimită imediat polițiștii de frontieră care fac parte din rezerva disponibilă rapid. Directorul executiv indică profilurile și numărul polițiștilor de frontieră care trebuie trimiși de fiecare stat membru din rezerva disponibilă rapid existentă.
8. În paralel, dacă acest lucru este necesar, pentru a asigura întăriri imediate pentru echipele europene de pază de frontieră și de coastă trimise din rezerva disponibilă rapid, directorul executiv informează statele membre cu privire la numărul și profilurile polițiștilor de frontieră suplimentari care trebuie trimiși. Aceste informații se furnizează în scris punctelor de contact naționale și cuprind data la care urmează să se efectueze trimiterea. Acestor puncte de contact li se furnizează și o copie a planului operativ.
9. În cazul în care directorul executiv este absent sau se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, deciziile legate de trimiterea de echipe din rezerva disponibilă rapid și orice altă trimitere suplimentară de echipe europene de pază de frontieră și de coastă sunt luate de către directorul executiv adjunct.
10. Statele membre se asigură că polițiștii de frontieră repartizați în cadrul rezervei disponibile rapid sunt imediat și fără excepție puși la dispoziția agenției. La cererea agenției, statele membre pun la dispoziție, de asemenea, efective suplimentare de polițiști de frontieră în vederea trimiterii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă, cu excepția cazului în care se confruntă cu o situație excepțională care afectează într-o măsură importantă îndeplinirea sarcinilor naționale.
11. Trimiterea de echipe din rezerva disponibilă rapid are loc cel târziu la trei zile lucrătoare de la data aprobării planului operativ de către directorul executiv și statul membru gazdă. Trimiterea suplimentară de echipe europene de pază de frontieră și

de coastă are loc, dacă este necesar, în termen de cinci zile lucrătoare de la trimiterea de echipe din rezerva disponibilă rapid.

Articolul 17

Echipele de sprijin pentru gestionarea migrației

1. În cazul în care un stat membru se confruntă cu o presiune migratorie disproporționată în anumite zone „hotspot” ale frontierelor sale externe, caracterizată de sosiri masive de fluxuri mixte de migrație, statul membru respectiv poate solicita întăriri tehnice și operative din partea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației. Respectivul stat membru transmite agenției și altor agenții relevante ale Uniunii, în special Biroului European de Sprijin pentru Azil și Europol, o cerere de întăriri și o evaluare a nevoilor sale.
2. Directorul executiv, în coordonare cu alte agenții relevante ale Uniunii, examinează cererea de asistență a unui stat membru și evaluarea nevoilor sale cu scopul de a defini un pachet cuprinzător de întăriri, alcătuit din diferite activități care sunt coordonate de agențiile competente ale Uniunii și care necesită aprobarea statului membru în cauză.
3. Întăririle tehnice și operative furnizate de echipele europene de pază de frontieră și de coastă, de echipele europene pentru intervenții de returnare și de experții proprii ai agenției în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației pot consta în:
 - (a) verificarea resortisanților țărilor terțe care sosesc la frontierele externe, inclusiv identificarea, înregistrarea și interogarea acestora, precum și, la cererea statului membru, prelevarea de amprente digitale de la aceștia;
 - (b) furnizarea de informații persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională sau solicitanților efectivi sau potențiali de transfer;
 - (c) asistență tehnică și operativă în materie de returnare, inclusiv pregătirea și organizarea de operațiuni de returnare.
4. Agenția acordă asistență Comisiei în ceea ce privește coordonarea activităților echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, în cooperare cu alte agenții relevante ale Uniunii.

Articolul 18

Situațiile de la frontierele externe care necesită o acțiune urgentă

1. În cazul în care un stat membru nu ia măsurile corective necesare, în conformitate cu decizia Consiliului de administrație menționată la articolul 12 alineatul (6), sau în eventualitatea unei presiuni migratorii disproporționate care ar afecta eficacitatea controlului la frontierele externe într-o asemenea măsură încât ar exista riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol, Comisia, după consultarea agenției, poate adopta o decizie prin intermediul unui act de punere în aplicare, în care identifică măsurile care urmează să fie puse în aplicare de către Agenție și prin care i se solicită statului membru vizat să coopereze cu agenția în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 79 alineatul (2).

Din motive imperative de urgență justificate în mod corespunzător, legate de funcționarea spațiului Schengen, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 79 alineatul (5).

2. În sensul alineatului (1), Comisia prevede ca agenția să adopte una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
 - (a) organizarea și coordonarea intervențiilor rapide la frontieră și trimiterea de echipe europene de pază de frontieră și de coastă din rezerva disponibilă rapid și de echipe europene de pază de frontieră și de coastă suplimentare, după caz;
 - (b) trimiterea de echipe europene de pază de frontieră și de coastă în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele „hotspot”;
 - (c) coordonarea activităților la frontierele externe pentru unul sau mai multe state membre și țări terțe, inclusiv a operațiunilor comune cu țările terțe vecine;
 - (f) trimiterea de echipamente tehnice;
 - (e) organizarea de intervenții de returnare.
3. În termen de două zile lucrătoare de la data adoptării deciziei Comisiei și la recomandarea Consiliului de supraveghere, directorul executiv stabilește acțiunile necesare care trebuie să fie luate în vederea punerii în practică a măsurilor identificate în decizia Comisiei, inclusiv echipamentele tehnice și numărul și profilurile polițiștilor de frontieră și ale altor tipuri de personal relevant necesare pentru realizarea obiectivelor urmărite prin decizia respectivă.
4. În paralel și în același termen de două zile lucrătoare, directorul executiv prezintă statului membru în cauză un proiect de plan operativ. Directorul executiv și statul membru în cauză întocmesc planul operativ în termen de două zile lucrătoare de la data prezentării proiectului.
5. Agenția trimite, fără întârziere și, în orice caz, în termen de trei zile lucrătoare de la stabilirea planului operativ, echipamentele tehnice necesare și personalul necesar din rezerva disponibilă rapid menționată la articolul 19 alineatul (5), în vederea punerii în practică a măsurilor prevăzute în decizia Comisiei. Suplimentarea echipamentelor tehnice și a echipelor europene de pază de frontieră și de coastă are loc, dacă este necesar, într-o etapă ulterioară, și, în orice caz, în termen de cinci zile lucrătoare de la trimiterea de echipe din rezerva disponibilă rapid.
6. Statul membru în cauză se conformează deciziei Comisiei și, în acest scop, cooperează imediat cu agenția și ia măsurile necesare pentru a facilita punerea în aplicare a respectivei decizii și punerea în practică a măsurilor prevăzute în decizie și în planul operativ convenit cu directorul executiv.
7. Statele membre pun la dispoziție polițiștii de frontieră și alte tipuri de personal relevant stabilite de directorul executiv în conformitate cu alineatul (2). Statele membre nu pot invoca situația excepțională menționată la articolul 19 alineatele (3) și (6).

Articolul 19

Componența și trimiterea echipelor europene de pază de frontieră și de coastă

1. Agenția trimite polițiști de frontieră și alte tipuri de personal relevant în calitate de membri ai echipelor europene de pază de frontieră și de coastă în cadrul operațiunilor

comune, al intervențiilor rapide la frontieră și al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației. Agenția poate, de asemenea, să trimită experți care sunt membri ai personalului propriu.

2. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide, cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot, cu privire la profilurile și numărul total de polițiști de frontieră care urmează să fie puși la dispoziția echipelor europene de pază de frontieră și de coastă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele schimbări ulterioare ale profilurilor și numărului total de polițiști de frontieră. Statele membre contribuie la echipele europene de pază de frontieră și de coastă prin intermediul unei rezerve naționale, pe baza diferitelor profiluri definite, desemnând polițiști de frontieră care corespund profilurilor solicitate.
3. Contribuția statelor membre în ceea ce privește polițiștii de frontieră desemnați să participe la operațiuni comune specifice în anul următor este planificată pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între Agenție și statele membre. În conformitate cu acordurile respective, statele membre pun la dispoziție polițiști de frontieră în vederea trimiterii lor la cererea agenției, cu excepția cazului în care se confruntă cu o situație excepțională, care afectează într-o măsură importantă îndeplinirea sarcinilor naționale. O astfel de cerere se introduce cu cel puțin 21 de zile lucrătoare înainte de data prevăzută pentru trimitere.
4. În ceea ce privește intervențiile rapide la frontieră, la propunerea directorului executiv al agenției, Consiliul de administrație decide, cu majoritatea a trei sferturi din voturi, cu privire la profilurile și numărul minim de polițiști de frontieră care urmează să fie puși la dispoziția unei rezerve rapide de echipe europene de pază de frontieră și de coastă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele schimbări ulterioare ale profilurilor și ale numărului total de polițiști de frontieră din cadrul rezervei disponibile rapid. Statele membre contribuie la rezerva disponibilă rapid prin intermediul unei rezerve naționale de experți pe baza diferitelor profiluri definite de agenție, desemnând polițiști de frontieră care corespund profilurilor solicitate.
5. Rezerva disponibilă rapid este un corp permanent care este pus la dispoziția imediată a agenției și care poate fi trimis din fiecare stat membru în termen de trei zile lucrătoare de la data aprobării planului operativ de către directorul executiv și statul membru gazdă. În acest scop, fiecare stat membru pune anual la dispoziția agenției un număr de polițiști de frontieră care este echivalent cu cel puțin 3 % din personalul din statele membre fără frontiere externe terestre sau maritime și cu 2 % din personalul din statele membre cu frontiere externe terestre sau maritime și care se ridică la cel puțin 1 500 de polițiști de frontieră ce corespund profilurilor identificate prin decizia Consiliului de administrație.
6. Dacă este cazul, trimiterea echipelor europene de pază de frontieră și de coastă din rezerva disponibilă rapid este completată fără întârziere cu echipe europene de pază de frontieră și de coastă suplimentare. În acest scop, statele membre comunică de îndată agenției, la cererea acesteia, numărul, numele și profilurile polițiștilor de frontieră din rezerva lor națională pe care îi pot pune la dispoziție în termen de cinci zile lucrătoare de la începerea intervenției rapide la frontieră. Statele membre pun la dispoziție polițiști de frontieră în vederea trimiterii lor la cererea agenției, cu excepția cazului în care se confruntă cu o situație excepțională, care afectează într-o măsură importantă îndeplinirea sarcinilor naționale.

7. Statele membre se asigură că polițiștii de frontieră și alte tipuri de personal relevant pe care îi pun la dispoziție corespund profilurilor și numărului decise de Consiliul de administrație. Durata trimiterii acestora este stabilită de statul membru de origine, dar în niciun caz nu trebuie să fie mai mică de 30 de zile.
8. Agenția contribuie, de asemenea, la echipele europene de pază de frontieră și de coastă cu polițiști de frontieră competenți, detașați de statele membre ca experți naționali în cadrul agenției. Contribuția statelor membre în ceea ce privește detașarea de polițiști de frontieră în cadrul agenției în anul următor este planificată pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între Agenție și statele membre. În conformitate cu acordurile respective, statele membre pun la dispoziție polițiști de frontieră în vederea detașării, cu excepția cazului în care detașarea ar afecta într-o măsură importantă îndeplinirea sarcinilor naționale. Într-o astfel de situație, statele membre își pot rechema polițiștii de frontieră detașați.

Astfel de detașări se pot derula pe perioade de 12 luni sau mai mult, dar în niciun caz nu pot fi mai mici de trei luni. Polițiștii de frontieră detașați sunt considerați membri ai echipelor și au aceleași sarcini și competențe ca membrii echipelor. Statul membru care a detașat polițiștii de frontieră este considerat statul membru de origine.

Alți membri ai personalului care sunt angajați de agenție cu titlu temporar și care nu sunt calificați pentru a îndeplini funcții de control la frontieră sunt utilizați în cursul operațiunilor comune numai pentru sarcini de coordonare și nu fac parte din echipele europene de pază de frontieră și de coastă.
9. Agenția informează anual Parlamentul European cu privire la numărul de polițiști de frontieră pe care fiecare stat membru se angajează să îl pună la dispoziția echipelor europene de pază de frontieră și de coastă, în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 20

Instrucțiuni pentru echipele europene de pază de frontieră și de coastă

1. Pe durata trimiterii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă, statul membru gazdă le adresează acestor echipe instrucțiuni, în conformitate cu planul operativ.
2. Agenția, prin intermediul ofițerului său coordonator, poate comunica statului membru gazdă punctul său de vedere asupra instrucțiunilor adresate echipelor europene de pază de frontieră și de coastă. În acest caz, statul membru gazdă ține seama de punctul de vedere exprimat și se conformează acestuia, în măsura posibilului.
3. În cazul în care instrucțiunile adresate echipelor europene de pază de frontieră și de coastă nu sunt conforme cu planul operativ, ofițerul coordonator îl informează imediat pe directorul executiv, care poate, după caz, să ia măsurile care se impun, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2).
4. În îndeplinirea sarcinilor lor și în exercitarea competențelor lor, membrii echipelor au obligația de a respecta pe deplin drepturile fundamentale, printre care accesul la procedurile de azil și demnitatea umană. Orice măsură luată în îndeplinirea sarcinilor lor și în exercitarea competențelor lor trebuie să fie proporțională cu obiectivele urmărite prin măsurile respective. În îndeplinirea sarcinilor lor și în exercitarea competențelor lor, membrii echipelor nu trebuie să facă nicio discriminare pe criterii

de sex, rasă sau origine etnică, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

5. Membrilor echipelor li se aplică în continuare măsurile disciplinare din statul lor membru de origine. Statul membru de origine prevede măsuri disciplinare corespunzătoare sau alte măsuri necesare în conformitate cu legislația sa națională în cazurile de încălcare a drepturilor fundamentale sau a obligațiilor de protecție internațională apărute în cursul unei operațiuni comune sau al unei intervenții rapide la frontieră.

Articolul 21

Ofițerul coordonator

1. Agenția asigură implementarea operativă a tuturor aspectelor organizatorice, inclusiv prezența membrilor personalului agenției în cursul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot sau al intervențiilor rapide la frontieră.
2. Directorul executiv numește unul sau mai mulți experți din cadrul personalului agenției care să fie trimiși în calitate de ofițeri coordonatori pentru fiecare operațiune comună sau intervenție rapidă la frontieră. Directorul executiv informează statul membru gazdă cu privire la această numire.
3. Ofițerul coordonator acționează în numele agenției în toate aspectele trimerii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă. Rolul ofițerilor coordonatori este de promova cooperarea și coordonarea între statele membre gazdă și cele participante. Ofițerul coordonator are, în special, următoarele sarcini:
 - (a) acționează ca interfață între Agenție și membrii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă, acordând asistență, în numele agenției, cu privire la toate chestiunile legate de condițiile trimerii lor în cadrul echipelor;
 - (b) monitorizează punerea corectă în aplicare a planului operativ;
 - (c) acționează în numele agenției în toate aspectele trimerii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă și raportează agenției cu privire la toate aceste aspecte;
 - (d) raportează agenției cu privire la aspectele legate de furnizarea de către statul membru gazdă a unor garanții suficiente pentru a asigura protecția drepturilor fundamentale pe întregul parcurs al operațiunii comune sau al intervenției rapide la frontieră;
 - (e) raportează directorului executiv cazurile în care instrucțiunile adresate echipelor europene de pază de frontieră și de coastă de către statele membre gazdă nu sunt în conformitate cu planul operativ.
4. În contextul operațiunilor comune sau al intervențiilor rapide la frontieră, directorul executiv poate autoriza ofițerul coordonator să ajute la soluționarea eventualelor neînțelegeri legate de executarea planului operativ și trimeria echipelor.

Articolul 22

Punctul național de contact

Centrul național de coordonare instituit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 este punctul național de contact pentru comunicarea cu agenția în toate chestiunile legate de echipele europene de pază de frontieră și de coastă.

Articolul 23

Costurile

1. Agenția acoperă integral următoarele costuri suportate de statele membre cu ocazia punerii la dispoziție a polițiștilor lor de frontieră în scopul trimiterii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă, inclusiv a rezervei disponibile rapid:
 - (a) costurile de deplasare din statul membru de origine în statul membru gazdă și din statul membru gazdă în statul membru de origine;
 - (b) costurile de vaccinare;
 - (c) costurile legate de nevoile speciale de asigurare;
 - (d) costurile legate de asistența medicală;
 - (e) diurnele, inclusiv costurile de cazare;
 - (f) costurile legate de echipamentele tehnice ale agenției.
2. Normele detaliate privind plata diurnei membrilor echipelor europene de pază de frontieră și de coastă sunt stabilite și actualizate, dacă este cazul, de către Consiliul de administrație.

Articolul 24

Suspendarea sau încetarea operațiunilor comune și a intervențiilor rapide la frontieră

1. După ce informează în acest sens statul membru în cauză, directorul executiv dispune încetarea operațiunilor comune sau a intervențiilor rapide la frontieră în cazul în care condițiile de desfășurare a acestor activități nu mai sunt îndeplinite.
2. Directorul executiv poate să retragă finanțarea unei operațiuni comune sau a unei intervenții rapide la frontieră, să suspende respectiva operațiune comună sau intervenție rapidă la frontieră sau să dispună încetarea acesteia în cazul în care statul membru gazdă nu respectă planul operativ.
3. Directorul executiv retrage finanțarea unei operațiuni comune sau a unei intervenții rapide la frontieră, suspendă respectiva operațiune comună sau intervenție rapidă la frontieră sau dispune încetarea totală sau parțială a acesteia în cazul în care consideră că există încălcări ale drepturilor fundamentale sau ale obligațiilor de protecție internațională care au un caracter grav sau sunt susceptibile să persiste.

Articolul 25

Evaluarea operațiunilor comune și a intervențiilor rapide la frontieră

Directorul executiv evaluează rezultatele operațiunilor comune și ale intervențiilor rapide la frontieră și transmite Consiliului de administrație rapoarte detaliate de evaluare, însoțite de observațiile ofițerului pentru drepturile fundamentale, în termen de 60 de zile de la data

încetării operațiunilor și proiectelor respective. Agenția efectuează o analiză comparativă globală a acestor rezultate în vederea îmbunătățirii calității, coerenței și eficacității viitoarelor operațiuni comune și intervenții rapide la frontieră și include această analiză în raportul său anual de activitate consolidat.

SECȚIUNEA 4

RETURNAREA

Articolul 26

Biroul de returnare

1. Biroul de returnare este responsabil pentru desfășurarea activităților legate de returnări ale agenției, cu respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor generale ale dreptului Uniunii și ale dreptului internațional, inclusiv protecția refugiaților și obligațiile legate de respectarea drepturilor omului. Biroul de returnare are, în special, următoarele sarcini:
 - (a) coordonează la nivel tehnic și operativ activitățile de returnare ale statelor membre, în vederea realizării unui sistem integrat de gestionare a returnărilor între autoritățile competente ale statelor membre, cu participarea autorităților competente din țările terțe și a altor părți interesate relevante;
 - (b) acordă sprijin operativ statelor membre ale căror sisteme de returnare se confruntă cu presiuni deosebite;
 - (c) coordonează utilizarea sistemelor informatice relevante și furnizează sprijin în materie de cooperare consulară în vederea identificării resortisanților din țări terțe și a obținerii documentelor de călătorie, organizează și coordonează operațiunile de returnare și oferă sprijin pentru plecarea voluntară;
 - (d) coordonează activitățile agenției în materie de returnare, astfel cum se prevede în prezentul regulament;
 - (e) organizează, promovează și coordonează activitățile care permit schimbul de informații, precum și identificarea și punerea în comun a celor mai bune practici în materie de returnare între statele membre;
 - (f) finanțează sau cofinanțează operațiunile, intervențiile și activitățile menționate în prezentul capitol, prin granturi din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.
2. Sprijinul operativ menționat la alineatul 1 litera (b) include măsuri de asistență pentru statele membre în cadrul procedurilor de returnare desfășurate de către autoritățile naționale competente prin furnizarea, în special, de:
 - (a) servicii de interpretariat;
 - (b) informații privind țările terțe de returnare;
 - (c) consiliere cu privire la tratarea și gestionarea procedurilor de returnare în conformitate cu Directiva 2008/115/CE;
 - (d) asistență privind măsurile necesare pentru a asigura disponibilitatea pentru reîntoarcere a persoanelor returnate și pentru a evita ca persoanele returnate să se sustragă acestei proceduri.

3. Biroul de returnare vizează crearea de relații de sinergie și stabilirea de legături între rețelele și programele finanțate de Uniune în domeniul returnării, în strânsă cooperare cu Comisia Europeană și cu Rețeaua europeană de migrație.⁴³
4. Agenția poate utiliza, de asemenea, mijloacele financiare de care dispune Uniunea în materie de returnare. Agenția veghează ca, în acordurile de grant încheiate cu statele membre, orice sprijin financiar să fie condiționat de respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale.

Articolul 27

Operațiunile de returnare

1. În conformitate cu Directiva 2008/115/CE și fără a intra în aspectele de fond ale deciziilor de returnare, agenția furnizează asistența necesară și, la cererea unuia sau mai multor state membre participante, asigură coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare, inclusiv prin închirierea de avioane pentru astfel de operațiuni. Agenția poate, din proprie inițiativă, să propună statelor membre să coordoneze sau să organizeze operațiuni de returnare.
2. Statele membre informează agenția cel puțin o dată pe lună cu privire la operațiunile lor planificate de returnare, precum și cu privire la nevoile lor în materie de asistență sau coordonare de către Agenție. Agenția elaborează un plan operativ continuu pentru a furniza statelor membre solicitante sprijinul operativ necesar, inclusiv echipamentele tehnice. Agenția poate, din proprie inițiativă, să includă în planul operativ continuu datele și destinațiile operațiunilor de returnare pe care le consideră necesare, pe baza unei evaluări a nevoilor. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide cu privire la modul de operare al planului operativ continuu.
3. Agenția poate să furnizeze asistența necesară și să asigure, la cererea statelor membre participante, sau să propună din proprie inițiativă coordonarea sau organizarea de operațiuni de returnare în cazul cărora mijloacele de transport și escortele pentru returnările forțate sunt puse la dispoziție de o țară terță de returnare („operațiuni de returnare în sarcina destinatarului”). Statele membre participante și agenția veghează la garantarea respectării drepturilor fundamentale și a utilizării proporționale a mijloacelor de constrângere pe durata întregii operațiuni de îndepărtare. Cel puțin un reprezentant al statelor membre și un supraveghetor pentru returnările forțate din rezerva constituită în temeiul articolului 28 trebuie să fie prezenți pe parcursul întregii operațiuni de returnare, până la sosirea în țara terță de returnare.
4. Agenția poate să furnizeze asistența necesară și să asigure, la cererea statelor membre participante sau a unei țări terțe, sau să propună din proprie inițiativă coordonarea sau organizarea de operațiuni de returnare în cadrul cărora un anumit număr de persoane returnate care sunt vizate de o decizie de returnare a unei țări terțe sunt direcționate din respectiva țară terță către o altă țară terță de returnare („operațiuni de returnare mixte”), cu condiția ca țara terță care a emis decizia de returnare să fie supusă obligației de respectare a Convenției europene a drepturilor omului. Statele membre participante și agenția veghează la garantarea respectării drepturilor fundamentale și a utilizării proporționale a mijloacelor de constrângere pe durata

⁴³ JO L 131, 21.5.2008, p. 7.

întregii operațiuni de îndepărtare, în special prin prezența unor supraveghetori pentru returnările forțate și a unor escorte pentru returnările forțate în țările terțe.

5. Toate operațiunile de returnare sunt supravegheate în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE. Supravegherea operațiunilor de returnare se efectuează pe baza unor criterii obiective și transparente și privește ansamblul operațiunii de returnare, din faza premergătoare plecării până la predarea persoanelor returnate în țara terță de returnare.
6. Agenția finanțează sau cofinanțează operațiunile de returnare prin granturi din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției, acordând prioritate operațiunilor derulate de cel puțin două state membre sau celor din zonele „hotspot”.

Articolul 28

Rezerva de supraveghetori pentru returnările forțate

1. Agenția constituie o rezervă de supraveghetori pentru returnările forțate, proveniți din cadrul autorităților naționale competente, care efectuează activități de supraveghere a returnării forțate în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE și care au fost instruiți în conformitate cu articolul 35.
2. Directorul executiv stabilește profilul și numărul supraveghetorilor pentru returnările forțate care vor fi puși la dispoziție pentru rezervă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele schimbări ulterioare ale profilului și numărului. Statele membre contribuie la rezervă prin numirea supraveghetorilor pentru returnările forțate care corespund profilului definit.
3. Agenția pune supraveghetorii pentru returnările forțate la dispoziția statelor membre participante, la cererea acestora, pentru a supraveghea, în numele lor, derularea corectă a operațiunii de returnare și pentru a lua parte la intervenții de returnare.

Articolul 29

Rezerva de escorte pentru returnările forțate

1. Agenția constituie o rezervă de escorte pentru returnările forțate, provenite din cadrul autorităților naționale competente, care desfășoară operațiuni de returnare forțată în conformitate cu cerințele menționate la articolul 8 alineatele (4) și (5) din Directiva 2008/115/CE și care au fost instruite în conformitate cu articolul 35.
2. Directorul executiv stabilește profilul și numărul escortelor pentru returnările forțate care vor fi puse la dispoziție pentru rezervă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele schimbări ulterioare ale profilului și numărului. Statele membre contribuie la rezervă prin numirea escortelor pentru returnările forțate care corespund profilului definit.
3. Agenția pune aceste escorte la dispoziția statelor membre participante, la cererea acestora, pentru a escorta persoanele returnate în numele statelor respective și pentru a lua parte la intervențiile de returnare.

Articolul 30

Rezerva de specialiști în materie de returnare

1. Agenția constituie o rezervă de specialiști în materie de returnare, proveniți din cadrul autorităților naționale competente și din cadrul personalului agenției, care dețin competențele și cunoștințele de specialitate necesare pentru a desfășura activități legate de returnare și care au fost instruiți în conformitate cu articolul 35. Acești specialiști sunt puși la dispoziție pentru a îndeplini sarcini specifice, cum ar fi identificarea anumitor categorii de resortisanți ai țărilor terțe, obținerea documentelor de călătorie din țări terțe și facilitarea cooperării consulare.
2. Directorul executiv stabilește profilul și numărul specialiștilor în materie de returnare care vor fi puși la dispoziție pentru rezervă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele schimbări ulterioare ale profilului și numărului. Statele membre contribuie la rezervă prin numirea specialiștilor care corespund profilului definit.
3. La cerere, agenția pune acești specialiști la dispoziția statelor membre care participă la operațiuni de returnare și pentru a lua parte la intervenții de returnare.

Articolul 31

Echipele europene pentru intervenții de returnare

1. Agenția va constitui, din rezervele prevăzute la articolele 28, 29 și 30, echipe europene speciale pentru intervenții de returnare, care să fie trimise în timpul intervențiilor de returnare.
2. Articolele 20, 21 și 23 se aplică *mutatis mutandis* echipelor europene pentru intervenții de returnare.

Articolul 32

Intervențiile de returnare

1. În situațiile în care statele membre se confruntă cu sarcini împovărătoare legate de îndeplinirea obligației de returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE, agenția oferă, la cererea unuia sau mai multor state membre, asistența tehnică și operativă necesară sub forma unei intervenții de returnare. O astfel de intervenție poate consta în trimiterea de echipe europene pentru intervenții de returnare în statele membre gazdă și în organizarea de operațiuni de returnare din statele membre gazdă. Statele membre informează periodic agenția cu privire la nevoile lor în materie de asistență tehnică și operativă, iar agenția elaborează pe această bază un plan continuu pentru intervențiile de returnare.
2. În situațiile în care statele membre se confruntă cu sarcini împovărătoare legate de îndeplinirea obligației de returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală în conformitate cu Directiva 2008/115/CE, agenția oferă, la cererea unuia sau mai multor state membre, asistența tehnică și operativă necesară sub forma unei intervenții rapide de returnare. Agenția poate propune, din proprie inițiativă, să ofere statelor membre o astfel de asistență tehnică și operativă. O intervenție rapidă de returnare poate consta în trimiterea rapidă a unor echipe europene pentru

intervenții de returnare în statele membre gazdă și în organizarea de operațiuni de returnare din statele membre gazdă.

3. Directorul executiv întocmește fără întârziere un plan operativ, cu acordul statelor membre gazdă și al statelor membre care doresc să participe la o intervenție de returnare.
4. Planul operativ este obligatoriu pentru Agenție, pentru statele membre gazdă și pentru statele membre participante și acoperă toate aspectele care sunt necesare pentru derularea intervenției de returnare, în special descrierea situației, obiectivele, data începerii și durata previzibilă a intervenției, aria geografică acoperită și eventuala trimitere în țări terțe, componența echipei europene pentru intervenții de returnare, logistica, dispozițiile financiare, modalitățile de cooperare cu țările terțe, cu alte agenții și organe ale Uniunii, cu organizațiile internaționale și organizațiile neguvernamentale relevante. Orice modificare sau adaptare a planului operativ necesită acordul directorului executiv, al statului membru gazdă și al statelor membre participante. O copie a planului operativ modificat sau adaptat este trimisă imediat de către Agenție statelor membre implicate și Consiliului de administrație.
5. Directorul executiv ia o decizie privind planul operativ cât mai repede posibil și, în cazul menționat la alineatul (2), în termen de cinci zile lucrătoare. Decizia este notificată imediat în scris statelor membre în cauză și Consiliului de administrație.
6. Agenția finanțează sau cofinanțează intervențiile de returnare prin granturi din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

NORME GENERALE

Articolul 33

Protecția drepturilor fundamentale și o strategie privind drepturile fundamentale

1. Paza europeană de frontieră și de coastă garantează protecția drepturilor fundamentale în cadrul îndeplinirii sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii, în special Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu dreptul internațional relevant, inclusiv Convenția privind statutul refugiaților, și cu obligațiile referitoare la accesul la protecție internațională, în special principiul nereturnării. În acest scop, agenția redactează, dezvoltă și pune în aplicare o strategie privind drepturile fundamentale.
2. În cadrul îndeplinirii sarcinilor sale, Paza europeană de frontieră și de coastă se asigură că nicio persoană nu este debarcată, forțată să pătrundă sau condusă într-o țară care încalcă principiul nereturnării sau în care există un risc de expulzare sau de returnare către o altă țară care încalcă respectivul principiu, precum și că nicio persoană nu este predată în alt fel sau returnată autorităților unei astfel de țări.

3. În cadrul îndeplinirii sarcinilor sale, Paza europeană de frontieră și de coastă ține cont de nevoile speciale ale copiilor, ale victimelor traficului de persoane, ale persoanelor care au nevoie de asistență medicală, ale persoanelor care au nevoie de protecție internațională, ale persoanelor aflate în pericol pe mare și ale altor persoane aflate într-o situație deosebit de vulnerabilă.
4. În cadrul îndeplinirii sarcinilor sale, al relațiilor cu statele membre și al cooperării cu țările terțe, agenția ține cont de rapoartele forumului consultativ și ale ofițerului pentru drepturile fundamentale.

Articolul 34

Codurile de conduită

1. Agenția elaborează și dezvoltă în continuare un cod de conduită aplicabil tuturor operațiunilor de control la frontiere coordonate de agenție. Codul de conduită stabilește proceduri menite să garanteze principiile statului de drept și respectării drepturilor fundamentale, acordându-se o atenție specială minorilor neînsoțiți și persoanelor aflate într-o situație vulnerabilă, precum și persoanelor care solicită protecție internațională, proceduri care sunt aplicabile tuturor persoanelor care participă la activitățile agenției.
2. Agenția elaborează și actualizează periodic un cod de conduită privind returnarea resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală, aplicabil în cursul tuturor operațiunilor de returnare și intervențiilor de returnare coordonate și organizate de către agenție. Acest cod de conduită descrie proceduri comune standardizate destinate să simplifice organizarea operațiunilor de returnare și a intervențiilor de returnare și să asigure returnarea în condiții umane și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, în special a principiilor demnității umane și interzicerii torturii și a tratamentelor sau a pedepselor inumane ori degradante, a dreptului la libertate și la siguranță, precum și a dreptului la protecția datelor cu caracter personal și a principiului nediscriminării.
3. Codul de conduită privind returnarea ține seama în mod special de obligația de a prevedea un sistem eficace de supraveghere a returnării forțate, prevăzută la articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE⁴⁴, și de strategia privind drepturile fundamentale.
4. Agenția își dezvoltă și își actualizează periodic codurile de conduită, în cooperare cu forumul consultativ.

Articolul 35

Formarea

1. În cooperare cu entitățile de formare responsabile din statele membre, agenția elaborează instrumente de formare specifice și oferă polițiștilor de frontieră și altor tipuri de personal relevant care fac parte din echipele europene de pază de frontieră și de coastă o formare avansată relevantă pentru sarcinile și competențele acestora. Experți care fac parte din personalul agenției desfășoară exerciții periodice cu

⁴⁴ JO L 348, 21.12.2008, p. 98.

respectivii polițiști de frontieră, în conformitate cu programul avansat de formare și de exerciții prevăzut în programul anual de lucru al agenției.

2. Agenția adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că toți polițiștii de frontieră și alte tipuri de personal relevant din statele membre care participă la echipele europene de pază de frontieră și de coastă, precum și personalul agenției beneficiază, înainte de participarea lor la activități operative organizate de către agenție, de formare în domeniul dreptului Uniunii și al dreptului internațional relevant, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională și operațiunile de căutare și salvare.
3. Agenția adoptă inițiativele necesare pentru a asigura formarea personalului implicat în sarcini legate de returnare care urmează să facă parte din rezervele prevăzute la articolele 28, 29 și 30. Agenția se asigură că toți membrii personalului care participă la operațiuni de returnare și la intervenții de returnare, precum și personalul agenției beneficiază, înainte de participarea lor la activități operative organizate de agenție, de formare în domeniul dreptului Uniunii și al dreptului internațional relevant, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale și accesul la protecție internațională.
4. Agenția elaborează și dezvoltă programe comune de bază pentru formarea profesională a polițiștilor de frontieră și asigură o formare profesională la nivel european pentru instructorii polițiștilor de frontieră naționali ai statelor membre, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională și legislația relevantă din domeniul maritim. Agenția elaborează programele comune de bază după consultarea forumului consultativ. Statele membre integrează programele comune de bază în programul de formare profesională a polițiștilor de frontieră naționali și a personalului implicat în sarcini legate de returnare.
5. Agenția oferă, de asemenea, agenților serviciilor naționale competente ale statelor membre cursuri de formare profesională și seminare suplimentare pe subiecte legate de controlul frontierelor externe și returnarea resortisanților țărilor terțe.
6. Agenția poate organiza activități de formare în cooperare cu statele membre și țările terțe, pe teritoriul acestora.
7. Agenția instituie un program de schimb care să permită polițiștilor de frontieră participanți la echipele europene de pază de frontieră și de coastă, precum și personalului care participă la echipele europene pentru intervenții de returnare să dobândească cunoștințe sau competențe de specialitate din experiențe și bune practici din străinătate, lucrând cu polițiștii de frontieră și cu personalul implicat în sarcini legate de returnare dintr-un alt stat membru decât cel de origine.

Articolul 36

Cercetarea și inovarea

1. Agenția monitorizează în mod proactiv și contribuie la activitățile de cercetare și inovare relevante pentru controlul frontierelor externe, incluzând utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere, cum ar fi sistemele de aeronave pilotate de la distanță, precum și pentru returnare. Agenția comunică rezultatele acestor activități de cercetare Comisiei și statelor membre. Agenția poate utiliza respectivele rezultate, după caz, în operațiuni comune, intervenții rapide la frontieră, operațiuni de returnare și intervenții de returnare.

2. Agenția asistă statele membre și Comisia la identificarea temelor-cheie pentru cercetare. Agenția asistă Comisia la definirea și realizarea programelor-cadru relevante ale Uniunii dedicate activităților de cercetare și inovare.
3. Agenția pune în aplicare, în special în cadrul programului specific de punere în aplicare a Programului-cadru Orizont 2020, acele părți din Programul-cadru pentru cercetare și inovare care se referă la securitatea frontierelor. În acest scop, agenția are următoarele sarcini:
 - (a) gestionarea, pe baza programelor de lucru relevante adoptate de Comisie, a unor etape ale punerii în aplicare a programelor și a unor etape ale ciclului de viață al unor proiecte specifice, în cazul în care Comisia a împuternicit agenția în acest sens prin actul de delegare;
 - (b) adoptarea instrumentelor de execuție bugetară pentru venituri și cheltuieli și efectuarea tuturor operațiunilor necesare pentru gestionarea programelor, în cazul în care Comisia a împuternicit agenția în acest sens prin actul de delegare;
 - (c) furnizarea de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor, în cazul în care Comisia a împuternicit agenția în acest sens prin actul de delegare;
4. Agenția poate planifica și pune în aplicare proiecte-pilot privind aspecte reglementate de prezentul regulament.

Articolul 37

Achiziționarea de echipamente tehnice

1. Agenția poate achiziționa, singură sau în coproprietate cu un stat membru, ori poate închiria echipamente tehnice care să fie folosite în cadrul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră, al operațiunilor de returnare sau al intervențiilor de returnare ori în cadrul proiectelor de asistență tehnică, în conformitate cu regulile financiare aplicabile agenției.
2. Agenția poate achiziționa echipamente tehnice, cum ar fi echipamente pentru prelevarea amprentelor digitale, pe baza unei decizii a directorului executiv, adoptată cu consultarea Consiliului de administrație. Orice achiziție sau închiriere de echipamente care presupune costuri semnificative pentru agenție este precedată de o analiză riguroasă a nevoilor și a raportului dintre costuri și beneficii. Toate cheltuielile de acest tip sunt prevăzute în bugetul agenției, astfel cum a fost adoptat de către Consiliul de administrație.
3. În cazul în care agenția achiziționează sau închiriază echipamente tehnice importante, precum navele de patrulare de larg sau de coastă, elicopterele ori alte aeronave sau vehicule, se aplică următoarele condiții:
 - (a) în cazul achiziționării de către agenție sau al coproprietății, agenția convine cu un stat membru ca acesta să asigure înregistrarea echipamentului în conformitate cu legislația aplicabilă a statului membru respectiv;
 - (b) în cazul închirierii, echipamentul se înregistrează într-un stat membru.
4. Pe baza unui acord-model redactat de agenție, statul membru de înregistrare și agenția convin asupra modalităților de asigurare a perioadelor în care activele deținute în coproprietate se află integral la dispoziția agenției, precum și asupra condițiilor de utilizare a echipamentelor. Echipamentele tehnice aflate în proprietatea

exclusivă a agenției sunt puse la dispoziția acestora la cerere, iar statul membru de înregistrare nu poate invoca situația excepțională prevăzută la articolul 38 alineatul (4).

5. Statul membru de înregistrare sau furnizorul echipamentelor tehnice pune la dispoziție experții necesari și echipajul tehnic pentru utilizarea echipamentelor tehnice într-un mod valabil din punct de vedere legal și în condiții de siguranță.

Articolul 38

Rezerva de echipamente tehnice

1. Agenția creează și întreține o bază de date centralizată cu echipamentele dintr-o rezervă de echipamente tehnice, compusă din echipamentele deținute de statele membre sau de agenție și din echipamentele deținute în coproprietate de statele membre și de agenție în scopul controlului frontierelor externe sau al returnării.
2. Directorul executiv determină numărul minim de echipamente tehnice în funcție de nevoile agenției, în special pentru ca aceasta să fie în măsură să realizeze operațiuni comune și intervenții rapide la frontieră, conform programului de lucru al agenției pentru anul respectiv.

Dacă numărul minim de echipamente tehnice se dovedește a fi insuficient pentru a îndeplini planul operativ convenit pentru operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră, agenția revizuieste acest număr pe baza nevoilor justificate și a unui acord cu statele membre.

3. Rezerva de echipamente tehnice conține numărul minim de echipamente pe care agenția îl consideră necesar pentru fiecare tip de echipament tehnic. Echipamentele care figurează în rezerva de echipamente sunt folosite în cadrul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră, al operațiunilor de returnare sau al intervențiilor de returnare.
4. Statele membre contribuie la rezerva de echipamente tehnice. Contribuția statelor membre la rezervă și trimiterea echipamentelor tehnice pentru operațiuni specifice se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între agenție și statele membre. La cererea agenției și în afara cazului în care se confruntă cu o situație excepțională care afectează în mod substanțial executarea sarcinilor naționale, statele membre pun la dispoziție echipamentele lor tehnice pentru trimitere pe teren în conformitate cu aceste acorduri și în măsura în care acestea fac parte din numărul minim de echipamente tehnice pentru un anumit an. O astfel de cerere se introduce cu cel puțin 30 de zile înainte de data prevăzută pentru trimiterea echipamentelor. Contribuțiile la rezerva de echipamente tehnice sunt revizuite anual.
5. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație stabilește anual regulile referitoare la echipamentele tehnice, inclusiv numărul minim total pentru fiecare tip de echipamente tehnice, condițiile de trimitere și rambursarea costurilor. Din considerente bugetare, respectiva decizie ar trebui adoptată de Consiliul de administrație în termen de 30 de zile de la data adoptării programului anual de lucru.
6. Directorul executiv raportează Consiliului de administrație, în cadrul fiecărei ședințe a acestuia, cu privire la componența și trimiterea echipamentelor care fac parte din rezerva de echipamente tehnice. Dacă numărul minim de echipamente tehnice nu este atins, directorul executiv informează fără întârziere Consiliul de administrație.

Acesta decide de urgență cu privire la ierarhizarea priorităților de trimitere a echipamentelor tehnice și ia măsurile necesare pentru remedierea lipsurilor identificate. Consiliul de administrație informează Comisia cu privire la lipsurile identificate și cu privire la măsurile luate pentru remedierea acestora. Comisia informează ulterior Parlamentul European și Consiliul în această privință, comunicând totodată propria sa evaluare.

7. Agenția informează anual Parlamentul European cu privire la numărul de echipamente tehnice pe care fiecare stat membru s-a angajat să le afecteze rezervei de echipamente tehnice în conformitate cu prezentul articol.
8. Statele membre înregistrează în rezerva de echipamente tehnice toate mijloacele de transport și echipamentele operaționale achiziționate în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 515/2014⁴⁵ al Parlamentului European și al Consiliului, sau al oricărei alte finanțări specifice din partea Uniunii pusă la dispoziția statelor membre în vederea sporirii capacității operative a agenției. Aceste echipamente tehnice sunt incluse în numărul minim de echipamente tehnice pentru un anumit an.

La cererea agenției, Statele membre pun echipamentele tehnice respective la dispoziția acesteia pentru a fi trimise pe teren, fără a putea invoca situația excepțională prevăzută la alineatul (4).

9. Agenția gestionează baza de date a rezervei de echipamente tehnice după cum urmează:
 - (a) clasificare pe tipuri de echipamente și pe tipuri de operațiuni;
 - (b) clasificare în funcție de proprietar (stat membru, agenția, alții);
 - (c) numărul total de echipamente necesare;
 - (d) cerințele referitoare la echipaj, dacă este cazul;
 - (e) alte informații, precum date de înregistrare, cerințe de transport și întreținere, regimuri naționale de export aplicabile, instrucțiuni tehnice sau alte informații relevante pentru manipularea corectă a echipamentelor.
10. Agenția finanțează integral trimiterea pe teren a echipamentelor tehnice care fac parte din numărul minim de echipamente tehnice puse la dispoziție de un anumit stat membru într-un anumit an. Trimiterea echipamentelor tehnice care nu fac parte din numărul minim de echipamente tehnice este cofinanțată de agenție până la maximum 75 % din cheltuielile eligibile, luându-se în considerare circumstanțele specifice ale statelor membre care trimit astfel de echipamente tehnice.

Articolul 39

Sarcinile și competențele membrilor echipelor

1. Membrii echipelor au capacitatea de a executa toate sarcinile și de a exercita toate competențele în materie de control al frontierelor și de returnare, precum și pe cele necesare pentru îndeplinirea obiectivelor Regulamentului (CE) nr. 562/2006 și, respectiv, ale Directivei 2008/115/CE.

⁴⁵ Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE (JO L 150, 20.5.2014, p. 143).

2. În cursul executării sarcinilor și al exercitării competențelor lor, membrii echipelor respectă dreptul Uniunii și dreptul internațional, precum și drepturile fundamentale și legislația națională a statului membru gazdă.
3. Membrii echipelor pot executa sarcini și exercita competențe numai dacă primesc instrucțiuni de la polițiștii de frontieră sau de la membrii personalului implicați în sarcini legate de returnare ai statului membru gazdă și, ca regulă generală, în prezența acestora, cu excepția cazului în care statul membru gazdă le-a acordat autorizația de a acționa în numele său.
4. În cursul executării sarcinilor și al exercitării competențelor lor, membrii echipelor își poartă propriile uniforme. Aceștia poartă peste uniformă o banderolă albastră cu însemnele Uniunii și ale agenției, prin care se indică faptul că participă la o operațiune comună, un proiect-pilot, o intervenție rapidă la frontieră, o operațiune de returnare sau o intervenție de returnare. Pentru a se legitima în fața autorităților naționale ale statului membru gazdă, membrii echipelor au în permanență asupra lor un document de acreditare, pe care au obligația să îl prezinte la cerere.
5. În cursul executării sarcinilor și al exercitării competențelor lor, membrii echipelor pot purta arme de serviciu, muniție și echipamente, astfel cum sunt autorizați în conformitate cu legislația națională a statului membru de origine. Cu toate acestea, statul membru gazdă poate interzice purtarea anumitor arme de serviciu, muniții și echipamente, cu condiția ca în propria legislație să se aplice aceeași interdicție pentru propriii polițiști de frontieră sau propriul personal implicat în sarcini legate de returnare. Înainte de trimiterea membrilor echipelor, statul membru gazdă informează agenția în privința armelor de serviciu, a muniției și a echipamentelor permise, precum și în privința condițiilor de utilizare a acestora. Agenția pune aceste informații la dispoziția tuturor statelor membre.
6. În cursul executării sarcinilor și al exercitării competențelor, membrii echipelor sunt autorizați să folosească forța, inclusiv cu ajutorul armelor de serviciu, a muniției și a echipamentelor, cu acordul statului membru de origine și al statului membru gazdă, în prezența polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă și în conformitate cu legislația națională a statului membru gazdă. Cu acordul statului membru de origine, statul membru gazdă poate autoriza membrii echipelor să folosească forța în absența polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă.
7. Armele de serviciu, muniția și echipamentele pot fi utilizate pentru autoapărare legitimă și pentru apărarea legitimă a membrilor echipelor sau a altor persoane, în conformitate cu legislația națională a statului membru gazdă.
8. În scopul prezentului regulament, statul membru gazdă autorizează membrii echipelor să consulte bazele de date naționale și europene ale acestuia a căror consultare este necesară pentru controalele la frontieră, supravegherea frontierelor și returnare. Membrii echipelor consultă numai datele care sunt necesare pentru executarea sarcinilor și exercitarea competențelor lor. Înainte de trimiterea membrilor echipelor, statul membru gazdă informează agenția în privința bazelor de date naționale și europene care pot fi consultate. Comisia pune aceste informații la dispoziția tuturor statelor membre care participă la desfășurare.

Consultarea respectivă se efectuează în conformitate cu legislația Uniunii și cu legislația națională în materie de protecție a datelor a statului membru gazdă.
9. Deciziile de refuzare a intrării adoptate în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 sunt luate numai de polițiștii de frontieră ai statului

membru gazdă sau de membrii echipelor, dacă statul membru gazdă le-a acordat autorizația de a acționa în numele său.

Articolul 40

Documentul de acreditare

1. În cooperare cu statul membru gazdă, agenția le eliberează membrilor echipelor un document care este redactat în limba oficială a statului membru gazdă și în altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii și care servește la legitimarea membrilor echipelor și drept dovadă a drepturilor titularului de a executa sarcinile și de a exercita competențele prevăzute la articolul 39. Acest document include următoarele caracteristici ale fiecărui membru al echipelor:
 - (a) numele și naționalitatea;
 - (b) gradul sau denumirea postului;
 - (c) o fotografie recentă în format digital; și
 - (d) sarcinile pe care persoana respectivă este autorizată să le execute.
2. Documentul trebuie înapoiat agenției la încheierea operațiunii comune, a proiectului-pilot, a intervenției rapide la frontieră, a operațiunii de returnare sau a intervenției de returnare.

Articolul 41

Răspunderea civilă

1. În cazul în care membrii echipelor desfășoară operațiuni într-un stat membru gazdă, acel stat membru răspunde pentru orice daune provocate de aceștia în cursul operațiunilor, în conformitate cu legislația națională a statului membru gazdă.
2. În cazul în care aceste daune sunt cauzate din neglijență gravă sau cu intenție, statul membru gazdă poate contacta statul membru de origine pentru ca acesta să îi ramburseze sumele plătite victimelor sau persoanelor îndreptățite în numele acestora.
3. Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți, fiecare stat membru renunță la toate cererile de rambursare de către statul membru gazdă sau de către oricare alt stat membru pentru eventualele daune pe care le-a suferit, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție.
4. Orice litigiu între statele membre în legătură cu aplicarea alineatelor (2) și (3) care nu poate fi soluționat prin negocieri între acestea este înaintat de către statele membre Curții de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 273 din TFUE.
5. Fără a se aduce atingere exercitării drepturilor sale în raport cu părți terțe, agenția suportă costurile ocazionate de daunele provocate echipamentelor agenției în cursul desfășurării, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție.

Articolul 42

Răspunderea penală

În cursul desfășurării unei operațiuni comune, a unui proiect-pilot, a unei intervenții rapide la frontieră, a unei operațiuni de returnare sau a unei intervenții de returnare, membrii echipelor sunt tratați în același fel ca funcționarii statului membru gazdă în ceea ce privește orice infracțiune care ar putea fi comisă împotriva lor sau de către ei.

SECȚIUNEA 2

SCHIMBUL DE INFORMAȚII ȘI PROTECȚIA DATELOR

Articolul 43

Sistemele de schimb de informații

1. Agenția poate lua toate măsurile necesare în vederea facilitării schimbului de informații relevante pentru sarcinile sale cu Comisia și statele membre și, acolo unde este cazul, cu agențiile relevante ale Uniunii. Agenția dezvoltă și operează un sistem de informații prin care se pot schimba cu entitățile menționate informații clasificate, precum și datele cu caracter personal menționate la articolele 44, 46, 47 și 48, în conformitate cu Decizia 2001/264/CE a Consiliului⁴⁶ și cu Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei.⁴⁷
2. Agenția poate lua toate măsurile necesare pentru a facilita schimbul de informații relevante pentru sarcinile sale cu Regatul Unit și Irlanda, în cazul în care acest schimb are legătură cu activitățile la care acestea participă în conformitate cu articolul 50 și articolul 61 alineatul (4).

Articolul 44

Protecția datelor

1. La prelucrarea datelor cu caracter personal, agenția aplică Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
2. Consiliul de administrație stabilește măsurile de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 de către agenție, inclusiv pe cele referitoare la responsabilul cu protecția datelor din cadrul agenției. Aceste măsuri sunt stabilite după o consultare cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.
3. Fără a aduce atingere articolelor 46, 47 și 48, agenția poate prelucra date cu caracter personal în scopuri administrative.
4. Fără a se aduce atingere articolului 47, sunt interzise transferul datelor cu caracter personal prelucrate de agenție și transferul în continuare, către autoritățile unor țări terțe sau către părți terțe, al datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul prezentului regulament.

Articolul 45

Scopurile prelucrării datelor cu caracter personal

⁴⁶ Decizia 2001/264/CE a Consiliului din 19 martie 2001 de adoptare a normelor de securitate ale Consiliului (JO L 101, 11.4.2001, p. 1).

⁴⁷ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

1. Agenția poate prelucra date cu caracter personal exclusiv în următoarele scopuri:
 - (a) executarea sarcinilor sale și coordonarea operațiunilor comune, a proiectelor-pilot și a intervențiilor rapide la frontieră, precum și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, în conformitate cu articolul 46;
 - (b) executarea sarcinilor sale de organizare și coordonare a operațiunilor de returnare și a intervențiilor de returnare, în conformitate cu articolul 47;
 - (c) facilitarea schimbului de informații cu statele membre, cu Biroul European de Sprijin pentru Azil, cu Europol sau cu Eurojust, în conformitate cu articolul 46;
 - (d) analiza de risc efectuată de agenție în conformitate cu articolul 10;
 - (e) identificarea și urmărirea navelor în cadrul EUROSUR, în conformitate cu articolul 48.
2. Orice astfel de prelucrare a datelor cu caracter personal se efectuează cu respectarea principiului proporționalității și este strict limitată la datele cu caracter personal necesare pentru scopurile menționate la alineatul (1).
3. Un stat membru sau o altă agenție a Uniunii care transmit date cu caracter personal agenției determină scopul sau scopurile pentru care aceste date ar urma să fie prelucrate, conform dispozițiilor alineatului (1). Dacă nu a făcut deja acest lucru, agenția, în consultare cu entitatea care transmite datele cu caracter personal în cauză, prelucrează aceste date pentru a stabili dacă acestea sunt necesare în raport cu scopul sau scopurile menționate la alineatul (1) pentru care ar urma să fie prelucrate în continuare. Agenția poate prelucra informațiile pentru un scop diferit de cele prevăzute la alineatul (1) numai cu autorizarea entității care transmite datele respective.
4. La momentul transferării datelor cu caracter personal, statele membre și alte agenții ale Uniunii pot indica, în termeni generali sau specifici, eventualele restricții privind accesul sau utilizarea, inclusiv în ceea ce privește transferul, ștergerea sau distrugerea. Dacă necesitatea unor astfel de restricții apare după transferul informațiilor, statele membre și alte agenții ale Uniunii informează agenția în consecință. Agenția se conformează acestor restricții.

Articolul 46

Prelucrarea datelor cu caracter personal colectate în cursul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră și de către echipele de sprijin pentru gestionarea migrației

1. Utilizarea de către agenție a datelor cu caracter personal care au fost colectate și i-au fost transmise de statele membre sau de propriul personal în contextul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot și al intervențiilor rapide la frontieră, precum și de echipele de sprijin pentru gestionarea migrației, se limitează la:
 - (a) datele cu caracter personal referitoare la persoane pe care autoritățile competente ale statelor membre le suspectează, din motive întemeiate, de implicare în activități infracționale transfrontaliere, inclusiv în facilitarea activităților de imigrație neregulamentară și în traficul de persoane sau terorism;
 - (b) datele cu caracter personal referitoare la persoane care trec ilegal frontierele externe și ale căror date sunt colectate de echipele europene de pază de frontieră și de

coastă, inclusiv atunci când se acționează în cadrul echipelor europene de pază de frontieră și de coastă;

(c) numerele de înmatriculare, numerele de telefon sau numerele de identificare ale navelor, care sunt necesare pentru investigarea și analizarea rutelor și a metodelor utilizate pentru imigrația neregulamentară și pentru activitățile infracționale transfrontaliere.

2. Datele cu caracter personal la care face referire alineatul (1) pot fi prelucrate de agenție în următoarele cazuri:

(a) dacă transmiterea datelor către Biroul European de Sprijin pentru Azil, Europol sau Eurojust este necesară pentru a fi utilizate în conformitate cu mandatele respective ale acestora și în conformitate cu articolul 51;

(b) dacă transmiterea către autoritățile statului membru relevant care sunt responsabile cu controlul frontierelor, migrație, azil sau asigurarea respectării legislației este necesară pentru ca datele în cauză să fie utilizate în conformitate cu legislația națională și cu normele în materie de protecție a datelor cu caracter personal de la nivel național și de la nivelul UE;

(c) dacă acest lucru este necesar pentru pregătirea unor analize de risc.

3. Datele cu caracter personal sunt șterse imediat după ce au fost transmise către Biroul European de Sprijin pentru Azil, Europol sau Eurojust ori către autoritățile competente ale statelor membre sau după ce au fost utilizate pentru pregătirea analizelor de risc. Termenul de stocare nu depășește în niciun caz trei luni de la data colectării acestor date. În rezultatele analizelor de risc, datele sunt anonimizate.

Articolul 47

Prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul operațiunilor de returnare și al intervențiilor de returnare

1. La executarea sarcinilor sale de organizare și coordonare a operațiunilor de returnare și de desfășurare a intervențiilor de returnare, agenția poate prelucra datele cu caracter personal ale persoanelor returnate.
2. Prelucrarea datelor cu caracter personal se limitează strict la acele date cu caracter personal care sunt necesare în scopul realizării operațiunii de returnare sau a intervenției de returnare.
3. Datele cu caracter personal sunt șterse de îndată ce scopul pentru care au fost colectate a fost atins și nu mai târziu de 30 de zile după încheierea operațiunii de returnare sau a intervenției de returnare.
4. Dacă statul membru nu transmite transportatorului datele cu caracter personal ale persoanelor returnate, agenția poate transmite aceste date.

Articolul 48

Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul EUROSUR

Agenția poate prelucra datele cu caracter personal în conformitate cu dispozițiile articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1052/2013.

Articolul 49

Normele de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

1. Agenția aplică normele de securitate ale Comisiei, astfel cum sunt prevăzute în Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei.⁴⁸ Respectivele norme se aplică, printre altele, schimbului, prelucrării și stocării informațiilor clasificate.
2. Agenția aplică principiile de securitate pentru prelucrarea informațiilor sensibile neclasificate, astfel cum sunt prevăzute în decizia menționată la alineatul (1) al prezentului articol și astfel cum au fost puse în aplicare de Comisie. Consiliul de administrație stabilește măsurile pentru aplicarea acestor principii de securitate.

SECȚIUNEA 3

RELAȚIILE DE COOPERARE ALE AGENȚIEI

Articolul 50

Cooperarea cu Irlanda și Regatul Unit

1. Agenția facilitează cooperarea operativă a statelor membre cu Irlanda și cu Regatul Unit, având drept obiect activități specifice.
2. Sprijinul care trebuie acordat de agenție în temeiul articolului 7 alineatul (1) literele (j), (k) și (l) include organizarea operațiunilor comune de returnare ale statelor membre la care participă și Irlanda sau Regatul Unit ori ambele.
3. Aplicarea prezentului regulament în cazul frontierelor Gibraltarului se suspendă până la data la care se ajunge la un acord asupra domeniului de aplicare al măsurilor privind trecerea frontierelor externe de către persoane.

Articolul 51

Cooperarea cu instituțiile, agențiile, organele și oficiile Uniunii și cu organizațiile internaționale

1. Agenția cooperează cu Comisia, alte instituții ale Uniunii, Serviciul European de Acțiune Externă, Europol, Biroul European de Sprijin pentru Azil, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Eurojust, Centrul Satelitar al Uniunii Europene, Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă și Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului, precum și cu alte agenții, organe și oficii ale Uniunii, în domenii reglementate de prezentul regulament, în particular cele care au drept obiectiv prevenirea și combaterea imigrației neregulamentare și a criminalității transfrontaliere, inclusiv a facilitării imigrației neregulamentare, a traficului de persoane și a terorismului.

În acest scop, agenția poate coopera cu organizațiile internaționale care au competențe în domeniile reglementate de prezentul regulament.

⁴⁸ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

2. Această cooperare are loc în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu respectivele organisme. Este necesară aprobarea prealabilă a acestor acorduri de către Comisie. În toate cazurile, agenția informează Parlamentul European în legătură cu aceste acorduri.
3. Agenția cooperează cu Comisia în privința activităților desfășurate în cadrul uniunii vamale, dacă aceste activități, printre care se numără gestionarea riscurilor vamale, pot sprijini punerea în aplicare a prezentului regulament, deși nu intră în domeniul de aplicare al acestuia.
4. Instituțiile, agențiile, organele, oficiile și organizațiile internaționale menționate la alineatul (1) utilizează informațiile primite de agenție exclusiv în limitele propriilor competențe și cu respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv a cerințelor privind protecția datelor cu caracter personal. Transmiterea mai departe sau alte metode de comunicare a datelor cu caracter personal prelucrate de către agenție către alte agenții sau organe ale Uniunii fac obiectul unor acorduri de lucru specifice privind schimbul de date cu caracter personal și sunt supuse aprobării prealabile a Autorității Europene pentru Protecția Datelor. În ceea ce privește gestionarea informațiilor clasificate, aceste acorduri prevăd respectarea de către instituția, organul, oficiul sau agenția Uniunii sau de către organizațiile internaționale în cauză a unor norme și standarde de securitate echivalente celor aplicate de agenție.
5. Cu acordul statelor membre implicate, agenția poate invita, de asemenea, observatori din partea instituțiilor, a agențiilor, a organelor sau a oficiilor Uniunii ori din partea organizațiilor internaționale să participe la activitățile sale, în particular la operațiunile comune și la proiectele-pilot, la analizele de risc și activitățile de formare, în măsura în care prezența lor este în conformitate cu obiectivele acestor activități, poate contribui la îmbunătățirea cooperării și a schimbului de bune practici și nu afectează siguranța și securitatea generală a activităților. Acești observatori pot participa la analizele de risc și activitățile de formare numai cu acordul statelor membre în cauză. În ceea ce privește operațiunile comune și proiectele-pilot, participarea observatorilor este condiționată de acordul statului membru gazdă. Normele detaliate cu privire la participarea observatorilor sunt incluse în planul operativ. Observatorii respectivi sunt formați în mod corespunzător de către agenție înaintea participării la activități.

Articolul 52

Cooperarea europeană la îndeplinirea funcțiilor de pază de coastă

1. În cooperare cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, agenția sprijină autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de pază de coastă la nivel național și la nivelul Uniunii și, dacă este cazul, la nivel internațional, prin:
 - (a) punerea la dispoziție a informațiilor obținute prin combinarea și analiza datelor provenite din sistemele de raportare ale navelor și din alte sisteme de informații găzduite de agenții sau accesibile acestora, în conformitate cu temeiurile juridice ale fiecărei agenții și fără a se aduce atingere drepturilor de proprietate ale statelor membre asupra datelor;

(b) furnizarea de servicii de supraveghere și comunicare bazate pe tehnologii de ultimă oră, inclusiv tehnologii spațiale, infrastructuri terestre și senzori instalați pe orice tip de platformă, cum ar fi sistemele de aeronave pilotate de la distanță;

(c) consolidarea capacităților prin elaborarea de orientări, recomandări și bune practici, precum și prin sprijinirea formării și a schimbului de personal, în vederea consolidării schimbului de informații și a cooperării la îndeplinirea funcțiilor de pază de coastă;

(d) partajarea capacităților, inclusiv prin planificarea și ducerea la îndeplinire a unor operațiuni cu scopuri multiple și prin utilizarea în comun a activelor și a altor capacități în diverse sectoare și la nivel transfrontalier.

2. Modalitățile prin care Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă cooperează la îndeplinirea funcțiilor de pază de coastă cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și cu Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă sunt stabilite printr-un acord de lucru, în conformitate cu normele financiare aplicabile agențiilor.
3. Comisia poate adopta, sub forma unei recomandări, un manual practic privind cooperarea europeană la îndeplinirea funcțiilor de pază de coastă, care să conțină orientări, recomandări și bune practici privind schimbul de informații și cooperarea la nivel național, la nivelul Uniunii și la nivel internațional.

Articolul 53

Cooperarea cu țări terțe

1. În domeniile care fac obiectul activităților sale și în măsura în care este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, agenția facilitează și încurajează cooperarea operativă între statele membre și țările terțe, în cadrul politicii de relații externe a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale. Agenția și statele membre respectă norme și standarde cel puțin echivalente cu cele prevăzute de legislația Uniunii, inclusiv în cazul în care cooperarea cu țările terțe are loc pe teritoriul țărilor respective. Instituirea cooperării cu țările terțe permite promovarea standardelor europene în materie de gestionare a frontierelor și de returnare.
2. Agenția poate coopera cu autoritățile țărilor terțe competente în domeniile reglementate de prezentul regulament, cu sprijinul delegațiilor Uniunii și în coordonare cu acestea, precum și în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu aceste autorități, în conformitate cu legislația și politicile Uniunii. Aceste acorduri de lucru sunt legate de gestionarea cooperării operative. Este necesară aprobarea prealabilă a acestor acorduri de către Comisie.
3. În circumstanțe care impun intensificarea asistenței tehnice și operative, agenția poate coordona cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe în domeniul gestionării frontierelor externe și are posibilitatea de a desfășura operațiuni comune la frontierele externe în care sunt implicate unul sau mai multe state membre și o țară terță care se învecinează cu cel puțin unul dintre aceste state membre, cu condiția obținerii acordului țării terțe în cauză, inclusiv pe teritoriul acestei țări terțe. Comisia este informată în privința acestor activități.
4. Agenția cooperează cu autoritățile competente ale țărilor terțe în domeniul returnării, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie.

5. Agenția poate invita, de asemenea, cu acordul statelor membre implicate, observatori din țările terțe să participe la activitățile sale de la frontierele externe menționate la articolul 13, la operațiunile de returnare menționate la articolul 27, la intervențiile de returnare menționate la articolul 32 și la formarea menționată la articolul 35, în măsura în care prezența lor este în conformitate cu obiectivele acestor activități, poate contribui la îmbunătățirea cooperării și a schimbului de bune practici și nu afectează securitatea generală a activităților respective. Participarea acestor observatori la activitățile menționate la articolele 13, 27 și 35 poate avea loc doar cu acordul statelor membre implicate, iar participarea acestora la activitățile menționate la articolele 13 și 32 poate avea loc doar cu acordul statului membru gazdă. Normele detaliate cu privire la participarea observatorilor sunt incluse în planul operativ. Observatorii respectivi sunt formați în mod corespunzător de către agenție înaintea participării la activități.
6. Agenția participă la punerea în aplicare a acordurilor internaționale încheiate de Uniune cu țările terțe, în cadrul politicii de relații externe a Uniunii, în domeniile reglementate de prezentul regulament.
7. Agenția poate beneficia de finanțare din partea Uniunii în conformitate cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politica de relații externe a Uniunii. Agenția poate iniția și finanța proiecte de asistență tehnică în țări terțe, în domeniile reglementate de prezentul regulament.
8. La încheierea acordurilor bilaterale cu țări terțe, statele membre pot introduce, cu acordul agenției, dispoziții privind rolul și competențele agenției în conformitate cu prezentul regulament, în special în ceea ce privește exercitarea competențelor de execuție de către membrii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă trimise de către agenție în cadrul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră, al operațiunilor de returnare sau al intervențiilor de returnare. Statele membre informează Comisia cu privire la orice astfel de dispoziție.
9. Agenția informează Parlamentul European cu privire la activitățile prevăzute la alineatele (2) și (3).

Articolul 54

Ofițerii de legătură din țări terțe

1. Agenția poate trimite în țări terțe experți din cadrul personalului propriu pentru a servi drept ofițeri de legătură, care ar trebui să beneficieze de cel mai înalt grad de protecție în îndeplinirea sarcinilor lor. Aceștia fac parte din rețelele locale sau regionale de cooperare ale ofițerilor de legătură în materie de imigrare și ale experților în securitate din Uniune și din statele membre, inclusiv din rețeaua creată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 377/2004 al Consiliului.⁴⁹
2. În cadrul politicii de relații externe a Uniunii, se acordă prioritate trimiterii de ofițeri de legătură în acele țări terțe care, pe baza analizelor de risc, reprezintă țări de origine sau de tranzit în ceea ce privește imigrația neregulamentară. Pe bază de reciprocitate, agenția poate primi ofițeri de legătură detașați de respectivele țări terțe. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă anual lista

⁴⁹ Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului din 19 februarie 2004 privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (JO L 64, 2.3.2004, p. 1).

priorităților. Trimiterea ofițerilor de legătură este aprobată de Consiliul de administrație.

3. Sarcinile ofițerilor de legătură ai agenției includ, în conformitate cu dreptul Uniunii și drepturile fundamentale, crearea și menținerea de contacte cu autoritățile competente din țările terțe în care sunt afectați, pentru a contribui la prevenirea și combaterea imigrației neregulamentare și la returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. Acești ofițeri de legătură întrețin o relație de coordonare strânsă cu delegațiile Uniunii.
4. Decizia de a trimite ofițeri de legătură în țări terțe trebuie să primească în prealabil avizul Comisiei, iar Parlamentul European este pe deplin informat, cât mai curând posibil, cu privire la activitățile respective.

SECȚIUNEA 4

CADRUL GENERAL ȘI ORGANIZAREA AGENȚIEI

Articolul 55

Statutul juridic și sediul

1. Agenția este un organism al Uniunii. Aceasta are personalitate juridică.
2. În fiecare stat membru, agenția dispune de cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice în temeiul legislației interne. În particular, aceasta poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile sau imobile și poate avea capacitate procesuală.
3. Agenția este independentă în ceea ce privește aspectele operative și tehnice.
4. Agenția este reprezentată de directorul său executiv.
5. Sediul agenției este la Varșovia, în Polonia, sub rezerva punerii în aplicare a articolului 56.

Articolul 56

Acordul privind sediul

1. Dispozițiile necesare privind găzduirea agenției în statul membru în care aceasta își are sediul și privind infrastructura care trebuie pusă la dispoziție de statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru directorului executiv, directorului executiv adjunct, membrilor Consiliului de administrație, angajaților agenției și membrilor familiilor acestora sunt prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între agenție și statul membru în care agenția își are sediul.
2. Acordul privind sediul este încheiat după ce s-a obținut aprobarea Consiliului de administrație și nu mai târziu de trei luni după intrarea în vigoare a prezentului regulament.
3. Statul membru în care agenția își are sediul trebuie să ofere cele mai bune condiții posibile pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a agenției, inclusiv condiții de

școlarizare multilingvă cu orientare europeană, precum și legături de transport adecvate.

Articolul 57

Personalul

1. Funcționarilor agenției li se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului și Regimului în cauză.
2. În scopul punerii în aplicare a articolului 21 și a articolului 32 alineatul (6), poate fi desemnat ca ofițer coordonator sau ofițer de legătură numai un membru al personalului agenției căruia i se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene sau titlul II din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene. În scopul punerii în aplicare a articolului 19 alineatul (8), pot fi desemnați pentru a face parte din echipele europene de pază de frontieră și de coastă numai experții naționali sau polițiștii de frontieră detașați de un stat membru la agenție. Agenția desemnează experții naționali care fac parte din echipele europene de pază de frontieră și de coastă în conformitate cu respectivul articol.
3. Consiliul de administrație adoptă dispozițiile de punere în aplicare necesare de comun acord cu Comisia, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene.
4. Consiliul de administrație poate adopta dispoziții care să permită detașarea la agenție a experților naționali și a polițiștilor de frontieră din statele membre. Aceste dispoziții țin cont de cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (8), în special de faptul că acești experți sau polițiști de frontieră sunt considerați membri ai echipelor și au sarcinile și competențele prevăzute la articolul 39. Acestea includ dispoziții privind condițiile de trimitere pe teren.

Articolul 58

Privilegiile și imunitățile

Protocolul cu privire la privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică agenției și personalului acesteia.

Articolul 59

Răspunderea

1. Răspunderea contractuală a agenției este reglementată de dreptul aplicabil contractului în cauză.
2. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii cuprinse într-un contract încheiat de agenție.
3. În cazul răspunderii extracontractuale, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, agenția acordă despăgubiri pentru orice

prejudiciu provocat de serviciile sale sau de personalul său în executarea îndatoririlor lor.

4. Curtea de Justiție este competentă în litigiile privind repararea prejudiciului menționat la alineatul (3).
5. Răspunderea personală a funcționarilor agenției față de aceasta este reglementată de dispozițiile relevante din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.

Articolul 60

Structura administrativă și de conducere a agenției

Structura administrativă și de conducere a agenției este compusă din:

- (a) un Consiliu de administrație;
- (b) un director executiv;
- (c) un Consiliu de supraveghere;
- (d) un forum consultativ; și
- (e) un ofițer pentru drepturile fundamentale.

Articolul 61

Funcțiile Consiliului de administrație

1. Consiliul de administrație:
 - (a) numește directorul executiv la propunerea Comisiei, în conformitate cu articolul 68;
 - (b) numește membrii Consiliului de supraveghere în conformitate cu articolul 69 alineatul (2);
 - (c) adoptă decizii prin care se stabilesc măsurile corective în conformitate cu articolul 12 alineatul (6);
 - (d) adoptă raportul anual de lucru consolidat al agenției pentru anul anterior și îl transmite, cel târziu până la 1 iulie, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi; raportul anual de lucru consolidat este făcut public;
 - (e) înainte de data de 30 noiembrie a fiecărui an și după ce a ținut cont de avizul Comisiei, adoptă, prin majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot, un document de programare unic care conține programul multianual al agenției și programul de lucru al acesteia pentru următorul an și transmite acest document Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 - (f) stabilește procedurile prin care directorul executiv adoptă deciziile privind sarcinile operative ale agenției;
 - (g) adoptă, cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot, bugetul anual al agenției și exercită alte funcții legate de bugetul agenției, în conformitate cu secțiunea 5 din prezentul capitol;

(h) exercită autoritate disciplinară asupra directorului executiv, precum și, cu acordul acestuia, asupra directorului adjunct executivi adjuncți;

(i) stabilește regulamentul de procedură;

(j) stabilește structura organizatorică a agenției și adoptă politica de personal a agenției, în special planul multianual privind politica de personal. În conformitate cu dispozițiile relevante ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2343/2002⁵⁰, planul multianual privind politica de personal este prezentat Comisiei și autorității bugetare după obținerea avizului favorabil al Comisiei;

(k) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;

(l) adoptă norme interne de prevenire și gestionare a conflictelor de interese în cazul membrilor săi;

(m) în conformitate cu alineatul (7), exercită, în ceea ce privește personalul agenției, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor Uniunii Europene autorității împuternicite să facă numiri și prin Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene autorității abilitate să încheie contracte de muncă („competențele de autoritate împuternicită să facă numiri”);

(n) adoptă norme adecvate de punere în aplicare pentru a pune în aplicare Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor;

(o) se asigură că se dă curs în mod adecvat concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);

(p) adoptă și actualizează periodic, pe baza unei analize a necesităților, planurile de comunicare și diseminare menționate la articolul 7 alineatul (3);

(q) numește un contabil, căruia i se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii și care își îndeplinește îndatoririle în condiții de independență completă.

2. Propunerile de decizii privind activitățile specifice ale agenției care trebuie îndeplinite la frontierele externe ale unui anumit stat membru sau în imediata apropiere a acestora necesită un vot favorabil din partea membrului Consiliului de administrație care reprezintă acel stat membru.
3. Consiliul de administrație poate face recomandări directorului executiv în orice chestiune care este strict legată de dezvoltarea gestionării operative a frontierelor externe și a returnării, inclusiv cu privire la activitățile de cercetare.
4. În cazul în care Irlanda și/sau Regatul Unit solicită să participe la activități specifice, Consiliul de administrație hotărăște în acest sens.

Consiliul de administrație hotărăște de la caz la caz cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot. La adoptarea deciziilor sale, Consiliul de administrație analizează dacă participarea Irlandei și/sau a Regatului Unit contribuie la realizarea

⁵⁰

Regulamentul nr. 2343/2002 (CE, Euratom) al Comisiei din 23 decembrie 2002 privind Regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul nr. 1605/2002 (CE, Euratom) al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, 31.12.2002, p. 72).

activității în cauză. Decizia stabilește contribuția financiară a Irlandei și/sau a Regatului Unit la activitatea pentru care a fost prezentată o cerere de participare.

5. Consiliul de administrație prezintă anual autorității bugetare informațiile relevante privind rezultatul procedurilor de evaluare efectuate de agenție.
6. Consiliul de administrație poate institui un consiliu executiv de mici dimensiuni, care este compus din președintele Consiliului de administrație, un reprezentant al Comisiei și trei membri ai Consiliului de administrație și al cărui scop este acela de a acorda sprijin Consiliului de administrație și directorului executiv la pregătirea deciziilor, a programelor și a activităților care trebuie adoptate de Consiliul de administrație și, dacă este cazul, din motive de urgență, adoptarea unor decizii provizorii în numele Consiliului de administrație.
7. Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, o decizie bazată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii, prin care delegă directorului executiv competențe relevante ale autorității împuternicite să facă numiri și definește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

În cazul în care împrejurări excepționale impun acest lucru, Consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor autorității împuternicite să facă numiri și subdelegarea competențelor de către acesta și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi ori unui alt membru al personalului decât directorul executiv.

Articolul 62

Componenta Consiliului de administrație

1. Fără a aduce atingere alineatului (3), Consiliul de administrație este format dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru și doi reprezentanți ai Comisiei, toți având drept de vot. În acest scop, fiecare stat membru numește un membru al Consiliului de administrație, precum și un supleant care va reprezenta membrul în caz de absență. Comisia numește doi membri și supleanții acestora. Durata mandatului este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit.
2. Membrii Consiliului de administrație sunt numiți pe baza experienței și a cunoștințelor lor de specialitate relevante din domeniul cooperării operative în materie de gestionare a frontierelor și returnare, ținând cont de abilitățile de conducere, administrative și bugetare relevante. Părțile reprezentate în Consiliul de administrație depun eforturi de limitare a rotației reprezentanților lor în consiliu, pentru a asigura continuitatea activității acestuia. Părțile urmăresc realizarea unei reprezentări echilibrate a bărbaților și femeilor în Consiliul de administrație.
3. Țările asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen participă la agenție. Acestea au câte un reprezentant și câte un membru supleant în Consiliul de administrație. În conformitate cu dispozițiile relevante ale acordurilor lor de asociere, au fost elaborate înțelegeri în care se precizează natura și amploarea participării acestor țări la activitățile agenției, precum și normele detaliate privind această participare, inclusiv dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.

Articolul 63

Programul multianual și programul anual de lucru

1. Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Consiliul de administrație adoptă un document de programare care conține programul multianual și programul anual de lucru ale agenției pentru anul următor, pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv, ținând seama de avizul Comisiei și, în ceea ce privește programul multianual, după consultarea Parlamentului European. Consiliul de administrație transmite acest document Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.
2. Documentul prevăzut la alineatul (1) devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general și, dacă este necesar, se ajustează în consecință.
3. Programul multianual stabilește programarea strategică globală pe termen mediu și lung, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță, precum și planificarea resurselor, inclusiv bugetul multianual și personalul. Programul multianual stabilește domeniile strategice pentru intervenții și explică ce trebuie făcut pentru atingerea obiectivelor. Acesta include o strategie privind relațiile cu țările terțe și organizațiile internaționale, precum și acțiuni având legătură cu respectiva strategie.
4. Programul multianual se pune în aplicare prin intermediul programelor anuale de lucru și, după caz, se actualizează pe baza rezultatelor evaluării prevăzute la articolul 80. Concluziile acestor evaluări se reflectă, dacă este cazul, în programul anual de lucru pentru anul următor.
5. Programul anual de lucru conține o descriere a activităților care urmează să fie finanțate, conținând obiective detaliate și rezultatele scontate, inclusiv indicatori de performanță. Acesta conține și o indicație a resurselor financiare și umane alocate fiecărei activități, în conformitate cu principiile stabilirii bugetului și gestionării pe activități. Programul anual de lucru este în concordanță cu programul multianual. În acesta sunt indicate în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate în comparație cu exercițiul financiar precedent.
6. Programul anual de lucru se adoptă în conformitate cu programul legislativ al Uniunii din domeniile relevante ale gestionării frontierelor externe și returnării.
7. Atunci când, după adoptarea unui program anual de lucru, agenția primește o nouă sarcină, Consiliul de administrație modifică programul anual de lucru.
8. Orice modificare substanțială a programului anual de lucru se adoptă prin aceeași procedură ca și cea aplicabilă pentru adoptarea programului anual de lucru inițial. Consiliul de administrație poate să delege directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului anual de lucru.

Articolul 64

Președinția Consiliului de administrație

1. Consiliul de administrație alege dintre membrii săi cu drept de vot un președinte și un vicepreședinte. Președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate de două treimi din membrii Consiliului de administrație cu drept de vot. Vicepreședintele înlocuiește din oficiu președintele în cazul în care acesta din urmă nu își poate îndeplini îndatoririle.

2. Mandatul președintelui și al vicepreședintelui expiră la încetarea calității lor de membri ai Consiliului de administrație. Sub rezerva acestei dispoziții, durata mandatelor președintelui și vicepreședintelui este de patru ani. Aceste mandate pot fi reînnoite o dată.

Articolul 65

Reuniuni

1. Reuniunile Consiliului de administrație sunt convocate de către președinte.
2. Directorul executiv al agenției ia parte la deliberări, fără a avea drept de vot.
3. Consiliul de administrație se reunește în ședință ordinară de cel puțin două ori pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime din membrii săi.
4. Irlanda și Regatul Unit sunt invitate să asiste la ședințele Consiliului de administrație.
5. Consiliul de administrație poate invita un reprezentant al Serviciului European de Acțiune Externă.
6. Consiliul de administrație poate invita orice altă persoană ale cărei opinii pot fi de interes să asiste la ședințe în calitate de observator.
7. Membrii consiliului de administrație pot fi asistați de consilieri sau experți, sub rezerva respectării dispozițiilor regulamentului de procedură.
8. Secretariatul Consiliului de administrație este asigurat de agenție.

Articolul 66

Votul

1. Fără a se aduce atingere articolului 61 alineatul (1) literele (e) și (g), articolului 64 alineatul (1) și articolului 68 alineatele (2) și (4), Consiliul de administrație hotărăște cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot.
2. Fiecare membru dispune de un vot. Directorul executiv nu participă la vot. În absența unui membru, dreptul său de vot poate fi exercitat de membrul supleant.
3. Regulamentul de procedură stabilește detaliile mecanismului de votare, în special condițiile în care un membru poate vota în numele altui membru, precum și cerințele privind cvorumul, după caz.
4. Țările asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen dispun de drepturi de vot limitate, în conformitate cu mecanismele respective. Pentru a permite țărilor asociate să își exercite dreptul de vot, agenția detaliază ordinea de zi, indicând punctele pentru care s-au acordat drepturi de vot limitate.

Articolul 67

Funcțiile și competențele directorului executiv

1. Agenția este administrată de directorul executiv, care beneficiază de o independență totală în îndeplinirea îndatoririlor sale. Fără a aduce atingere competențelor Comisiei și celor ale Consiliului de administrație, directorul executiv nu solicită și nu acceptă nici un fel de instrucțiuni de la vreun guvern sau orice alt organism.
2. Parlamentul European sau Consiliul pot invita directorul executiv să prezinte un raport cu privire la modul de îndeplinire a sarcinilor sale, în special cu privire la aplicarea și monitorizarea strategiei privind drepturile fundamentale, raportul anual consolidat referitor la activitatea agenției din anul anterior, programul de lucru pentru anul următor și programul multianual al agenției.
3. Directorul executiv are următoarele funcții și competențe:
 - (a) pregătește și pune în aplicare deciziile, programele și activitățile adoptate de Consiliul de administrație al agenției în limitele specificate de prezentul regulament, de normele de aplicare a acestuia și de orice legislație aplicabilă;
 - (b) întreprinde toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea unor instrucțiuni administrative interne și publicarea înștiințărilor, pentru a asigura administrarea și funcționarea curentă a agenției în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament;
 - (c) pregătește, în fiecare an, documentul de programare și îl transmite Consiliului de administrație, după consultarea Comisiei;
 - (d) pregătește, în fiecare an, raportul anual consolidat referitor la activitățile agenției și îl transmite Consiliului de administrație;
 - (e) elaborează un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției, în temeiul articolului 75, și execută bugetul, în temeiul articolului 76;
 - (f) își deleagă competențele altor membri din personalul agenției, sub rezerva normelor care urmează să fie adoptate în conformitate cu procedura consultativă prevăzută la articolul 61 alineatul (1) litera (i);
 - (g) adoptă deciziile privind măsurile corective, în conformitate cu articolul 12 alineatul (5), inclusiv decizia de a propune statelor membre să inițieze și să desfășoare operațiuni comune, intervenții rapide la frontieră sau alte acțiuni prevăzute la articolul 13 alineatul (2);
 - (g) evaluează, aprobă și coordonează propunerile de operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră formulate de statele membre, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3);
 - (i) asigură punerea în aplicare a planurilor operative menționate la articolul 15, articolul 16 și articolul 32 alineatul (4);
 - (j) evaluează cererea de asistență a unui stat membru referitoare la echipele de sprijin pentru gestionarea migrației și estimarea nevoilor acestuia, prin coordonare cu agențiile relevante ale Uniunii, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2);
 - (k) asigură punerea în aplicare a deciziei Comisiei menționate la articolul 18;
 - (l) retrage finanțarea unei operațiuni comune sau a unei intervenții rapide la frontieră sau suspendă ori dispune încetarea unor astfel de operațiuni, în conformitate cu articolul 24;
 - (m) evaluează rezultatele operațiunilor comune și ale intervențiilor rapide la frontieră, în conformitate cu articolul 25;

(n) determină numărul minim de echipamente tehnice în funcție de nevoile agenției, în special pentru ca aceasta să fie în măsură să desfășoare operațiuni comune și intervenții rapide la frontieră, în conformitate cu articolul 38 alineatul (2);

(o) pregătește un plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor de audit și ale evaluărilor interne sau externe, precum și în urma investigațiilor efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), și raportează progresele înregistrate de două ori pe an Comisiei și cu regularitate Consiliului de administrație;

(p) protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale, prin controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive;

(q) pregătește strategia antifraudă a agenției și o prezintă spre aprobare Consiliului de administrație.

4. Directorul executiv răspunde pentru actele sale în fața Consiliului de administrație.
5. Directorul executiv este reprezentantul legal al agenției.

Articolul 68

Numirea directorului executiv și a directorului executiv adjunct

1. Comisia propune candidați pentru posturile de director executiv și director executiv adjunct pe baza unei liste întocmite în urma publicării postului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și, după caz, în alte publicații sau pe alte site-uri web.
2. Directorul executiv este numit de Consiliul de administrație pe criterii de merit și pe baza calităților administrative și de conducere de nivel înalt dovedite, precum și a experienței profesionale în posturi de conducere din domeniul gestionării frontierelor externe și al returnării. Consiliul de administrație își adoptă decizia cu o majoritate de două treimi din totalul membrilor cu drept de vot.

Competența de revocare a directorului executiv îi revine Consiliului de administrație, care acționează la propunerea Comisiei, în conformitate cu aceeași procedură.

3. Directorul executiv este asistat de un director executiv adjunct. În cazul în care directorul executiv este absent sau se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, directorul executiv adjunct îl înlocuiește.
4. Directorul executiv adjunct este numit de Consiliul de administrație, la propunerea Comisiei și după consultarea directorului executiv, pe criterii de merit și pe baza calităților administrative și de conducere adecvate dovedite, precum și a experienței profesionale relevante în domeniul gestionării frontierelor externe și a returnării. Consiliul de administrație își adoptă decizia cu o majoritate de două treimi din totalul membrilor cu drept de vot.

Competența de revocare a directorului executiv adjunct aparține Consiliului de administrație, în conformitate cu aceeași procedură.

5. Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Până la sfârșitul acestei perioade, Comisia realizează o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale agenției.

6. La propunerea Comisiei, care ține cont de evaluarea menționată la alineatul (5), Consiliul de administrație poate prelungi mandatul directorului executiv o singură dată, cu cel mult cinci ani.
7. Directorul executiv adjunct este numit pentru un mandat de cinci ani. Acesta poate fi prelungit de către Consiliul de administrație o singură dată, cu cel mult cinci ani.

Articolul 69

Consiliul de supraveghere

1. Consiliul de supraveghere acordă consiliere directorului executiv:
 - (a) în privința recomandărilor, adresate de directorul executiv unui stat membru, de a iniția sau desfășura operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră, în conformitate cu articolul 14 alineatul (4);
 - (b) în privința deciziilor adresate statelor membre pe care trebuie să le adopte directorul executiv în funcție de rezultatul evaluării vulnerabilității efectuate de agenție în conformitate cu articolul 12;
 - (c) în privința măsurilor care trebuie luate pentru punerea în practică a unei decizii a Comisiei referitoare la o situație care impune luarea de măsuri urgente la frontierele externe, inclusiv în ceea ce privește echipamentele tehnice și personalul necesare pentru îndeplinirea obiectivelor respectivei decizii, în conformitate cu articolul 18 alineatul (3).
2. Consiliul de supraveghere este compus din directorul executiv adjunct, alți patru funcționari cu rang înalt ai agenției, care trebuie numiți de Consiliul de administrație, și unul dintre reprezentanții Comisiei în Consiliul de administrație. Consiliul de supraveghere este prezidat de directorul executiv adjunct.
3. Consiliul de supraveghere este subordonat Consiliului de administrație.

Articolul 70

Forumul consultativ

1. Agenția înființează un Forum consultativ pentru a asista directorul executiv și Consiliul de administrație în chestiuni legate de drepturile fundamentale.
2. Agenția invită Biroul European de Sprijin pentru Azil, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Înalțul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și alte organizații relevante să facă parte din Forumul consultativ. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide asupra componenței și metodelor de lucru ale Forumului consultativ, precum și asupra modalităților de transmitere a informațiilor către acesta.
3. Forumul consultativ este consultat cu privire la dezvoltarea și punerea în aplicare a strategiei privind drepturile fundamentale, a Codului de conduită și a programelor de bază comune.
4. Forumul consultativ pregătește un raport anual privind activitățile sale. Raportul respectiv este făcut public.

5. Forumul consultativ are acces la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale, pe care le poate obține inclusiv prin efectuarea de vizite la fața locului ale operațiunilor comune sau ale intervențiilor rapide la frontieră, cu condiția obținerii acordului statului membru gazdă.

Articolul 71

Ofițerul pentru drepturile fundamentale

1. Consiliul de administrație desemnează un ofițer pentru drepturile fundamentale, care are experiența și calificările necesare în domeniul drepturilor fundamentale.
2. Acesta este independent în exercitarea sarcinilor sale de ofițer pentru drepturile fundamentale, este subordonat direct Consiliului de administrație și cooperează cu Forumul consultativ. Ofițerul pentru drepturile fundamentale prezintă rapoarte în mod periodic, contribuind astfel la mecanismul de monitorizare a drepturilor fundamentale.
3. Ofițerul pentru drepturile fundamentale este consultat în privința planurilor operative elaborate în conformitate cu articolul 15, articolul 16 și articolul 32 alineatul (4) și are acces la toate informațiile privind respectarea drepturilor fundamentale, în ceea ce privește toate activitățile agenției.

Articolul 72

Mecanismul de tratare a plângerilor

1. În cooperare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, agenția ia măsurile necesare pentru a institui un mecanism de tratare a plângerilor, în conformitate cu prezentul articol, pentru a monitoriza și a asigura respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile agenției.
2. Orice persoană direct afectată de acțiunile personalului implicat într-o operațiune comună, un proiect-pilot, o intervenție rapidă la frontieră, o operațiune de returnare sau o intervenție de returnare și care consideră că a fost victima unei încălcări a drepturilor sale fundamentale în urma acestor acțiuni poate transmite agenției o plângere scrisă; această plângere poate fi transmisă și de un terț care acționează în numele unei astfel de persoane.
3. Sunt admisibile numai plângerile motivate care implică încălcări concrete ale drepturilor fundamentale. Plângerile anonime, răuvoitoare, frivole, insultătoare, ipotetice sau inexacte sunt excluse din mecanismul de tratare a plângerilor.
4. Ofițerul pentru drepturile fundamentale este responsabil pentru gestionarea plângerilor primite de agenție în conformitate cu dreptul la bună administrare. În acest scop, ofițerul pentru drepturile fundamentale analizează admisibilitatea unei plângeri, înregistrează plângerile admisibile, transmite directorului executiv toate plângerile înregistrate, transmite plângerile referitoare la polițiștii de frontieră statului membru gazdă și înregistrează măsurile adoptate de agenție sau de statul membru în cauză ca urmare a plângerilor.
5. În cazul înregistrării unei plângeri referitoare la un membru al personalului agenției, directorul executiv se asigură că sunt luate măsurile adecvate, inclusiv de natură disciplinară, dacă este cazul. Directorul executiv îl informează pe ofițerul pentru

drepturile fundamentale în privința constatărilor la care a ajuns agenția în urma unei plângeri și a măsurilor luate în consecință.

6. În cazul înregistrării unei plângeri referitoare la un polițist de frontieră al unui stat membru gazdă sau la un membru al echipelor, inclusiv la membri detașați ai echipelor sau la experți naționali detașați, statul membru gazdă se asigură că sunt luate măsurile necesare, inclusiv de natură disciplinară, dacă este cazul, sau de altă natură, în conformitate cu legislația națională. Statul membru în cauză îl informează pe ofițerul pentru drepturile fundamentale în privința constatărilor la care a ajuns în urma unei plângeri și a măsurilor luate în consecință.
7. Ofițerul pentru drepturile fundamentale informează directorul executiv și Consiliul de administrație în privința constatărilor la care au ajuns agenția și statele membre în urma plângerilor, precum și în privința măsurilor luate în consecință.
8. În conformitate cu dreptul la bună administrare, dacă o plângere este admisibilă, reclamantul trebuie informat că a fost înregistrată o plângere, că s-a inițiat o evaluare și că un răspuns va fi transmis de îndată ce va fi disponibil. Dacă plângere nu e admisibilă, reclamantului i se transmit informații privind motivele și i se comunică alte modalități de rezolvare a nemulțumirilor sale.
9. După consultarea Forumului consultativ, ofițerul pentru drepturile fundamentale întocmește un formular de plângere standardizat prin care se solicită informații detaliate și specifice referitoare la presupusa încălcare a drepturilor fundamentale. Ofițerul pentru drepturile fundamentale transmite acest formular directorului executiv și Consiliului de administrație.

Agenția se asigură că formularul de plângere standardizat este disponibil în limbile cele mai utilizate și că acesta este disponibil atât pe site-ul web al agenției, cât și în formă fizică pe parcursul tuturor activităților agenției. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ia în considerare plângerile chiar dacă acestea nu sunt transmise cu ajutorul formularului de plângere standardizat.
10. Datele cu caracter personal incluse într-o plângere sunt tratate și prelucrate de agenție și de ofițerul pentru drepturile fundamentale în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001, iar de statele membre în conformitate cu Directiva 95/46/CE și cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului.

Se consideră că, prin trimiterea unei plângeri, reclamantul consimte la prelucrarea datelor sale cu caracter personal, în înțelesul articolului 5 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, de către agenție și ofițerul pentru drepturile fundamentale.

Pentru a proteja interesele reclamantului, plângerile sunt tratate în mod confidențial, cu excepția cazurilor în care reclamantul renunță la dreptul său la confidențialitate. Dacă un reclamant renunță la dreptul său la confidențialitate, se consideră că acesta consimte la divulgarea identității sale, în legătură cu subiectul plângerii, de către ofițerul pentru drepturile fundamentale sau de către agenție.

Articolul 73

Regimul lingvistic

1. Agenției i se aplică dispozițiile prevăzute de Regulamentul nr. 1⁵¹.
2. Fără a aduce atingere deciziilor adoptate în temeiul articolului 342 din TFUE, raportul anual de lucru consolidat și programul de lucru menționate la articolul 61 alineatul (1) literele (d) și (e) se elaborează în toate limbile oficiale ale Uniunii.
3. Serviciile de traducere necesare funcționării agenției sunt efectuate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 74

Transparența și comunicarea

1. Agenția intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în ceea ce privește solicitările de acces la documentele pe care le deține.
2. Agenția poate desfășura activități de comunicare din proprie inițiativă în domeniile care țin de competența sa. Agenția face public raportul anual de lucru consolidat menționat la articolul 61 alineatul (1) litera (d) și se asigură, în primul rând, că publicul și orice parte interesată primesc informații obiective, fiabile și ușor de înțeles privind activitatea sa.
3. Consiliul de administrație adoptă normele de aplicare practică a alineatelor (1) și (2).
4. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul să se adreseze în scris agenției în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii. Aceasta are dreptul de a primi un răspuns în aceeași limbă.
5. Deciziile adoptate de agenție în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri înaintate Ombudsmanului sau al unor acțiuni la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolele 228 și, respectiv, 263 din TFUE.

SECȚIUNEA 5

CERINȚE FINANCIARE

Articolul 75

Buget

1. Veniturile agenției constau, fără a se aduce atingere altor tipuri de resurse, în:
(a) o subvenție din partea Uniunii înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene (secțiunea Comisie);

⁵¹ Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene, din 15 aprilie 1958 (JO 17, 6.10.58, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3).

- (b) o contribuție din partea țărilor asociate la punerea în aplicare, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, conform dispozițiilor din acordurile prin care se stabilește contribuția financiară în fiecare caz;
 - (c) finanțare din partea Uniunii sub forma unor acorduri de delegare sau de granturi ad-hoc, în conformitate cu normele financiare prevăzute la articolul 78 și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii.
 - (d) taxe pentru serviciile prestate;
 - (e) orice contribuție voluntară din partea statelor membre.
2. Cheltuielile Agenției cuprind cheltuielile cu personalul, cheltuielile administrative, cheltuielile de infrastructură și cheltuielile operative.
 3. Directorul executiv elaborează un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției pentru exercițiul financiar următor, care conține schema de personal, și îl transmite Consiliului de administrație.
 4. Veniturile și cheltuielile trebuie să fie în echilibru.
 5. Pe baza proiectului situație a estimărilor de venituri și cheltuieli elaborat de directorul executiv, Consiliul de administrație adoptă un proiect provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției, care conține schema de personal provizorie, și îl transmite Comisiei până la 31 ianuarie.
 6. Consiliul de administrație transmite Comisiei, până la 31 martie, proiectul final de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției, care cuprinde proiectul schemei de personal, însoțit de programul de lucru preliminar.
 7. Comisia înaintează estimarea Parlamentului European și Consiliului (denumite în continuare „autoritatea bugetară”) împreună cu proiectul preliminar de buget al Uniunii Europene.
 8. Pe baza estimării, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii Europene datele estimative pe care le consideră necesare în ceea ce privește schema de personal și valoarea finanțării acordate de la bugetul general, pe care le transmite autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.
 9. Autoritatea bugetară autorizează creditele reprezentând subvenția alocată agenției.
Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a agenției.
 10. Consiliul de administrație adoptă bugetul agenției. Acesta este definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, bugetul este ajustat în mod corespunzător.
 11. Orice modificare a bugetului, inclusiv a schemei de personal, urmează aceeași procedură.
 12. Pentru orice proiect imobiliar care poate avea un impact semnificativ asupra bugetului agenției, se aplică dispozițiile Regulamentului delegat (UE) nr. 1271/2013⁵² al Comisiei.
 13. În vederea finanțării desfășurării intervențiilor rapide la frontieră și a intervențiilor de returnare, bugetul agenției adoptat de Consiliul de administrație include o rezervă

⁵² Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei din 30 septembrie 2013 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 7.12.2013, p. 42).

financiară operativă, în cuantum de cel puțin 4 % din alocarea prevăzută pentru activitățile operative. Rezerva trebuie menținută pe parcursul exercițiului financiar.

Articolul 76

Execuția și controlul bugetului

1. Directorul executiv execută bugetul agenției.
2. Până la data de 1 martie a următorului exercițiu financiar (anul n+1), contabilul agenției transmite conturile provizorii aferente exercițiului financiar (anul n) contabilului Comisiei și Curții de conturi. Contabilul Comisiei consolidează conturile provizorii ale instituțiilor și organismelor descentralizate, în conformitate cu articolul 147 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului.⁵³
3. Agenția trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru anul n Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi până la data de 31 martie a anului n+1.
4. Contabilul Comisiei trimite Curții de Conturi conturile provizorii ale agenției pentru anul n, consolidate cu conturile Comisiei, până la data de 31 martie a anului n+1.
5. După primirea observațiilor Curții de Conturi privind conturile provizorii ale agenției pentru anul n, în temeiul articolului 148 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 966/2012, directorul executiv întocmește, pe proprie răspundere, conturile definitive ale agenției și le înaintează Consiliului de administrație în vederea obținerii unui aviz.
6. Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile definitive ale agenției pentru anul n.
7. Până la data de 1 iulie a anului n+1, directorul executiv transmite Comisiei, Curții de Conturi, Parlamentului European și Consiliului conturile definitive, împreună cu avizul Consiliului de administrație.
8. Conturile definitive pentru anul n se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene până la data de 15 noiembrie a anului n+1.
9. Directorul executiv transmite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acesteia până la 30 septembrie a anului n+1. Directorul executiv transmite acest răspuns și Consiliului de administrație.
10. Directorul executiv transmite Parlamentului European, la cererea acestuia din urmă, eventualele informații necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru anul n, în conformitate cu articolul 165 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
11. La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului n+2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul n.

⁵³ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012).

Articolului 77

Combaterea fraudei

1. Pentru a combate fraudă, corupția și alte activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 883/2013 se aplică fără restricție. Agenția aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă, fără întârziere, dispozițiile corespunzătoare care se aplică tuturor angajaților oficiului, utilizând modelul prevăzut în anexa la respectivul acord.
2. Curtea de Conturi are competența de a audita, atât pe bază de documente, cât și la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din bugetul Uniunii acordate de agenție.
3. OLAF poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă s-a comis o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de agenție, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013⁵⁴ și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96.⁵⁵
4. Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, precum și contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a unui grant luate de agenție conțin dispoziții care autorizează în mod expres Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în limitele competențelor care le revin.

Articolul 78

Dispoziții financiare

Normele financiare aplicabile agenției se adoptă de către Consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea agenției, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 79

Procedura comitetelor

1. Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 33a din Regulamentul (CE) nr. 562/2006. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

⁵⁴ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

⁵⁵ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. În cazul în care avizul comitetului trebuie obținut prin procedură scrisă, respectiva procedura se încheie fără rezultat dacă, înainte de expirarea termenului de emitere a avizului, acest lucru este hotărât de președintele comitetului sau solicitat de două treimi dintre membrii comitetului.
4. În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
5. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din regulamentul respectiv.

Articolul 80

Evaluare

1. La trei ani după data intrării în vigoare a prezentului regulament și ulterior o dată la trei ani, Comisia efectuează o evaluare pentru a analiza, în special, impactul, eficacitatea și eficiența activităților agenției și a practicilor sale de lucru în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile care îi revin. Evaluarea abordează, în special, posibila necesitate de a modifica mandatul agenției, precum și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.
Evaluarea cuprinde o analiză specifică a modului în care Carta drepturilor fundamentale a fost respectată în punerea în aplicare a prezentului regulament.
2. Comisia transmite Parlamentului European, Consiliului și Consiliului de administrație raportul de evaluare împreună cu concluziile sale asupra raportului. Raportul de evaluare și concluziile asupra acestuia sunt făcute publice.
3. Cu ocazia unei evaluări din două, Comisia evaluează rezultatele obținute de agenție, având în vedere obiectivele, mandatul și sarcinile acesteia.

Articolul 81

Abrogare

1. Regulamentul (CE) nr. 2007/2004, Regulamentul (CE) nr. 863/2007 și Decizia 2005/267/CE a Consiliului⁵⁶ se abrogă.
2. Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament, în conformitate cu anexa.

Articolul 82

Intrarea în vigoare și aplicabilitatea

⁵⁶ Decizia 2005/267/CE a Consiliului din 16 martie 2005 de creare a unei Rețele de Informare și Coordonare securizate, conectate la internet, pentru serviciile de gestionare a migrării ale statelor membre (JO L 83, 1.4.2005, p. 48).

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19 alineatul (5) și articolele 28, 29, 30 și 31 se aplică la trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ „AGENTII”

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Denumirea propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Tipul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiective
- 1.5. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar
- 1.7. Modurile de gestiune preconizate

2. MĂSURI DE GESTIONARE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă*
 - 3.2.3. *Impactul estimat asupra resurselor umane ale Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă*
 - 3.2.4. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*
 - 3.2.5. *Contribuția terților*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind Paza europeană de frontieră și de coastă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004, a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 și a Deciziei 2005/267/CE

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB⁵⁷

Domeniul de politică: migrație și afaceri interne

Activitate: securitate și protecția libertăților

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☐ Propunerea/inițiativa se referă la o **acțiune nouă**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la o **acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**⁵⁸

X Propunerea/inițiativa se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la o **acțiune reorientată către o acțiune nouă**

1.4. Obiective

1.4.1. Obiective strategice multianuale ale Comisiei vizate de propunere/inițiativă

Prezenta propunere are drept obiectiv constituirea unei paze europene de frontieră și de coastă menită să asigure o gestionare integrată europeană a frontierelor externe ale UE în scopul gestionării eficiente a migrației și al asigurării unui nivel înalt de securitate în interiorul Uniunii, garantând, în același timp, libera circulație a persoanelor în acest spațiu. Propunerea face parte dintr-un pachet de măsuri prezentate de Comisie pentru a asigura mai bine protecția frontierelor externe ale UE, astfel cum se precizează în comunicarea Comisiei intitulată „Paza europeană de frontieră și de coastă și gestionarea eficientă a frontierelor externe ale Europei”, care însoțește prezenta propunere de regulament.

În 2015, Uniunea Europeană a fost martora unor presiuni excepționale la frontierele sale externe, estimându-se că în acest an, între luna ianuarie și luna noiembrie, 1,5 milioane de persoane au trecut frontierele în mod ilegal. Anvergura fluxurilor migratorii mixte care au trecut frontierele externe ale Uniunii Europene și deplasările secundare rezultate au demonstrat de la sine că structurile existente la nivelul Uniunii și al statelor membre sunt inadecvate pentru a face față provocărilor generate de un aflux atât de important. Într-un spațiu fără frontiere interne, imigrația neregulamentară prin trecerea frontierelor externe ale unui stat membru afectează toate celelalte state membre din spațiul Schengen. Numărul semnificativ de deplasări secundare a determinat mai multe state membre să introducă din nou controlul la frontierele lor interne. Acest lucru a exercitat o presiune considerabilă asupra funcționării și coeziunii spațiului Schengen.

⁵⁷ ABM (activity based management): gestiune pe activități; ABB (activity-based budgeting): întocmirea bugetului pe activități.

⁵⁸ Astfel cum sunt menționate la articolul 54 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

Pe parcursul actualei crize a migrației, a devenit clar faptul că spațiul Schengen fără frontiere interne este durabil numai dacă frontierele externe sunt garantate și protejate în mod eficace. Controlul frontierelor externe ale Uniunii reprezintă un interes comun și partajat care trebuie urmărit conform unor standarde înalte și uniforme ale Uniunii.

Preocupările mai intense legate de securitate în urma atacurilor teroriste de anul acesta au amplificat preocupările cetățenilor. Deși frontierele nu vor putea oferi niciodată o securitate deplină, acestea pot avea o contribuție semnificativă în ceea ce privește creșterea securității și a datelor operative disponibile, precum și dejucarea unor atacuri viitoare. Această funcție a devenit și mai importantă în contextul intensificării fenomenului luptătorilor străini implicați în atacuri teroriste. Prin urmare, consolidarea securității la frontierele externe este esențială pentru refacerea încrederii publicului.

Un spațiu unic de călătorie, fără frontiere interne, este durabil numai dacă frontierele externe sunt protejate în mod eficace. Soliditatea unui lanț depinde întotdeauna de cea mai slabă verigă a sa. Prin urmare, este necesar un pas decisiv în direcția unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe. Acest lucru este posibil numai cu titlu de sarcină partajată la care să participe toate statele membre, în conformitate cu principiul solidarității și al responsabilității, pe care toate instituțiile UE le-au acceptat ca principii directe pentru abordarea crizei migrației.

În Agenda europeană privind migrația s-a identificat necesitatea de a trece la o gestionare partajată a frontierelor externe, în conformitate cu obiectivul de a „introduc[e] treptat un sistem integrat de administrare a frontierelor externe”, stabilit la articolul 77 din TFUE. În discursul său din luna septembrie privind starea Uniunii, președintele Juncker a anunțat că, înainte de sfârșitul anului, Comisia va prezenta măsuri ambițioase în acest sens sub forma constituirii unei paze europene de frontieră și de coastă, pe deplin operaționale, fapt confirmat ulterior în programul de lucru al Comisiei pentru 2016.

Proiectul de regulament stabilește principiile generale ale gestionării integrate europene a frontierelor; acesta instituie Paza europeană de frontieră și de coastă și **Agencia Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă**, constituită pe baza Frontex. Obiectivul prezentului proiect de regulament este de a asigura o gestionare mai integrată a frontierelor externe ale UE, printre altele conferind Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă mai multe competențe în domeniul gestionării frontierelor externe și al returnării decât cele de care Frontex dispune în prezent. Prezentul proiect de regulament conferă Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă competențele suplimentare necesare pentru a pune în aplicare în mod eficace gestionarea integrată a frontierelor la nivelul Uniunii, pentru a aborda deficiențele gestionării frontierelor la nivel național și pentru a răspunde la fluxuri migratorii fără precedent, precum cele care au ajuns la frontierele externe ale Uniunii Europene anul acesta.

Este esențial ca aceste competențe suplimentare să fie acordate nivelului european al Pazei europene de frontieră și de coastă pentru a se preveni situația în care deficiențele gestionării frontierelor externe sau fluxurile migratorii neprevăzute subminează buna funcționare a spațiului Schengen. Dacă nu acționează în mod concertat, statele membre nu pot face față în mod adecvat provocărilor apărute în urma crizei migrației. Gestionarea integrată a frontierelor este o responsabilitate partajată a Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă și a autorităților

naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv a serviciilor de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră, acestea alcătuind, împreună, **Paza europeană de frontieră și de coastă**.

1.4.2. *Obiective specifice și activitatea ABM/ABB în cauză*

Sunt definite următoarele obiective specifice în funcție de atribuțiile agenției stabilite la articolul 7 din propunere. Cu toate acestea, defalcarea pe obiective specifice ține seama de cadrul ABM/ABB stabilit de Agenția Frontex în vederea programului său de lucru pentru 2016, luând în considerare noile sarcini stabilite de regulament și unele adaptări necesare⁵⁹.

Obiectivul specific nr. 1: sprijin pentru gestionarea frontierelor externe

- coordonarea cooperării operative între statele membre în domeniul gestionării frontierelor externe;
- asistarea statelor membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, prin coordonarea și organizarea de operațiuni comune, ținând seama de faptul că unele situații pot presupune urgențe umanitare și operațiuni de salvare pe mare;
- asistarea statelor membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, prin lansarea de intervenții rapide la frontierele externe ale statelor membre care se confruntă cu presiuni specifice și disproporționate, ținând seama de faptul că unele situații pot presupune urgențe umanitare și operațiuni de salvare pe mare;
- constituirea și trimiterea unor echipe europene de pază de frontieră și de coastă, inclusiv a unei rezerve disponibile rapid, care vor fi utilizate în timpul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră, precum și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației;
- trimiterea echipelor europene de pază de frontieră și de coastă și a echipamentelor tehnice pentru a acorda asistență în ceea ce privește verificarea, identificarea și prelevarea de amprente digitale în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației;
- trimiterea echipamentelor și a personalului necesare pentru rezerva disponibilă rapid în vederea punerii în practică a măsurilor care trebuie luate într-o situație de urgență la frontierele externe.

Obiectivul specific nr. 2: sprijin pentru autoritățile statelor membre care îndeplinesc funcții de pază de coastă

- cooperarea cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă în vederea sprijinirii autorităților naționale care îndeplinesc funcții de pază de coastă, prin (a) furnizarea de servicii, de informații, de echipamente și de formare și prin (b) coordonarea operațiunilor cu scopuri multiple.

⁵⁹

În vederea consolidării rolului noului mandat al agenției și pentru a prezenta mai bine impactul financiar al noilor atribuții, „Sprijinul în materie de returnare” a fost prezentat ca un obiectiv specific distinct, și anume nr. 3. Atribuțiile legate de „Gestionarea rezervelor de resurse” și „Cercetare și dezvoltare” au fost reunite în cadrul obiectivului specific nr. 6, „EUROSUR” și „Tabloul situațional” au fost grupate în cadrul obiectivului specific nr. 7, în timp ce „Relațiile externe și publice” și „Drepturile fundamentale” au fost prezentat împreună în cadrul obiectivului specific nr. 8.

Obiectivul specific nr. 3: sprijin pentru efectuarea unor returnări eficiente

- sprijinirea și consolidarea cooperării tehnice și operative între statele membre, precum și cu autoritățile competente ale țărilor terțe și cu părțile interesate;
- coordonarea și organizarea operațiunilor de returnare;
- asistarea statelor membre în situații care necesită o asistență tehnică și operativă sporită pentru îndeplinirea obligației de returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, inclusiv prin coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare;
- constituirea și trimiterea unor echipe europene pentru intervenții de returnare în timpul intervențiilor de returnare.

Obiectivul specific nr. 4: analize de risc și evaluări ale vulnerabilității

- instituirea unui centru de monitorizare și de analiză de risc, care să aibă capacitatea de a supraveghea fluxurile migratorii și de a efectua analize de risc cu privire la toate aspectele gestionării integrate a frontierelor;
- efectuarea unei evaluări a vulnerabilității care include analiza capacității statelor membre de a face față amenințărilor și presiunilor exercitate la frontierele externe.

Obiectivul specific nr. 5: formare

- asistarea statelor membre în ceea ce privește formarea agenților naționali de poliție de frontieră și a experților în domeniul returnării, inclusiv în ceea ce privește stabilirea unor standarde comune de formare.

Obiectivul specific nr. 6: gestionarea resurselor puse în comun și cercetare și dezvoltare

- constituirea unei rezerve de echipamente tehnice care urmează să fie utilizate în cadrul operațiunilor comune, al intervențiilor rapide la frontieră și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, precum și în cadrul operațiunilor de returnare și al intervențiilor de returnare;
- constituirea unor rezerve de supraveghetori pentru returnările forțate, de escorte pentru returnările forțate și de specialiști în materie de returnare;
- sprijinirea elaborării de standarde tehnice pentru echipamente, în special pentru comandă, control și comunicare la nivel tactic, precum și supravegherea tehnică pentru a asigura interoperabilitatea la nivelul Uniunii și la nivel național;
- participarea la dezvoltarea și gestionarea activităților de cercetare și inovare relevante pentru controlul și supravegherea frontierelor externe, inclusiv utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere, cum ar fi sistemele de aeronave pilotate de la distanță, și dezvoltarea de proiecte-pilot cu privire la aspectele reglementate de regulament.

Obiectivul specific nr. 7: EUROSUR și monitorizarea situației

- furnizarea asistenței necesare pentru dezvoltarea și operarea unui sistem european de supraveghere a frontierelor și, după caz, pentru dezvoltarea unui mediu comun de schimb de informații, care să includă interoperabilitatea sistemelor, în special prin dezvoltarea, asigurarea funcționării și coordonarea cadrului EUROSUR în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului;

- dezvoltarea și operarea, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului, a sistemelor de informații care permit schimbul rapid și fiabil de informații referitoare la riscurile emergente în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe, migrația neregulamentară și returnarea, în strânsă cooperare cu Comisia, cu agențiile, organismele și oficiile Uniunii, precum și cu Rețeaua europeană de migrație instituită prin Decizia 2008/381/CE a Consiliului.

Obiectivul specific nr. 8: relații externe și drepturi fundamentale

- asistarea statelor membre și a țărilor terțe în contextul cooperării operative între ele în domeniile gestionării frontierelor externe și returnării, inclusiv trimiterea de ofițeri de legătură;
- garantarea protecției drepturilor fundamentale în cadrul îndeplinirii sarcinilor agenției și ale statelor membre în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii, inclusiv, în special, cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care să conțină instituirea unui mecanism de tratare a plângerilor legate de posibile încălcări ale drepturilor fundamentale în cursul activităților desfășurate de Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă.

Activitatea ABM/ABB în cauză

Activitatea 18 02: Solidaritate – Frontiere externe, politica în materie de vize și libera circulație a persoanelor

1.4.3. Rezultatele și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Prezenta propunere stabilește principiile generale pentru o gestionare integrată europeană a frontierelor, cu obiectivul de a gestiona în mod eficace migrația și de a asigura un nivel înalt de securitate internă în cadrul Uniunii Europene, garantând în același timp libera circulație a persoanelor în Uniunea Europeană.

Gestionarea integrată a frontierelor cuprinde măsuri în țări terțe, măsuri puse în aplicare în cooperare cu țări terțe vecine, măsuri de control la frontierele externe și măsuri puse în aplicare în spațiul de liberă circulație, inclusiv returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru.

Prezenta propunere instituie Paza europeană de frontieră și de coastă care este responsabilă cu gestionarea integrată a frontierelor și, în comparație cu mandatul conferit Frontex, consolidează competențele Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă în toate aspectele gestionării integrate a frontierelor. Paza europeană de frontieră și de coastă este alcătuită din Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și din autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră. Misiunea Pazei europene de frontieră și de coastă este de a pune în aplicare gestionarea integrată europeană a frontierelor, în conformitate cu principiul responsabilității partajate. Întrucât toți polițiștii de frontieră de la nivel național, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră, pun în aplicare gestionarea integrată europeană a frontierelor, aceștia sunt în același timp membri ai Pazei europene de frontieră și de coastă și polițiști de frontieră și membri ai pazei de coastă la nivel național.

Pentru a reflecta modificările aduse competențelor Frontex, agenția urmează a fi redenumită „Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă”. Rolul de bază al Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă este de a institui o strategie operativă și tehnică pentru punerea în aplicare a unei gestionări integrate a frontierelor la nivelul Uniunii, de a supraveghea funcționarea efectivă a controlului la frontierele externe ale statelor membre, de a realiza evaluări ale vulnerabilității și de a se asigura că sunt abordate deficiențele din gestionarea frontierelor externe de către autoritățile naționale, de a oferi statelor membre asistență operativă și tehnică sporită prin intermediul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră și de a asigura punerea în practică a măsurilor în situații care necesită acțiuni urgente la frontierele externe, precum și de a organiza, a coordona și a desfășura operațiuni de returnare și intervenții de returnare.

Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă va trebui să aibă o imagine de ansamblu amplă și clară pentru a putea determina dacă un stat membru este în măsură să pună în aplicare legislația UE în vigoare și dacă există deficiențe la nivelul unui anumit stat membru în gestionarea frontierelor, în scopul de a se evita situația în care creșterea fluxurilor de migrație creează probleme grave la frontierele externe. În acest scop, prezenta propunere conține următoarele elemente care consolidează rolul Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă față de cel al Frontex:

instituirea unui centru de monitorizare și de analiză de risc, cu capacitatea de a monitoriza fluxurile migratorii către și în interiorul Uniunii Europene și de a efectua analize de risc care urmează a fi aplicate de statele membre și care acoperă toate

aspectele relevante pentru gestionarea integrată a frontierelor, în special controlul la frontieră, returnarea, deplasările secundare nereglementare ale resortisanților țărilor terțe în Uniunea Europeană, prevenirea criminalității transfrontaliere, inclusiv a facilitării imigrației nereglementare, a traficului de persoane și a terorismului, precum și situația din țările terțe vecine, în scopul de a dezvolta un mecanism de preavertizare care să analizeze fluxurile migratorii către UE;

trimiterea de ofițeri de legătură ai agenției în statele membre, astfel încât agenția să poată asigura o monitorizare corespunzătoare și eficace nu numai prin analiza de risc, prin schimbul de informații și prin intermediul EUROSUR, ci și prin prezența sa pe teren. Sarcina ofițerilor de legătură este de a promova cooperarea dintre agenție și statele membre și, în special, de a sprijini colectarea informațiilor solicitate de agenție pentru realizarea evaluării vulnerabilității și de a monitoriza măsurile luate de statele membre la frontierele externe;

rolul de supraveghere al agenției, prin instituirea unei evaluări obligatorii a vulnerabilității efectuate de către aceasta pentru a examina capacitatea statelor membre de a face față provocărilor la frontierele lor externe, inclusiv prin intermediul unei evaluări a echipamentelor și a resurselor statelor membre, precum și a planurilor lor pentru situații neprevăzute. La recomandarea Consiliului de supraveghere creat în cadrul Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă, directorul executiv va identifica măsurile care trebuie luate de către statul membru în cauză și ar trebui să stabilească un termen în care este necesar să se ia măsurile respective. Decizia directorului executiv va avea caracter obligatoriu pentru statul membru în cauză și, în cazul în care măsurile necesare nu sunt luate în termenul stabilit, chestiunea va fi transmisă Consiliului de administrație în vederea unei decizii ulterioare. În cazul în care statul membru nu acționează nici în acest stadiu, riscând să pună în pericol funcționarea spațiului Schengen, Comisia poate adopta o decizie de punere în aplicare pentru ca agenția să intervină direct;

noi proceduri pentru gestionarea situațiilor care impun o acțiune urgentă în cazul în care un stat membru nu ia măsurile corective necesare în conformitate cu evaluarea vulnerabilității sau în eventualitatea unei presiuni migratorii disproporționate la frontierele externe, care ar afecta eficacitatea controlului la frontierele externe într-o asemenea măsură încât ar exista riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol. În acest caz Comisia va adopta o decizie de punere în aplicare în care va identifica măsurile care urmează să fie implementate de către Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, astfel cum prevede prezentul regulament, și prin care i se va solicita statului membru în cauză să coopereze cu agenția în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă va stabili acțiunile necesare care urmează să fie luate în vederea punerii în practică a măsurilor indicate în decizia Comisiei și va interveni direct în statul membru în cauză;

sarcini sporite pentru agenție, constând în crearea și trimiterea echipelor europene de pază de frontieră și de coastă în vederea unor operațiuni comune și intervenții rapide la frontieră, crearea unei rezerve de echipamente tehnice, asistarea Comisiei în coordonarea activităților echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele „hotspot” și un rol consolidat în materie de returnare, analiză de risc, formare și cercetare;

punerea obligatorie în comun a resurselor umane prin instituirea unei rezerve disponibile rapid care va consta într-un corp permanent alcătuit dintr-un mic procent

din numărul total al polițiștilor de frontieră din statele membre, pe o bază anuală. Echipele europene de pază de frontieră și de coastă trimise din rezerva disponibilă rapid ar trebui completate imediat cu echipe europene suplimentare de pază de frontieră și de coastă, după caz;

trimiterea unei rezerve proprii de echipamente tehnice prin achiziționarea acestora pe cont propriu sau în coproprietate cu un stat membru și prin gestionarea unei rezerve de echipamente tehnice furnizate de statele membre, pe baza nevoilor identificate de agenție și prin impunerea obligației ca rezerva de echipamente tehnice să fie completată cu mijloace de transport și echipamente operative achiziționate de statele membre în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă;

un rol-cheie în asistarea Comisiei în ceea ce privește coordonarea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele „hotspot”, caracterizate de fluxuri migratorii mixte și în care Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, împreună cu Biroul European de Sprijin pentru Azil, Europol și alte agenții relevante ale Uniunii furnizează statelor membre un sprijin tehnic și operativ coordonat și consolidat;

întărirea rolului agenției în materie de returnare prin crearea unui Birou de returnare în cadrul agenției, care ar trebui să ofere statelor membre întăririle operative necesare pentru a-i returna efectiv pe resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. Agenția va coordona și va organiza operațiunile de returnare și intervențiile de returnare dintr-unul sau mai multe state membre și va sprijini din proprie inițiativă organizarea acestor operațiuni pentru a consolida sistemul de returnare al statelor membre care se confruntă cu presiuni deosebite. Agenția va trebui să dispună de rezerve de supraveghetori și de escorte pentru returnările forțate și de specialiști în materie de returnare care urmează să fie puși la dispoziție de către statele membre; aceștia vor alcătui echipele europene pentru intervenții de returnare care urmează a fi trimise în statele membre;

participarea agenției la gestionarea activităților de cercetare și inovare relevante pentru controlul frontierelor externe, inclusiv utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere, cum ar fi sistemele de aeronave pilotate de la distanță, și va dezvolta proiecte-pilot privind aspectele reglementate de prezentul regulament;

cooperarea europeană cu privire la funcțiile pazei de coastă prin dezvoltarea cooperării transsectoriale între Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă în scopul de a îmbunătăți relațiile de sinergie dintre aceste agenții, pentru a furniza autorităților naționale care îndeplinesc funcții de pază de coastă servicii cu scopuri multiple mai eficiente și mai rentabile;

cooperarea sporită cu țările terțe prin coordonarea cooperării operative dintre statele membre și țările terțe în ceea ce privește gestionarea frontierelor, inclusiv prin coordonarea operațiunilor comune și prin trimiterea de ofițeri de legătură în țări terțe, precum și prin cooperarea cu autoritățile din țările terțe în materie de returnare, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie;

consolidarea mandatului agenției pentru prelucrarea datelor cu caracter personal prin autorizarea, de asemenea, a prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul organizării și coordonării operațiunilor comune, proiectelor-pilot, intervențiilor rapide la frontieră, operațiunilor de returnare, intervențiilor de returnare și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, precum și în cadrul schimbului de

informații cu statele membre, cu Biroul European de Sprijin pentru Azil, cu Europol, cu Eurojust sau cu alte agenții ale Uniunii;

garantarea protecției drepturilor fundamentale prin instituirea unui mecanism de tratare a plângerilor legate de posibile încălcări ale drepturilor fundamentale în cursul activităților desfășurate de Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă. Mecanismul de tratare a plângerilor este un mecanism administrativ, întrucât agenția nu poate investiga ea însăși acuzațiile de încălcare a drepturilor fundamentale de către membrii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

- numărul, durata și eficacitatea operațiunilor comune, a intervențiilor rapide și a proiectelor-pilot coordonate de agenție în legătură cu frontierele externe;
- numărul migranților aflați în situație neregulamentară reținuți pe tipuri de frontieră (aeriană, maritimă, terestră);
- numărul de intervenții rapide finanțate din rezerva operativă a agenției;
- punerea în aplicare cu eficacitate a codului de conduită pentru polițiștii de frontieră;
- numărul de incidente, de produse și de servicii permanente furnizate de EMSA și EFCA agenției, ducând la o mai bună conștientizare a situației maritime de către polițiștii de frontieră și autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de pază de coastă;
- numărul de operațiuni cu scopuri multiple pentru a sprijini funcțiile de pază de coastă (în cooperare cu EMSA și EFCA);
- numărul de operațiuni de returnare coordonate de către agenție;
- numărul de persoane returnate în cadrul operațiunilor și al intervențiilor organizate și conduse de către agenție;
- punerea în aplicare cu eficacitate a codului de conduită pentru operațiunile de returnare;
- numărul și frecvența rapoartelor de analiză de risc furnizate de agenție;
- calitatea și eficiența rapoartelor de analiză de risc specifice;
- numărul și evaluările vulnerabilității furnizate de agenție în fiecare an;
- numărul sau modulele de formare și numărul persoanelor care au beneficiat de formare;
- numărul cursurilor de formare furnizate;
- numărul de schimburi de tip Erasmus pentru polițiștii de frontieră;
- numărul de experți în materie de active înregistrați în rezervele agenției;
- numărul de active proprii achiziționate/închiriate de către agenție;
- gestionarea eficace a resurselor și a personalului și măsurarea efectelor prin intermediul Centrului de situație Frontex;
- cantitatea și calitatea datelor, a informațiilor și a datelor operative care au făcut obiectul schimburilor în timp aproape real prin rețeaua de comunicare a EUROSUR, tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră și tabloul situațional european;
- utilizarea fuzionării datelor, combinată cu capacități tehnologice pentru detectarea și urmărirea deplasărilor transfrontaliere, precum și schimbul de informații transsectoriale cu alți actori prin furnizarea aplicației comune a instrumentelor de supraveghere la nivelul UE și a informațiilor despre mediu (serviciile de fuziune EUROSUR);
- gradul de satisfacție a utilizatorilor cu privire la activitățile agenției;
- numărul de ofițeri de legătură detașați în țările terțe;
- numărul de ofițeri de legătură detașați în statele membre.

Următorii indicatori orizontali au un impact asupra gestionării globale a agenției:

- punerea în aplicare și funcționarea corectă a echipelor europene de pază de frontieră și de coastă;
- gestionarea și caracterul complet al rezervei de echipamente tehnice;
- identificarea, stabilirea ordinii de priorități și impactul acordurilor de lucru cu țările terțe, cu respectarea deplină a politicii externe a UE;
- flexibilitatea pentru punerea în aplicare a recomandărilor din partea Consiliului de administrație, a altor părți interesate și a evaluărilor independente. [...]

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Pe termen scurt, se preconizează că Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă va continua să desfășoare activitățile de bază ale Frontex în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe și returnările. Bugetul agenției Frontex pentru 2015 și 2016 a fost majorat în 2015 pentru a-i permite să facă față crizei migrației, în special prin triplarea resurselor financiare alocate operațiunilor comune Poseidon și Triton, prin extinderea sprijinului oferit de agenție statelor membre în domeniul returnărilor și prin alocarea resurselor necesare pentru implementarea punctelor de acces (hotspots). Suma finală alocată de UE pentru 2016, astfel cum a fost propusă de către Comisie, este de **238 686 000 EUR**.

Este necesar ca agenția să își continue activitatea de gestionare a frontierelor externe la fel de intens, inclusiv în privința contribuției sale regulate și importante la misiunile de căutare și salvare și în materie de returnare. Noile sarcini propuse în regulament vor spori capacitățile agenției de a sprijini statele membre în aceste domenii de intervenție. În acest context, este esențial ca pe viitor să se mențină nivelul fondurilor alocate în 2016 ca bază pentru bugetul anual al Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă din 2017, pentru a se permite:

- continuarea activităților operative intensificate în cadrul operațiunilor comune pe mare, în special Triton și Poseidon, cu mărirea numărului de active alocate acestor operațiuni și extinderea domeniului de aplicare teritorială a acestora, permițând astfel îmbunătățirea posibilităților de căutare și salvare în cadrul mandatului agenției;
- continuarea participării agenției în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației care își desfășoară activitatea în zone „hotspot”, în cazul în care ABE și alte agenții competente vor lucra pe teren împreună cu statele membre din prima linie, prin furnizarea de sprijin respectivelor state membre pentru verificarea, înregistrarea și prelevarea de amprente digitale, precum și prin îndeplinirea unui rol deosebit de activ în ceea ce privește operațiunile de returnare și dezmembrarea rețelelor de introducere ilegală de migranți;
- consolidarea suplimentară a rolului agenției în domeniul returnărilor în ceea ce privește asistarea statelor membre în operațiunile de returnare și alte activități relevante din cadrul noului mandat, în special prin crearea unui Birou de returnare specializat care să permită agenției să își intensifice sprijinul acordat statelor membre pentru ca, printre altele, să faciliteze, să organizeze și să finanțeze operațiuni de returnare;
- întărirea suplimentară a cooperării cu alte agenții din domeniul afacerilor interne, în special EASO, Europol și eu-LISA;

– consolidarea suplimentară a rolului important pe care îl are agenția în activitățile de combatere a introducerii ilegale de migranți în general, precum și contribuția la punerea în aplicare a Planului de acțiune al UE împotriva introducerii ilegale de migranți.

Cu toate acestea, prezenta propunere extinde în mod substanțial capacitatea agenției de a reacționa în mod eficace la amenințările prezente sau viitoare de la frontierele externe prin sprijinirea proactivă a acțiunilor statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor corespunzătoare, în special în cazurile unor presiuni specifice și disproporționate la frontierele externe.

Pe termen mediu, structura, capacitățile și sarcinile agenției vor fi consolidate prin prezentul regulament. Pentru ca agenția să își îndeplinească în mod adecvat noile sarcini, o sumă suplimentară va trebui să fie adăugată în 2017 la subvenția din partea UE pentru agenție, pe lângă suma prevăzută pentru 2016. În special, resursele financiare suplimentare permit agenției:

- să instituie rezerva operativă care să permită finanțarea desfășurării intervențiilor rapide la frontieră și a intervențiilor de sprijinire a returnărilor. Rezerva financiară operativă ar trebui să se ridice la cel puțin 4 % din alocarea prevăzută pentru activitățile operative și se menține pe tot parcursul anului. Cel puțin o sumă de **10 000 000 EUR** ar trebui adăugată la subvenția acordată agenției pentru a asigura posibilitatea de lansare a unor astfel de intervenții în conformitate cu termenul prevăzut în regulament;

- să cumpere, să întrețină și să închirieze propriile echipamente. În această privință, suma suplimentară de **10 000 000 EUR** ar trebui adăugată la subvenția UE pentru a permite agenției să finanțeze în primul rând achiziționarea de echipamente operative mici și mijlocii (și anume, dispozitive Eurodac). Echipamentele proprii ale agenției ar trebui să completeze o rezervă de echipamente tehnice puse la dispoziție de statele membre, în special mijloace de transport și echipamente operative achiziționate de statele membre în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă;

- să efectueze noile sarcini legate de cooperarea agenției cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă în vederea sprijinirii „funcțiilor de pază de coastă”. Detaliile privind cooperarea respectivă vor fi clarificate în 2016, în cadrul unui proiect-pilot pe această temă. Totuși, o sumă de **5 000 000 EUR** este necesară pentru a permite agenției să se coordoneze eficient cu EMSA și EFCA în ceea ce privește furnizarea comună de servicii, de informații, de echipamente și de formare în contextul funcțiilor de pază de coastă, precum și pentru a extinde operațiunile comune la frontierele maritime astfel încât să devină operațiuni cu scopuri multiple care acoperă alte funcții de pază de coastă;

- să consolideze cooperarea agenției cu țări terțe, care să înglobeze și implicarea agenției în activitățile operative cu țările vecine, proiecte de asistență tehnică, cooperarea în materie de returnare, inclusiv privind obținerea documentelor de călătorie. În acest sens, o sumă de **5 000 000 EUR** ar trebui adăugată la bugetul agenției în fiecare an. Această sumă va permite agenției să coopereze în mod proactiv cu țările terțe fără a aduce atingere finanțării de care agenția beneficiază din partea Uniunii în conformitate cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politica Uniunii în domeniul relațiilor externe;

- să mărească numărul de ofițeri de legătură ai agenției în țările terțe. Pentru a sprijini trimiterea a 10 ofițeri de legătură suplimentari, în plus față de cheltuielile cu personalul, bugetul Agenției ar trebui majorat anual cu **1 000 000 EUR** pentru a acoperi costurile legate

de birou, comunicare, sprijin logistic și tehnic. În plus, în 2017 ar trebui să se prevadă suma suplimentară de **1 000 000 EUR** pentru costurile de instalare;

- pentru a sprijini instituirea mecanismului de tratare a plângerilor și raționalizarea altor activități legate de drepturile fundamentale, suma de **500 000 EUR** ar trebui adăugată anual la bugetul agenției.

În plus față de resursele financiare, un număr suplimentar de 602 membri ai personalului este considerat necesar pentru ca agenția să își poată îndeplini noile sarcini, și anume 329 de posturi în schema de personal și 273 de angajați externi. Nevoile precise de resurse umane sunt definite în secțiunea 3.2.3.

Pe termen scurt și mediu, activitățile agenției vor contribui la realizarea obiectivelor prevăzute în Agenda europeană privind migrația și Agenda europeană privind securitatea.

1.5.2. *Valoarea adăugată a implicării UE:*

Obiectivul prezentei propuneri este să asigure o gestionare integrată europeană a frontierelor externe ale UE în scopul gestionării eficiente a migrației și al asigurării unui nivel înalt de securitate în interiorul Uniunii, garantând, în același timp, libera circulație a persoanelor în acest spațiu. Într-un spațiu fără frontiere interne, imigrația neregulamentară prin trecerea frontierelor externe ale unui stat membru afectează toate celelalte state membre din spațiul Schengen. Un spațiu fără frontiere interne este durabil numai dacă frontierele externe sunt garantate și protejate în mod eficiente.

Întrucât controlul frontierelor externe ale Uniunii constituie un interes comun și partajat care trebuie urmărit conform unor standarde înalte și uniforme ale Uniunii, obiectivele prezentei propuneri nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare*

Agenția FRONTEX a fost creată în 2004 și a devenit operațională în 2005. Astfel cum s-a solicitat în programul de la Haga, Comisia a adoptat, la data de 13 februarie 2008, o Comunicare privind evaluarea și dezvoltarea viitoare a Agenției FRONTEX [COM(2008) 67 final].

Comunicarea a formulat recomandări pe termen scurt și mediu și a lansat propuneri privind dezvoltarea viitoare, pe termen mai lung, a agenției. Pentru perspectiva pe termen mai lung, s-a evidențiat rolul esențial al FRONTEX în dezvoltarea sistemului Uniunii Europene de gestionare integrată a frontierelor

În concluzie, Comisia a recomandat ca modul în care agenția își desfășoară activitatea în limitele mandatului său să cunoască o serie de îmbunătățiri și ca, pe termen mediu, mandatul să fie revizuit.

Pe lângă raportul susmenționat al Comisiei privind evaluarea și dezvoltarea viitoare a agenției FRONTEX, s-a efectuat o evaluare independentă în 2008. Evaluarea respectivă, comandată de Consiliul de administrație al FRONTEX în temeiul articolului 33 din Regulamentul Frontex, a oferit puncte de vedere suplimentare și elemente factuale privind practicile de lucru ale

agenției. În cadrul acesteia s-au formulat și o serie de recomandări pentru Consiliul de administrație al Frontex.

În acest context, mandatul agenției a fost modificat în 2011 pentru a-i permite acesteia să răspundă la noile provocări.

În pofida îmbunătățirilor introduse prin modificarea din 2011, în urma orientărilor politice clare oferite de Consiliul European în cursul anului 2015 cu privire la rolul agenției Frontex în ceea ce privește abordarea presiunilor migratorii crescânde și evaluarea externă a agenției Frontex în 2014/2015, este necesar să continue procesul de restructurare a mandatului agenției. Prezenta propunere este menită să servească acestui scop.

La pregătirea prezentei propuneri, Comisia s-a bazat pe discuțiile care au avut loc în mod regulat în cadrul Consiliului European și al Consiliului de Miniștri, precum și în cadrul Parlamentului European, cu privire la gestionarea frontierelor externe și la măsurile necesare pentru a răspunde la criza migrației. Viitorul gestionării frontierelor și, în special, consolidarea agenției Frontex au făcut recent obiectul unei discuții în cadrul reuniunii Consiliului de Miniștri din 8 octombrie 2015. Aceasta a fost urmată, la 15 octombrie 2015, de o reuniune a Consiliului European, care, în orientările sale privind viitorul gestionării frontierelor, a solicitat consolidarea frontierelor externe ale Uniunii Europene prin, inter alia, măsuri în favoarea instituirii unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe și prin consolidarea mandatului Frontex.

De la 1 mai 2005, când Frontex și-a preluat mandatul, au existat discuții continue cu părțile interesate relevante de la nivel european și național. În special, s-au purtat discuții periodice în cadrul Parlamentului European și al Consiliului în momentul în care agenția și-a prezentat rapoartele. Agenția își prezintă în mod constant activitățile cu ocazia reuniunilor Consiliului de administrație și în diferite rapoarte pe care le publică în cursul anului. Au existat, de asemenea, schimburi regulate de informații cu alte agenții ale Uniunii, în special cu Biroul European de Sprijin pentru Azil, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și Europol, precum și cu Ombudsmanul European. De asemenea, au fost organizate mai multe discuții cu societatea civilă și cu mediul universitar.

În 2014, Comisia a lansat un studiu privind fezabilitatea creării unui sistem european de polițiști de frontieră pentru controlul frontierelor externe ale Uniunii (Study on the feasibility of the creation of a European System of Border Guards to control the external borders of the Union), ale cărui rezultate au fost luate în considerare la pregătirea prezentei propuneri.

Comisia s-a asigurat totodată că sunt luate în considerare opiniile părților interesate relevante prin analizarea atentă a rezultatelor evaluării externe a agenției Frontex. Această evaluare externă, efectuată în temeiul articolului 33 din Regulamentul (UE) nr. 2007/2004, s-a desfășurat în perioada iulie 2014-iunie 2015 și acoperă perioada iulie 2008-iulie 2014. Raportul final a fost dezbătut la data de 10 septembrie 2015 în cadrul Consiliului de administrație al Frontex, care a formulat recomandări privind posibile modificări ale Regulamentului de instituire a Frontex. Prezenta propunere reflectă majoritatea recomandărilor formulate prin decizia Consiliului de administrație din 28 octombrie 2015.

Comisia a luat în considerare și raportul Parlamentului European referitor la Raportul special al Ombudsmanului European privind ancheta din proprie inițiativă OI/5/2012/BEH-MHZ referitoare la Frontex în scopul elaborării unui mecanism de tratare a plângerilor pentru agenție.

Cooperarea cu agenția Frontex, cu EMSA și EFCA care se limitează însă la supravegherea frontierelor, a fost stabilită în cadrul sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR). Această cooperare poate fi extinsă în prezent de la supravegherea frontierelor la toate funcțiile de pază de coastă, luând, de asemenea, în considerare testarea misiunilor cu scopuri multiple în cadrul operațiunilor comune coordonate de Frontex selectate (de exemplu, Indalo).

1.5.4. *Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare:*

Prezentul proiect de regulament răspunde la apelurile lansate de Parlamentul European și de Consiliul European pentru gestionarea eficace a frontierelor externe ale Uniunii Europene. Consiliul European din luna octombrie 2015 a stabilit orientări clare pentru consolidarea frontierelor externe ale Uniunii Europene, în special prin măsuri în favoarea instituirii unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe și prin consolidarea mandatului Frontex în contextul discuțiilor privind dezvoltarea unui sistem european de pază de frontieră și de coastă, inclusiv în ceea ce privește trimiterea unor echipe de intervenție rapidă la frontieră în cazul în care evaluările Schengen sau o analiză de risc demonstrează necesitatea unor măsuri energice și prompte, în cooperare cu statul membru în cauză. Consiliul European a considerat, de asemenea, că mandatul Frontex în materie de returnare ar trebui să fie extins pentru a include și dreptul de a organiza din proprie inițiativă operațiuni comune de returnare și pentru a consolida rolul agenției în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie pentru persoanele returnate.

În Agenda europeană privind migrația, Comisia a propus ca gestionarea frontierelor externe să devină o responsabilitate partajată a statelor membre și a Uniunii Europene. Pe această bază, în Agenda europeană privind migrația s-a propus modificarea temeiului juridic al Frontex în vederea consolidării rolului și capacității acestei agenții. Printre celelalte măsuri propuse spre a fi adoptate de Comisie s-au numărat constituirea unei paze europene de coastă și de frontieră, consolidarea rolului Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă în organizarea și coordonarea returnărilor, cooperarea între agenții, o mai bună gestionare a activelor agenției și ale statelor membre și inițierea unei noi abordări de tip „hotspot”.

Prin prezentul proiect de regulament, Comisia contribuie la sporirea eficacității și fiabilității gestionării frontierelor, aducând-o la un nou nivel de responsabilitate și de solidaritate. În ultimii ani, Uniunea Europeană a instituit o politică care să permită statelor membre să construiască și să mențină frontiere externe solide. Cu toate acestea, deoarece gestionarea integrată a frontierelor nu este pusă strategic în aplicare la nivelul Uniunii, între statele membre persistă încă discrepanțe în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel național. Prin urmare, astfel cum a precizat Comisia în Agenda europeană privind migrația, sunt necesare standarde la nivelul Uniunii privind gestionarea frontierelor pentru a acoperi toate aspectele gestionării frontierelor externe ale Uniunii.

Prezenta propunere se bazează pe politica actuală de gestionare a frontierelor, inclusiv pe agenția Frontex, aducând-o însă la un nivel calitativ diferit. Frontex a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului, care a fost ulterior modificat prin Regulamentul (CE) nr. 863/2007, care a introdus intervențiile rapide la frontieră, și prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2011, care a subliniat responsabilitatea Frontex în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale. Prezenta propunere extinde în mod substanțial capacitatea agenției de a reacționa în mod eficace la amenințările prezente sau viitoare la frontierele externe printr-o abordare proactivă a consolidării, evaluării și coordonării acțiunilor statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a unor măsuri adecvate la frontierele externe.

Propunerea completează legislația existentă, urmând o abordare similară celei privind Sistemul european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) prin faptul că promovează în mai mare măsură un spirit de cooperare, schimbul de informații și coordonarea eforturilor între statele membre și Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, precum și între autoritățile naționale și agențiile Uniunii, cu angajamente concrete și obligatorii. Propunerea se bazează și pe Regulamentul (UE) nr. 656/2014 de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Frontex. De asemenea, propunerea dezvoltă și consolidează intervențiile rapide la frontieră.

Propunerea, în special instituirea unei evaluări a vulnerabilității, completează mecanismul de evaluare Schengen instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013. Scopul mecanismului de evaluare Schengen este de a menține încrederea reciprocă între statele membre. Acesta constă într-o evaluare tehnică și juridică efectuată pentru a se verifica aplicarea corectă a acquis-ului Schengen și condițiile necesare pentru eliminarea controlului la frontierele interne. În cazurile în care, în urma unei evaluări Schengen, rezultă că există deficiențe grave la frontiera externă, Comisia poate recomanda inițierea trimerii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă sau poate prezenta agenției planuri strategice în vederea emiterii unui aviz. Prezentă propunere nu aduce atingere măsurilor care pot fi adoptate în temeiul articolelor 19a și 26 din Codul frontierelor Schengen.

Evaluarea vulnerabilității se axează pe prevenire, astfel încât să se evite ajungerea la o situație de criză. Aceasta este o evaluare a capacităților operative ale statelor membre la frontierele externe și, în acest scop, face o trecere în revistă a echipamentelor tehnice, a capacităților, a resurselor și a planurilor pentru situații neprevăzute. Evaluarea este efectuată de către agenție, Consiliul de supraveghere face recomandări directorului executiv, iar acesta ia o decizie privind măsurile necesare. În cazul în care un stat membru nu respectă decizia directorului executiv și, drept urmare, riscă să pună în pericol funcționarea spațiului Schengen, Comisia poate adopta o decizie de punere în aplicare care să prevadă intervenția directă a agenției pe teren.

Prezentă propunere se bazează pe dispoziții ale politicilor existente, pe care le dezvoltă și le reunește în cadrul Pazei europene de frontieră și de coastă, instituind astfel la nivelul Uniunii un sistem integrat de gestionare a frontierelor externe, astfel cum se prevede la articolul 77 alineatul (2) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Prezentă propunere este strâns legată de alte politici ale Uniunii, pe care le completează, și anume:

(a) sistemul european comun de azil, prin instituirea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele „hotspot” care este strâns legată de transferul persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională;

(b) securitatea internă; astfel cum s-a prevăzut în Agenda europeană privind securitatea, Comisia consideră că standardele comune înalte în materie de gestionare a frontierelor sunt esențiale pentru prevenirea criminalității transfrontaliere și a terorismului; prezentă propunere contribuie și mai mult la realizarea unui nivel înalt de securitate internă, întrucât îi permite agenției să includă în analiza sa de risc aspecte ale criminalității transfrontaliere și ale terorismului și să prelucreze datele cu caracter personal ale persoanelor suspectate de a fi implicate în acte de terorism și întrucât prevede cooperarea agenției cu alte agenții ale Uniunii și cu organizații internaționale în ceea ce privește prevenirea terorismului. În ceea ce privește accesul la bazele de date naționale și la bazele de date europene, proiectul de regulament

prevede obligația statelor membre de a permite accesul echipelor europene de pază de frontieră și de coastă la bazele de date naționale și europene.

(c) securitatea și siguranța maritimă, precum și supravegherea maritimă, prin instituirea cooperării europene privind funcțiile de pază de coastă între Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă;

(d) politica Uniunii în domeniul relațiilor externe, având în vedere faptul că Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă ar trebui să faciliteze și să încurajeze cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe, inclusiv prin coordonarea unei astfel de cooperări operative în materie de gestionare a frontierelor externe și prin trimiterea de ofițeri de legătură în țări terțe, precum și prin cooperarea cu autoritățile țărilor terțe în materie de returnare, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie.

1.6. Durata și impactul financiar

☐ Propunere/inițiativă pe **durată determinată**

– ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

– ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ Propunere/inițiativă pe **durată nedeterminată**

– punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate începând din 2017,

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Modurile de gestiune preconizate

☐ **Gestiune directă** asigurată de către Comisie prin intermediul:

– ☐ agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☒ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

☐ BEI și Fondului european de investiții;

☒ organismelor menționate la articolele 208 și 209;

☐ organismelor de drept public;

☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;

☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.

Observații

[...]

[...]

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Agenția face obiectul cerințelor de monitorizare și raportare periodică. Consiliul de administrație al agenției adoptă în fiecare an un raport anual de activitate consolidat al agenției pentru anul anterior și îl transmite, până la data de 1 iulie, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Comitetului Economic și Social European și Curții de Conturi. Acest raport este făcut public. O dată la trei ani, Comisia efectuează o evaluare în conformitate cu criteriile de evaluare ale orientărilor Comisiei pentru a analiza, în special, impactul, eficacitatea și eficiența activităților agenției și a practicilor sale de lucru în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile care îi revin. Evaluarea abordează, în special, posibila necesitate de a modifica mandatul agenției, precum și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.

Cu ocazia unei evaluări din două, se efectuează și o evaluare a rezultatelor realizate de agenție, având în vedere obiectivele, mandatul și sarcinile acesteia. În cazul în care, pe baza evaluării sale, Comisia consideră că funcționarea în continuare a Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă nu se mai justifică în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile care îi sunt atribuite, aceasta poate propune modificarea în consecință sau abrogarea prezentului regulament.

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Presiunea ridicată exercitată de migrație la frontierele externe ale Uniunii Europene impune crearea Pazei europene de frontieră, compusă din autoritățile statelor membre și Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă. O extindere a competențelor Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă este, de asemenea, necesară în raport cu mandatul Agenției Frontex existente.

Sporirea resurselor umane și financiare ale agenției este necesară pentru asigurarea conformității cu mandatul extins și cu cerințele prevăzute în prezenta propunere de regulament.

2.2.2. Metode de control preconizate

Conturile agenției vor fi supuse aprobării Curții de Conturi și vor face obiectul procedurii de descărcare de gestiune. Serviciul de Audit Intern al Comisiei va efectua audituri în cooperare cu auditorul intern al agenției.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Pentru Agenție

Directorul executiv va executa bugetul agenției. Acesta va înainta în fiecare an Comisiei, Consiliului de administrație și Curții de Conturi situația detaliată a tuturor veniturilor și cheltuielilor din exercițiul financiar precedent. În plus, Serviciul de Audit Intern al Comisiei va ajuta la gestionarea operațiunilor financiare ale agenției prin controlarea riscurilor, prin monitorizarea conformității, furnizând un aviz independent privind calitatea sistemelor de

gestiune și de control, și prin formularea de recomandări pentru a îmbunătăți eficiența și eficacitatea operațiunilor și pentru a asigura o utilizare economică a resurselor agenției.

Agenția își va adopta regulamentul său financiar conform Regulamentului nr. 1271/2013, după ce a primit acordul Comisiei și Curții de Conturi. Agenția va institui un sistem de audit intern similar cu cel introdus de Comisie în cadrul propriei restructurări.

Cooperarea cu OLAF

Personalul Comisiei care face obiectul Statutului funcționarilor va coopera cu OLAF pentru combaterea fraudei.

Pentru Curtea de Conturi

Curtea de Conturi va examina conturile în conformitate cu articolul 248 din tratat și va publica un raport anual privind activitățile agenției.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubricile din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr [Rubrica 3]	Dif./Nedif. ⁶⁰	Țări AELS ⁶¹	Țări canditate ⁶²	Țări terțe	În înțelesul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
3	18 03 02 - Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene - FRONTEX	Dif./Nedif.	DA*	NU	NU	NU

- *Frontex primește contribuții din partea țărilor asociate la acordul Schengen (NO, IS, CH, LI)
- Noile linii bugetare solicitate
- Nu este necesar să se solicite o nouă linie bugetară, dar linia bugetară 18 03 02 ar trebui să fie redenumită în consecință

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr [Rubrica.....]	Dif./Nedif.	Țări AELS	Țări canditate	Țări terțe	În înțelesul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
[...]	[XX.YY.YY.YY] [...]	[...]	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

⁶⁰ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁶¹ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁶² Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	3	Securitate și cetățenie
--	----------	--------------------------------

[Organism]: Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă			Anul 2017 ⁶³	Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020	TOTAL
Titlul 1:	Angajamente	(1)					
	Plăți	(2)					
Titlul 2:	Angajamente	(1a)					
	Plăți	(2a)					
Titlul 3:	Angajamente	(3 a)					
	Plăți	(3b)					
TOTAL credite pentru Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă	Angajamente	=1+1a +3a	281,267	298,286	310,289	322,227	1 212,069
	Plăți	=2+2a +3b	281,267	298,286	310,289	322,227	1 212,069

⁶³ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

Rubrica din cadrul financiar multianual	5	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020	TOTAL
DG: Migrație și Afaceri Interne						
• Resurse umane		0,528	0,528	0,528	0,528	2,112
• Alte cheltuieli administrative		0,030	0,030	0,030	0,030	0,120
TOTAL DG Migrație și Afaceri Interne	Credite	0,558	0,558	0,558	0,558	2,232

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,558	0,558	0,558	0,558	2,232
---	-----------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020	TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	281 267,5	298 286,5	310 289,5	322 227,5	1 212 071
	Plăți	281 267,5	298 286,5	310 289,5	322 227,5	1 212,071

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale⁶⁴, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ↓		Anul 2017		Anul 2018		Anul 2019		Anul 2020		TOTAL	
	Costuri medii	Număr Costuri	Costuri	Număr Costuri	Costuri	Număr Costuri	Costuri	Număr Costuri	Costuri	Numărul total 	
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 „SPRIJIN PENTRU GESTIONAREA FRONTIERELOR EXTERNE”											
Numărul de operațiuni comune la frontierele maritime	23,304	5	115,262	5	116,340	5	117,075	5	117,405	20	4
Numărul de operațiuni comune la frontierele terestre	3,656	5	17,053	5	17,890	5	18,777	5	19,407	20	1
Numărul de operațiuni comune la frontierele aeriene	1,032	5	4,472	5	4,970	5	5,432	5	5,762	20	3
Rezerva operativă pentru intervenții rapide	10,000	1	10,000	1	10,000	1	10,000	1	10,000	4	4
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1			146,787		149,200		151,284		152,574		5
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 „Sprijin pentru funcțiile de pază de coastă”											

⁶⁴

Deși modelul se referă la creditele operaționale, în cazul agențiilor, pentru a prezenta în mod cuprinzător impactul activităților operaționale, pare mai adecvat să se ia în considerare creditele operaționale (titlul 3), dar și creditele administrative corespunzătoare (titlurile 1 și 2) alocate proporțional între diferitele obiective specifice în conformitate cu planificarea ABM/ABB. Cifrele includ atât subvenția din partea UE, cât și contribuțiile din partea țărilor asociate acquis-ului Schengen.

Coordonarea cu EMSA și EFCA în ceea ce privește furnizarea comună de servicii, informații, echipamente și formare în contextul funcțiilor de pază de coastă	3,126	1	1,556	1	2,547	1	3,608	1	4,794	4	3
Numărul de operațiuni comune la frontierele maritime extinse pentru a deveni polivalente și a acoperi alte funcții de pază de coastă	1,055	5	4,249	5	4,933	5	5,698	5	6,226	20	3
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2			5,805		7,480		9,306		11,020		3
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 3 „RETURNAREA”											
Numărul de operațiuni comune organizate/coordonate	0,414	195	75,248	195	78,851	195	82,152	195	86,898	780	3
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 3			75,248		78,851		82,152		86,898		3
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 4 „ANALIZE DE RISC ȘI EVALUĂRI ALE VULNERABILITĂȚII”											
Numărul de analize de risc/evaluări ale vulnerabilității efectuate	0,191	60	9,133	60	11,081	60	12,215	60	13,349	240	4
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 4			9,133		11,081		12,215		13,349		4
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 5 „FORMAREA”											
Numărul de acțiuni de formare realizate	0,039	200	7,555	200	7,555	200	7,851	200	8,373	800	3
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 5			7,555		7,555		7,851		8,373		3
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 6 „Gestionarea resurselor puse în comun și cercetare și dezvoltare”											
Gestionarea resurselor puse în comun		1		1		1		1		4	

	6,151		4,072		5,910		7,014		7,606		8
Numărul de echipamente proprii achiziționate sau închiriate (active de dimensiune mică și medie)	0,112	100	10,688	100	11,376	100	11,376	100	11,376	400	4
Cercetare și dezvoltare, inclusiv capacități sporite de gestionare a proiectelor de cercetare	3,541	1	3,062	1	3,524	1	3,788	1	3,788	4	4
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 6			17,823		20,811		22,179		22,771		8
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 7 „EUROSUR și tabloul situațional”											
Funcționarea Eurosur	16,164	1	15,137	1	15,815	1	16,555	1	17,147	4	6
Funcționarea Centrului de situații al agenției 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână	3,036	1	0,858	1	2,376	1	3,696	1	5,214	4	3
Furnizarea tabloului situațional	4,655	1	4,655	1	4,655	1	4,655	1	4,655	4	3
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 7			20,650		22,846		24,906		27,016		9
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 8 „Relații externe și drepturi fundamentale”											
Relații externe și publice	4,666	1	4,437	1	4,690	1	4,768	1	4,768	4	3
Cooperarea consolidată cu țările terțe, inclusiv posibile operațiuni comune cu țările învecinate, proiecte de asistență tehnică, precum și cooperarea în materie de returnare	6,090	1	5,370	1	5,857	1	6,270	1	6,862	4	3
Numărul de ofițeri de legătură în țări terțe (cheltuieli cu personalul + costuri operaționale)	0,281	10	2,835	10	2,748	10	2,826	10	2,826	40	3
Numărul de ofițeri de legătură în statele membre și în țările asociate acquis-ului Schengen	0,503	30	2,155	30	4,310	30	4,310	30	4,310	30	3
Drepturi fundamentale, inclusiv un mecanism de tratare a plângerilor	1,844	1	1,423	1	1,897	1	2,029	1	2,029	4	3

Subtotal pentru obiectivul specific nr. 8			16,220		19,502		20,203		20,795		20,795
COSTURI TOTALE			299,220		317,325		330,095		342,795		342,795

3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane ale Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă

3.2.3.1. Sinteza

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

Resurse umane	2016	2017	2018	2019	2020
Baza de referință COM(2013) 519	149	146	145	145	145
Modificări prin intermediul procedurii bugetare 2016 (scrisoarea rectificativă 2/2016)	60	60	60	60	60
Posturi suplimentare pentru criza în materie de migrație (Triton, Poseidon) în proiectul de buget 2016	16	16	16	16	16
Baza de referință modificată	225	222	221	221	221
Posturi suplimentare solicitate		130	197	263	329
Posturi în schema de personal (numărul de angajați)	225	352	418	484	550
- din care AD	157	262	311	377	443
- din care AST	68	90	107	107	107
Personal extern (ENI)	177	288	342	396	450
- din care agenți contractuali	91	147	174	202	230
- din care experți naționali Experți (END)	86	141	168	194	220
Total efective	402	640	760	880	1000

Cheltuieli cu personalul		2017	2018	2019	2020	2017-2020
Posturi în schema de personal		38,082	50,820	59,532	68,244	216,678
- din care AD		27,654	37,818	45,408	54,120	165,000
- din care AST		10,428	13,002	14,124	114,124	51,678
Personal extern		17,183	23,286	27,278	31,266	99,013
- din care agenți contractuali		8,330	11,235	13,160	15,120	47,845
- din care experți naționali Experți (END)		8,853	12,051	14,118	16,146	51,168
Total cheltuieli cu personalul						

		55,265	74,106	86,810	99,510	315,691
--	--	--------	--------	--------	--------	---------

milioane EUR (cu trei zecimale)

Propunerea este subsecventă reformei de reducere a personalului cu 5 % (2013-2017) prin reducerea treptată a personalului agenției cu 1 % pentru schema de personal pentru 2017 (o rată de reducere similară a fost aplicată în perioada 2013-2016).

În cursul anului 2015, schema de personal a agenției pentru 2016 a fost consolidată cu 76 de posturi suplimentare, pentru a-i permite acesteia să facă față crizei în domeniul migrației în cel mai eficace mod. Cu toate acestea, în vederea punerii în aplicare a noilor sale sarcini prevăzute în regulament, agenția va avea nevoie de 329 de posturi suplimentare până în 2020, precum și de 273 de angajați externi. În special, sunt necesare următoarele majorări de posturi:

- 117 posturi de AT (107 AD, 10 AST) pentru a asigura funcționarea Biroului de returnare și a gestiona numărul crescut de activități de returnare desfășurate de către agenție, inclusiv un număr suficient de ofițeri de coordonare pentru operațiunile de returnare și personalul necesar responsabil cu închirierea de aeronave.
- 29 de posturi de AT (27 AD, 2 AST) pentru a asigura numărul necesar de ofițeri de coordonare pentru operațiuni comune, intervenții rapide și zonele „hotspot” la frontiere
- 29 de posturi de AT (27 AD, 2 AST) pentru a institui un centru de monitorizare și de analiză de risc, precum și pentru a consolida capacitatea agenției de a efectua „evaluări ale vulnerabilității” și de a asigura acțiunile subsecvente necesare
- 6 posturi de AT (3 AD, 3 AST) pentru a sprijini activitățile ofițerului pentru drepturile fundamentale, având în vedere creșterea volumului său de muncă în ceea ce privește supravegherea returnărilor și introducerea unui nou mecanism de tratare a plângerilor
- 7 posturi de AT (4 AD și 3 AST) pentru a permite agenției să participe activ la gestionarea activităților de cercetare și inovare relevante pentru controlul frontierelor externe, inclusiv utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere, cum ar fi sistemele de aeronave pilotate de la distanță
- 46 de posturi de AT (41 AD, 5 AST) pentru a asigura funcționarea Centrului de situații al agenției 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, asigurând monitorizarea în timp real și raportarea fluxurilor migratorii, inclusiv în weekenduri și de sărbătorile legale
- 10 posturi de AT (9 AD, 1 AST) care să permită agenției să trimită ofițeri de legătură în țările terțe relevante și să consolideze în continuare cooperarea cu țările terțe cele mai relevante.
- 30 de posturi de AT (30 AD) care să permită agenției să trimită ofițeri de legătură în statele membre
- 33 de posturi de AT (31 AD, 2 AST) pentru a permite agenției să își îndeplinească noile sarcini legate de „funcțiile sale de pază de coastă” pentru a coordona misiunile cu scopuri multiple și pentru a oferi servicii de informare și formare
- 10 posturi de AT (5 AD, 5 AST) pentru a permite agenției să gestioneze eficient rezervele existente (echipele europene de polițiști de frontieră, rezerva de dotări tehnice), precum și înființarea unor noi rezerve (3 rezerve în materie de returnare)
- 6 posturi de AT (3 AD, 3 AST) pentru a sprijini achiziționarea și închirierea echipamentelor proprii ale agenției, precum și asigurarea întreținerii echipamentelor proprii ale agenției.
- 6 posturi de AT (3 AD, 3 AST) pentru a consolida capacitatea administrativă a agenției pentru gestionarea bugetului majorat și îndeplinirea noilor sarcini în conformitate cu buna gestiune financiară

Se propune ca posturile suplimentare să fie puse la dispoziție treptat, astfel încât numărul total de posturi să ajungă la 550 în 2020.

Resurse umane	2016	2017	2018	2019	2020
Baza de referință COM(2013) 519	149	146	145	145	145
Modificări prin intermediul procedurii bugetare 2016 (scrisoarea rectificativă 2/2016)	60	60	60	60	60
Posturi suplimentare pentru criza în materie de migrație (Triton, Poseidon) în proiectul de buget 2016	16	16	16	16	16
Baza de referință modificată	225	222	221	221	221
Posturi suplimentare solicitate		130	197	263	329
Posturi în schema de personal (numărul de angajați)	225	352	418	484	550
- din care AD	157	262	311	377	443
- din care AST	68	90	107	107	107
Personal extern (ENI)	177	288	342	396	450
- din care agenți contractuali	91	147	174	202	230
- din care experți naționali Experți (END)	86	141	168	194	220
Total efective	402	640	760	880	1000

milioane EUR (cu trei zecimale)

Cheltuieli cu personalul		2017	2018	2019	2020	2017-2020
Posturi în schema de personal		38,082	50,820	59,532	68,244	216,678
- din care AD		27,654	37,818	45,408	54,120	165,000
- din care AST		10,428	13,002	14,124	14,124	51,678
Personal extern		17,183	23,286	27,278	31,266	99,013

- din care agenți contractuali		8,330	11,235	13,160	15,120	47,845
- din care experți naționali Experți (END)		8,853	12,051	14,118	16,146	51,168
Total cheltuieli cu personalul		55,265	74,106	86,810	99,510	315,691

Propunerea este subsecventă reformei de reducere a personalului cu 5 % (2013-2017) prin reducerea treptată a posturilor din cadrul agenției cu 1 % pentru schema de personal pentru 2017 (o rată de reducere similară a fost aplicată în perioada 2013-2016).

În cursul anului 2015, schema de personal a agenției pentru 2016 a fost consolidată cu 76 de posturi suplimentare, pentru a-i permite acestora să facă față crizei în domeniul migrației în cel mai eficace mod. Cu toate acestea, în vederea punerii în aplicare a noilor sale sarcini prevăzute în regulament, agenția va avea nevoie ca 329 de posturi suplimentare să fie adăugate în schema sa de personal până în 2020 (posturi de AT). În special, sunt necesare următoarele majorări de posturi:

- 117 posturi de AT (107 AD, 10 AST) pentru a asigura funcționarea Biroului de returnare și a gestiona numărul crescut de activități de returnare desfășurate de către agenție, inclusiv un număr suficient de ofițeri de coordonare pentru operațiunile de returnare și personalul necesar responsabil cu închirierea de aeronave.
- 29 de posturi de AT (27 AD, 2 AST) pentru a asigura numărul necesar de ofițeri de coordonare pentru operațiuni comune, intervenții rapide și zonele „hotspot” la frontiere
- 29 de posturi de AT (27 AD, 2 AST) pentru a institui un centru de monitorizare și de analiză de risc, precum și pentru a consolida capacitatea agenției de a efectua evaluări ale vulnerabilității și de a asigura acțiunile subsecvente necesare
- 6 posturi de AT (3 AD, 3 AST) pentru a sprijini activitățile ofițerului pentru drepturile fundamentale, având în vedere creșterea volumului său de muncă în ceea ce privește supravegherea returnărilor și introducerea unui nou mecanism de tratare a plângerilor
- 7 posturi de AT (4 AD și 3 AST) pentru a permite agenției să participe activ la gestionarea activităților de cercetare și inovare relevante pentru controlul frontierelor externe, inclusiv utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere, cum ar fi sistemele de aeronave pilotate de la distanță
- 46 de posturi de AT (41 AD, 5 AST) pentru a asigura funcționarea Centrului de situații al agenției 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, asigurând monitorizarea în timp real și raportarea fluxurilor migratorii, inclusiv în weekenduri și de sărbătorile legale
- 10 posturi de AT (9 AD, 1 AST) care să permită agenției să trimită ofițeri de legătură în țările terțe relevante și să consolideze în continuare cooperarea cu țările terțe cele mai relevante.
- 30 de posturi de AT (30 AD) care să permită agenției să trimită ofițeri de legătură în statele membre
- 33 de posturi de AT (31 AD, 2 AST) pentru a permite agenției să își îndeplinească noile sarcini legate de „funcțiile sale de pază de coastă” pentru a coordona misiunile cu scopuri multiple și pentru a oferi servicii de informare și formare

- 10 posturi de AT (5 AD, 5 AST) pentru a permite agenției să gestioneze eficient rezervele existente (echipele europene de polițiști de frontieră, rezerva de dotări tehnice), precum și înființarea unor noi rezerve (3 rezerve în materie de returnare)
- 6 posturi de AT (3 AD, 3 AST) pentru a sprijini achiziționarea și închirierea echipamentelor proprii ale agenției, precum și asigurarea întreținerii echipamentelor proprii ale agenției.
- 6 posturi de AT (1 AD, 5 AST) pentru a consolida capacitatea administrativă a agenției pentru gestionarea bugetului majorat și îndeplinirea noilor sarcini în conformitate cu buna gestiune financiară

Se propune ca posturile suplimentare să fie puse la dispoziție treptat, astfel încât numărul total de posturi de AT să ajungă la 550 în 2020.

În plus, pentru a pune în aplicare noile sarcini prevăzute în regulament, agenția va avea nevoie de **273 de angajați externi suplimentari (agenți contractuali și experți naționali detașați)**, care vor fi puși la dispoziție treptat până în 2020, astfel încât numărul total de personal extern să ajungă la 450 până în 2020.

Astfel, **numărul de membri ai personalului agenției din toate categoriile** (AT, AC și END) ar trebui să ajungă la **1000** până în 2020.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat pentru DG-ul sub tutela căruia se află agenția

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea trebuie exprimată în valoare întreagă (sau cel mult cu o zecimală)

	2017	2018	2019	2020	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	4	4	4	4			
XX 01 01 02 (în delegații)							
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)							
10 01 05 01 (cercetare directă)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁶⁵							
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)							
XX 01 04 yy⁶⁶	- la sediu ⁶⁷						
	- în delegații						
XX 01 05 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)							
10 01 05 02 (AC, END, INT – cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL							

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

⁶⁵ AC = agent contractual; AL = agent local; END= expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenții de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

⁶⁶ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

⁶⁷ În principal pentru fonduri structurale, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP).

Funcționari și personal temporar	Reprezintă Comisia în cadrul Consiliului de administrație al agenției. Elaborează avizul Comisiei privind programul anual de lucru și monitorizează punerea în aplicare a acestuia. Supraveghează pregătirea bugetului agenției și monitorizează execuția bugetului. Acordă asistență agenției în dezvoltarea activităților acesteia în conformitate cu politicile UE, inclusiv prin participarea la reuniuni ale experților.
Personal extern	

Descrierea metodei de calcul a costului pentru unitățile ENI ar trebui inclusă în anexa V secțiunea 3.

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual actual, dar poate să implice utilizarea unor instrumente speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

Bugetul agenției pentru 2015 și 2016 a fost consolidat în mod considerabil în 2015 pentru a-i permite să răspundă la criza migrației, în special prin triplarea resurselor financiare alocate operațiunilor comune Poseidon și Triton, prin extinderea sprijinului oferit de agenție statelor membre în domeniul returnărilor și prin alocarea resurselor necesare pentru crearea punctelor de acces (hotspot). Suma finală alocată de UE pentru 2016, astfel cum a fost propusă de către Comisie, este de 238 686 000 EUR.

Având în vedere necesitatea ca agenția să își continue activitatea de gestionare a frontierelor externe la fel de intens, inclusiv în privința operațiunilor de căutare și de salvare și în domeniul returnării, este esențial ca pe viitor să se mențină nivelul fondurilor alocate în 2016 ca bază pentru bugetul anual al Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă.

În plus, îndeplinirea noilor sarcini ale agenției va necesita resurse financiare și umane suplimentare:

	Subvenție			Posturi de AT		
	COM (2013) 519	Noul mandat	Diferență €	COM (2013) 519	Noul mandat	Diferență de posturi
2016	238686*	0		225**	0	
2017	91,274	281,267	189,993	222	352	130
2018	91,274	298,286	207,012	221	418	197
2019	93,099	310,289	217,19	221	484	263
2020	94,961	322,227	227,266	221	550	329

* Subvenția din 2016 a fost majorată în temeiul bugetului UE pentru 2016 în comparație cu comunicarea Comisiei [COM(2013)519] privind programarea resurselor umane și financiare pentru agențiile descentralizate în perioada 2014-2020, conform căreia era programată suma de 88,774 de milioane EUR.

** Numărul total de 225 include toate posturile suplimentare autorizate de autoritatea bugetară în 2015. În conformitate cu Comunicarea (2013) 519, doar 147 de posturi erau autorizate inițial.

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual⁶⁸.

⁶⁸

A se vedea articolele 11 și 17 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014 - 2020.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuția terților

- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020	Total
Contribuții din partea țărilor asociate acquis-ului Schengen ⁶⁹	17,953	19,040	19,806	20,568	77,366
TOTAL credite cofinanțate	17,953	19,040	19,806	20,568	77,366

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁷⁰					A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)	
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3			
Articolul								

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza liniile bugetare de cheltuieli afectate.

[...]

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

[...]

⁶⁹ Contribuția țărilor asociate acquis-ului Schengen este calculată anual de către Frontex, ținând seama de importanța ponderii dintre subvenția UE și PIB pentru țările în cauză. Aceasta reprezintă aproximativ 6 % din totalul bugetului agenției. Contribuția este încasată de agenție.

⁷⁰ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea unei cote de 25 % pentru costuri de colectare.